6. வரவு—செலவுத் திட்டம் 1984–85—வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண். 17—கல்வி.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,02,34,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் : தலைவரவர்களே, நத்தம் தொகுதியில் தொழிற்கல்வி தொடங்குதல் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

" மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,02,34,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, குடிசை வாழ் மக்கள் வாழும் இடங்களில் பாலர் கல்வி முறையை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,02,34,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, அரசு கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அப்பகுதியின் பொதுமக்கள் நிலம் மற்றும் நிதி அளிக்க வேண்டும் என்றுள்ள கொள்கை மாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,02,34,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. பொ. உத்திராபதி : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் பள்ளி துவக்கத்தில் புத்தகம் கிடைக்காததினால் கல்வி தரம் குறைவதால் பள்ளி துவக்கப்பட்டு 15 தினங்களில் கிடைக்குமாறு செய்வது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

" மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,02,34,02,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மானியக்கோரிக்கை பற்றி குறிப்பு* ஒன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதை நான் படித்ததாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இல. பலராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டின் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் இன்றைக்கு விவாதத்தைத் துவக்குவதை நான் பெருமையாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன். சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி என்பது மிகக் குறைவாக இருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். அகில இந்திய ரீதியில் பார்க்கும் பொழுது மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் நம்முடைய மாநிலம் ஓரளவுக்கு வளர்ந்து இருந்தது. சாதாரண மக்களும் நல்லமுறையில் கல்வியைப் பயில வேண்டுமென்ற ரீதியில், இந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கித் தந்த அண்ணல் காந்திஜீ அவர்கள் எண்ணினார்கள். ஏழை எளியவர்கள் கல்வி பயின்றால்தான் அவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெறும் என்ற நிலையை உணர்ந்து, 300 பேர் ஜனத்தொகை கொண்ட ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு ஆரம்ப பள்ளியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டமிட்டார்கள். பின் தங்கிய மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கல்வி பயில வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஐந்து மைல் தூர அளவிற்கு ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி, தாலுக்கா மட்டத்தில் கல்லூரி என்ற ரீதியில் அன்றைக்குத் திட்டமிட்டு, காந்திஜீயின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கின்ற விதத்தில் அமரர் காமராஜ் அவர்கள் செயல்பட்டார்கள். காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த பொழுதுதான் தமிழகத்திலே ஒரு பொற்காலம் என்று கூறத்தக்க நிலையில் கல்வி மேம்பாடு அடைந்தது என்பதை நாம் உணர்வோம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அந்த வகையில்தான் ஓராசிரியர் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து, ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு இலவசக் கல்வி அளிப்பது, பகல் உணவு இன்னும் மற்றைய கல்விச் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வது என்ற வகையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது, அன்றைக்கு அந்த அளவிற்கு வேகமாக வளர்ந்தது. இன்றைக்கு அதே வளர்ச்சி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த வளர்ச்சியின் வேகம் கொஞ்சம் தடைப்பட்டுத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

*262—338ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

கல்வி என்பது மிகமிகப் புனிதமானது. ஒருவனுக்குக் கண்ணாக இருந்து உதவக் கூடியது கல்வி. அந்தக் கல்வி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நாம் ஆராய்கின்ற நிலைமைக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறோம். கல்வி என்பது பண்பாட்டுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது ஓர் அறிவுக் கல்வியாக இருக்க வேண்டுமா என்று ஆராய்கின்ற நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்குப் படித்தவன் பண்பாடு உள்ளவனாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை வர வேண்டுமென்றால், சமூகம் நல்ல நிலைமைக்கு வளர வேண்டுமென்றால் அதற்கான கல்வி, அவசியத் தேவை

(முற்பகல் 11.00)

அத்துடன் பண்பாட்டுக் கல்வியும் தேவை. ஒழுக்கத்துடன் வாழ்வதற்கு அந்தக் கல்வி தேவை. இப்போதைய சமுதாய மாற்றத்தின் காரணமாக படித்தவர்கள் தான் அதிகமான தவறுகள் இழைக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குப் பண்பாடு என்பது இல்லாததுதான். அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். படித்தவர்கள் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக வாழ பண்பாட்டுக் கல்வி உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மக்கள் அமைதியாக வாழ்ந்து சமுதாயம் நல்ல முறையில் மேம்பட முடியும். ஆகவே, கல்வியை நல்ல தரம் உள்ள கல்வியாக ஆக்குவதற்குரிய முயற்சிகளை நாம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற கல்விகளைப் பொறுத்த வரையில் எப்படி ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து ஆரம்பித்து உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி என்ற அளவிலே வளர்த்துக் கொண்டு போகின்றோமோ அதே போன்று இந்த பண்பாட்டுக் கல்வியையும் ஆரம்பத்திலிருந்தே கற்றுக் கொடுக்கின்ற வகையிலே பயிற்சி கொடுக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்.

இந்த கல்வி இலாக்காப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள். ஆகவே, கல்வியிலே ஓரளவுக்கு பல நல்ல திட்டங்களை அவர்கள் வகுத்திருந்தாலும், பல நடைமுறைகளை அவர்கள் செய்திருந்தாலும் இது ஒரு பெரிய துறை என்கின்ற வகையிலே இதை முழுமையாகக் கண்காணிக்க முடியவில்லை என்பதைத்தான் எங்களாலே ஊகிக்க முடிகின்றது. அந்த அளவுக்கு இந்த கல்வித் துறை இன்றைக்கு ஒரு பெரிய துறையாக மாறி இருக்கின்றது. மக்களை வளர்த்துச் செல்லக்கூடிய ஒரு அடிப்படையான துறை இது என்ற காரணத்தால்தான் இதற்காக அதிகமான தொகையை நாம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம்.

1984-85-ல் கிட்டத்தட்ட 404 கோடி ரூபாயை கல்விக்காக ஒதுக்கி இருக்கிறோம். அதாவது மொத்த செலவினத்தில் கிட்டத்தட்ட 21 விழுக்காட்டைக் கல்விக்காகத்தான் நாம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆகவே, இவ்வளவு பெரும் தொகையைச் செலவிடுகின்ற போது அதனுடைய பலனை யார் அனுபவிக்கிறார்கள்

[திரு. இல. பலராமன்] [1984 மார்ச் 15

என்ற கேள்வியினை எழுப்ப வேண்டி இருக்கின்றது. அந்தப் பலனை நகர்ப்புற மக்கள் அனுபவிக்கிறார்களா அல்லது கிராமப் புற மக்கள் அனுபவிக்கிறார்களா என்ற ரீதியில் கேள்வியினை எழுப்ப வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

கிராமப் புறங்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று அண்ணல் காந்திஜி அவர்கள் கனவு கண்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் காமராஜர் அவர்கள் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டார்கள். இந்தியாவாக இருந்தாலும், தமிழகமாக இருந்தாலும் அதிகமாக கிராமங்களை உள்ளடக்கிய பகுதிதான் நமது நாடு. ஆகவே நமது அரசும், மத்திய அரசும் அதிகமான பணத்தைக் கல்விக்காக ஒதுக்கினாலும்கூட அவற்றின் பலன் கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்கின்றதா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. எனவே கிராமப்புற மக்களுக்குரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றதா என்பதைப் பார்க்கின்ற போது ஓரளவுக்கு குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடிகின்றது. ஆகவே அதை நிவர்த்திக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும்.

30—9—1983 நிலவரப்படி தொடக்க நிலைப் பள்ளிகள் என்ற ரீதியில் 28,545 பள்ளிகளும், 1.16 இலட்சம் ஆசிரியர்களும், 48.06 இலட்சம் மாணவர்களும் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. தொடக்கப் பள்ளி என்பதை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் ஒரு ஆசிரியருக்கு 42 மாணவர்கள் என்ற வகையிலே விகிதாச்சாரம் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் 1.16 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் 48.06 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது ஒரு ஆசிரியருக்கு 42 மாணவர்கள் என்பது ஒரு விகிதாச்சாரமாக கணக்கில் இருக்கின்றதே தவிர நடைமுறையில் சரியாக இல்லை என்று தான் என்னாலே ஊகிக்க முடிகின்றது.

அமரர் காமராஜர் காலத்தில் 6 முதல் 11 வயதுள்ள குழந்தைகள் அனைவரும் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக கட்டாயக் கல்வி முறைத் திட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கான அமைப்புக்களை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையில் அறிவுரை கூறி குழந்தைகள் எல்லாம் கல்வி பயில வேண்டும் என்று உணர்வு பூர்வமாகக் கருதப்பட்டு காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. கல்வியை பொறுத்த வரையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும், பிற்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அன்றைக்கு கம்பல்சரி எஜுகேஷன் என்ற கட்டாயக் கல்வி முறையினை ஏற்படுத்தினார்கள்.

ஆனால் இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்ட சத்துணவுத் திட்டத்தின் காரணமாக மூன்று இலட்சம் மாணவர்கள் ஆரம்பக் கல்விக்கு வருகிறார்கள் என்று ஒரு கணக்கு சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அனுபவபூர்வமாக பார்க்கின்றபோது இரண்டாண்டுகளாக ஒரு வகுப்புக்கு வராத மாணவர்களைக் கூட வந்ததாகக் கணக்குக்

கொடுத்திருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே நீக்கப் பட வேண்டியவர்களின் பெயர்களையும் சேர்த்துதான் சொல் கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியும். மூன்று ஆண்டுகளுக்குக் கூட ஒரே மாணவன் ஒரே வகுப்பிலே இருப்பதாகக் கணக்கு காட்டப்படுகின்றது. அப்படி அந்த மாணவர்களின் பெயர்களை நீக்காமல் நிரந்தரமாக அந்தப் பள்ளியின் மாணவர்கள் பட்டிய லிலே இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வர முடியாததற்கு என்ன காரணம்? வரவழைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கையை அந்தத் துறை எடுத்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், எந்த நட வடிக்கையும் அந்தத் துறை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அது பற்றி ஆசிரியர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்ற கேள்வியும் கேட்கப்படவில்லை. அவர்களைக் கண்டிக்கக் கூடிய அளவுக்கும் அந்தத் துறை இல்லையென்றுதான் நான் அனுபவபூர்வமாகப் பார்க்கிறேன். அந்த அளவுக்குத் தவறான கணக்குகள் தான் இருக்கின்றனவே தவிர, அனுபவபூர்வமாக இல்லை என்பதை நீங்கள் வழங்கியுள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து நாம் அறிய முடியும்.

தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, 1 முதல் 5 வகுப்புகள் வரை உள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 28,548 என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நடுநிலைப் பள்ளிகள்—1 முதல் 8 வரை அல்லது 6 முதல் 8 வகுப்புகள் வரை—5,635 உள்ளன. இவ்வகுப்புகளுக்கு உள்ள ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 0.66 இலட் சம்; மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை 27.16 இலட்சம் என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சரியா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் என்னால் கூறமுடியும். உயர் நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகள் (பொதுவாக 6 முதல் 10 அல்லது 6 முதல் 12 வகுப்புகள் உள்ளவை) 3,778 என்றும், ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 0.99 இலட்சம் என்றும், மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை 26.42 இலட்சம் என்றும் கொடுக்கப் பட்டுள்ள விகிதத்தைப் பார்க்கும்போது உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் 1 : 21 என்றும், நடுநிலைப் பள்ளிகளில் 1 : 41 என்றும் கணக்கு வருகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளி மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் விகிதத்திற்கும் மாணவர் விகிதத்திற்கும் ஒரு பக்கம் சரியாக இருக்கலாம், புள்ளி விவரம் அப்படிக் கூறலாம். ஆனால் அனுபவ பூர்வமாக அப்படி இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை மேலும் வலுவுள்ளதாக ஆக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வகுப்புத் தொகுதி வாரியாக மாணவ, மாணவியர் எண்ணிக்கை வருமாறு என்று பட்டியலைப் பார்த்தால், 1 முதல் 5 வகுப்பு வரை 68.74 இலட்சம் மாணவ, மாணவியர், 6 முதல் 8 வகுப்பு வரை 21.91 இலட்சம் மாணவ, மாணவியர் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1 முதல் 5-வது வகுப்பு வரை 68.74 இலட்சம் மாணவ/மாணவியர் என்று இருக்கும்போது, 6 முதல்

[திரு. இல. பலராமன்] [1984 மார்ச் 15

8-வது வகுப்பு வரை 21.91 இலட்சம் அளவிற்குக் குறைவாக மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். மீதம் உள்ள 46.83 இலட்சம் மாணவ/மாணவியர் படிக்காமல் நிற்கிறார்கள். இது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரக் கணக்கு. அந்த மாணவர்களை ஊக்குவிப்பது எப்படி, அந்த மாணவர்களைப் பயிற்றுவிப்பது எப்படி என்று பார்க்க வேண்டும். 5-வது வரையில் படித்து அந்தக் குழந்தைகள் அதற்குப் பிறகு கல்வி கற்காமல் வீணாகக் கெடக்கூடிய நிலையை ஏன் உருவாக்குகிறீர்கள்? ஆகவே, இங்கு அதிகமான எண்ணிக்கை பயிலாமல் இருப்போர் எண்ணிக்கை என்று இருக்கும் போது, இன்னொரு இடத்தில் மொத்தமாக, மாநில அளவில் நாம் 96 சதவீதம் மாணவர்களுக்குக் கல்வியைப் போதிக்கிறோம் என்று ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறீர்கள். இந்தக் கணக்கில் எங்கே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கருது கிறேன். இந்த மாதிரி 5-வது வரை படித்துவிட்டு, அதற்குமேல் படிக்காமல் இருக்கக்கூடிய 46.83 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு என்ன வழி வகுக்கப் போகிறீர்கள்? அவர்களை சமுதாயத்தில் உயர்த்தப் போகிறீர்களா? மேலும் படிக்க வைக்கப் போகி றீர்களா, இல்லையா? அரசாங்கமும் அமைச்சரும் இதைப் பரிசீலித்து, அவர்களுக்கு மேலும் கல்வி கற்பிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

6-வது வகுப்பு முதல் 8-வது வகுப்பு வரை மாணவர் எண் ணிக்கை 21.91 இலட்சம் என்றும், 9 முதல் 10-வது வகுப்பு வரை மாணவர் எண்ணிக்கை 7.91 இலட்சம் என்றும் உள்ளதைப் பார்த்தால், வித்தியாசம் 14 இலட்சமாக இருக்கிறது. அந்த விகிதாச்சாரத்தைப் பார்க்கும் போது 1-முதல் 5-வது வரை படித்த மாணவர்களில் 46.83 இலட்சம் மாணவர்கள் தொடர்ந்து படிக்காமல் நிற்கிறார்கள். 6-முதல் 8-வது வகுப்பு வரை படித்த மாணவர்களில் 14 இலட்சம் மாணவர்கள் மேற்கொண்டு 9 முதல்10-வது வகுப்பு வரை படிக்காமல் நிற்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

11-12 வகுப்புகளில் 3 லட்சம், அதற்கு விகிதாச்சாரம் 4.83 லட்சமாக வித்தியாசப்படுகிறது. இந்த வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறபோது அதிகமாக படிக்கக்கூடிய நிலையில் மாணவர் கள் செல்லாததற்கு காரணம் என்ன? அவர்களுடைய தகுதி யின்மையா? அல்லது வேறு என்ன காரணம்? ஒரு பக்கம் பகல் உணவு காரணமாக அதிகமாக மாணவர்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தைத் தந்து, இதுபோன்ற கணக்கை தருகிறபோது எங்களுக்கு ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அதை நானே அனுபவமாகப் பார்த்தேன். இரண்டு ஆண்டுகள் ஒரே மாணவனை வைத்திருக்கிறீர்களே என்று கேட்டால் மேலிடத்திலிருந்து எடுக்கக்கூடாது. அதிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு என்று பள்ளி ஆசிரியர் நான் கேட்கிறபோது

1984 மார்ச் 15] [திரு. இல. பலராமன்]

சொன்னது தான் என்னுடைய ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒரு தவறான கணக்கை வைத்துக்கொண்டு மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகமாக காண்பித்து படிப்பினுடைய நிலையை கெடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதை உயர்த்துவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமங்களில் கூட பெற்றோர்கள் தங்களுடைய குழந்தைகள் ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டுமென்றும், சிறப்பான நல்ல குழந்தையாக இருக்கவேண்டுமென்றும் விரும்புவதால் இன்றைக்கு கிராமங்கள் தோறும் நர்சரி பள்ளிகள் என்றபெயரால் தனியார் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அங்கே மாதத்திற்கு ஐந்தோ, பத்தோ வழங்கிவிட்டு அந்தக் குழந்தைகளை அந்தப் பள்ளிகளில் சேர்க்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அரசாங்கத்தில் அதுபோன்ற பள்ளிகளை நாங்களும் ஆரம்பிப்போம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருந்தாலும், அவ்வாறு செய்கிறபோது எல்லா கிராமங்களிலும் இளம் சிறார்கள் நர்சரி பள்ளிகளில் படிக்கிற அளவிற்கு பள்ளிகளை ஆரம்பிப்பதற்கான திட்டத்தை தீட்ட வேண்டும். அதை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற நிலைக்கு நாம் ஆளாக வேண்டும். மேலும் அந்தத் தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான நடைமுறைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனியார் ஆரம்பிக்கக்கூடிய பள்ளிகள் உற்சாகமூட்டுவதாக இருந்தாலும், பெற்றோர்களுக்கு நிறைவு தருவதாக இருந்தாலும், குழந்தைகள் சுறுசுறுப்போடு கல்வி பயில்வதற்கான ஊக்கத்தை தருவதாக இருந்தாலும், அந்தப் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்துகிற அளவிலே திட்டங்களை எவையேனும் வைத்திருக்கிறதா என்றால் எதுவுமில்லை. அதற்கான வழிமுறைகளை உருவாக்கவேண்டும் அல்லது அரசாங்கமே எல்லா கிராமங்களிலும் இதுபோன்ற பள்ளிகளை ஆரம்பித்து குழந்தைகளுக்கு பகல் உணவு தந்து, அவர்களை நல்லமுறையில் பாதுகாப்பதற்கு, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை வைத்து அவர்களை பயிற்றுவிப்பதற்கு வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஆரம்பக் கல்வியிலே நாம் அதிகமாக 3 லட்சம் மாணவர்களைச் சேர்த்துவிட்டோம் என்று புள்ளிவிவரம் கொடுத்து, ஆசிரியர்கள் விகிதாச்சாரமும் சரியாக இருந்தும், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என்கிறபோது போதுமான பள்ளிக் கட்டிடங்கள் இல்லையென்று தான் கூற முடியும். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்த அளவிற்கு பள்ளிக் கட்டிடங்கள் உயரவில்லை. தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே எல்லாம் பூர்த்தி செய்துவிட்டோம் என்று பெருமையாக எடுத்துக் கூறினாலும் பல இடங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அது நகர மன்றங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. மாநகராட்சியிலும் அதே நிலை தான் இருக்கிறது என்று இங்கே கூறப்பட்டது

அந்த நிலைகள் மாறி குழந்தைகள் வசதியாக படிப்பதற்குரிய சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் ஒன்றியங்களின் இணைந்து பணி செய்த நிலைமாறி இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய தயவினாலும், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்தத் திட்டத்தின் காரணமாகவும் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்றப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேர்முகமாக கல்வித் துறையின் நிர்வாகத்தில் இருப்பதால் ஆசிரியர்கள் கிராமங்களில் சரியான நிலையில் இல்லை. அவர்கள் செய்யக்கூடிய பணிகள் சரியாக இல்லை என்று தான் கூற முடியும். கிராமங்களில் பஞ்சாயத்துக்களில், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் இணைக்கப்பட்டிருந்த போது, அது ஒரு பொது நோக்கோடு, தூய்மையான நோக்கத்தோடு இருக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டதால் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய கடமையை ஏதோ ஊதியத்திற்கு பணி செய்வதைப் போலத் தான் செய்கிறார்கள். தொண்டோ, தொழிலோ என்று கேள்வி வருகிறபோது தொண்டு என்ற நிலை மாறி அங்கே அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு சரிவர பாடங்களை போதிக்காத நிலை இருந்து வருகிறது. இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஒன்றியத்தோடு நிர்வாகப் பொறுப்புகள், மேற்பார்வைகள் இணைந்திருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான வழிமுறைகளை அரசு செய்யும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கல்வியின் நிலை மாணவர்களுக்கு உயர்ந்தாலும், வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்ற நிலை சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஏதோ கல்வியில் மாற்றம் கொண்டு வரப்போகிறோம், தொழில் கல்வி ஆரம்பிக்கப்போகிறோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட பல்வேறு இடங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை இந்த ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்போகிறீர்களா அல்லது எப்போது துவக்கப்போகிறீர்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கோள்கிறேன்.

கல்லூரிக் கல்வியிலும், உயர்நிலைக் கல்வியிலும் அவர்களுக்கு தொழில் கல்வியை இணைத்துக்கொடுத்தாலும், அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட தொழில் கல்வி பாடங்களை போதிப்பதற்கான ஆசிரியர்கள் இல்லை என்ற நிலைமை இருப்பதால், அதைப் போக்குவதற்கு .முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. இல. பலராமன்]

தொழில் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், ஐ.டி.ஐ., பாலிடெக்னிக் போன்றவைகளை காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் ஏராளமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதைக்கூட அரசியலாக்கி அதை ஏளனம் செய்தார்கள். இன்றைக்கு அங்கே படித்த மாணவர்கள் தான் தங்கள் காலிலேயே நின்று தங்கள் ஊதியத்தை சம்பாதிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, ஆங்காங்கு இப்படிப்பட்ட தொழில் கல்விக்கூடங்கள் வேண்டும் என்ற நிலை மக்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக்குகள் தனியார் துறையில் 10-12 ஆரம்பிப்பதற்கு சென்ற ஆண்டு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட பாலிடெக்னிக்குகளை ஒவ்வொரு தாலுக்கா மட்டத்திலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, போளூர் பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஐ.டி.ஐ. பொறுத்தவரையில் 10-வது படித்த மாணவர்களுக்கு இங்கே பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அங்கே ஒரு தொழிலைக் கற்றுகொண்டு அதன் மூலம் சுயமாக வேலைசெய்து பிழைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. அல்லது ஒரு தொழிற்சாலையில் வெல்டராகவோ பிட்டராகவோ சேர்ந்து வேலை செய்ய முடிகிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஐ.டி.ஐ. போன்றவற்றையும் ஆங்காங்கு நிறுவுவதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஏறத்தாழ 10 கல்லூரிகள் இருந்தாலும் அங்கே ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் கிளை இல்லை. பல்கலைக் கழகத்தின் கிளை ஏதோ ஒன்று இரண்டு துறைக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அறிகிறேன். அதுபோன்ற நிலையில்லாமல், அங்கே பல்கலைக் கழகத்தின் கிளை எல்லாத் துறைகளிலும் ஆரம்பிக்க முன்வர வேண்டும். அங்கே 10 கல்லூரிகள் இருப்பதால் அதைச்செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தின் கிளை ஒன்றையும் அங்கே ஆரம்பிக்கவேண்டும். அந்த மாவட்டம் விவசாயத்திலே பலதரப்பட்ட பணிகளைச் செய்து வரும் மாவட்டம். ஆகவே, அங்கே ஒரு விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தின் கிளை அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், சம்பள விகிதங்களில் மாற்றம் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். அவற்றைச் சமப்படுத்தி அறிவிக்கவேண்டும். பல்கலைக் கழக விரிவுரையாயாளருக்கு யு.ஜி.சி. ஸ்கேல் 700 என்ற நிலையில் இருந்து 1,100 என்று ஆரம்பித்து இருக்கிறீர்கள், மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் போன்றவற்றில் பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு 7—1—1984-க்கு முன்னால் இருந்தவர்களுக்கு 1,100 என்றும், மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் அது இல்லை என்ற நிலையையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறீர்கள். அவர்கள் ஒரு

போராட்டத்தில் இறங்கி இது பற்றி வற்புறுத்துவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அதை மாற்றியமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இப்போதே எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

நடுநிலைப் பள்ளிகளில் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களும், தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம்; பட்டதாரி ஆசிரியர் களும் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம் என்று நீங்கள் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் அங்கே நல்லமுறையில் நீண்டகாலமாகப் பணியாற்றிவருகிற செக்கண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு சோர்வு மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. அதனால் ஒரு பள்ளியிலே செக்கண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம்; ஒரு பள்ளியிலே பட்டதாரி ஆசிரியர் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம் என்ற நிலை நடுநிலைப் பள்ளிகளில் இருப்பதை மாற்றியமைத்து, ஒரு நல்ல கொள்கையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் போளூர் வட்டத்தில் குப்பம் கிராமத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்ட நாளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கண்டமங்கலத்திற்கும், குப்பத்திற்கும் இடையில் ஏறத்தாழ 7 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்கிறது. ஆண்களும், பெண்களும் இந்த 7 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குச் சென்று கல்வி பெறவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே குப்பத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டு மென்று கேட்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான பணத்தைக் கட்டி இரண்டாண்டுகள் ஆகிவிட்டன. எனவே விரைவிலே அங்கே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போன்று சந்தவாசல் என்ற இடத்தில் இருக்கிற பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதை பரிசீ லிக்கவேண்டும்.

போளூர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஷிப்ட் முறை இருக்கிறது. இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. இட நெருக்கடியைச் சமாளிக்க மாலைக்கால படிப்பை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மேலும் இட நெருக்கடியைக் குறைக்க அல்லி நகரப் பஞ்சாத் தின் ஒரு பகுதியில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியை உருவாக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், வசதி இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தால் களம்பூர் பகுதியில் ஒரு பெண் கள் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுகொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது). களம்பூர், அனந்த புரம், திண்டிவனம் சந்தவாசல் கேளம்பாடி போன்ற இடங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு கட்டிட வசதி சிறிதளவு கூட இல்லை. பெரு

மழையின் காரணமாக கட்டிட வசதி இல்லாத அந்தப் பள்ளிகள் பல நாட்கள் மூடப்பட்டிருந்தன என்று அந்தப் பகுதிகளில் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கட்டிட வசதி இல்லாத பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் உடனடியாக கட்டிட வசதியை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில இடங்களில் பள்ளி ஆரம்பிக்கப்பட்டு 15 ஆண்டு, 20 ஆண்டுகள் ஆகியிருந்தாலும் ஒரு கட்டிடம் கூட கட்டப்படவில்லை. அவற்றிற்கெல்லாம் உடனடியாக கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் நல்லமுறையில் கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து, நல்ல கல்வி முறையை உருவாக்கி, நல்ல முறையில் மாணவர்கள் கல்வி கற்று—பண்பட்ட கல்வியை மாணவர்கள் கற்று, பண்பட்ட மாணவர்களாகத் திகழ, தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டைக் காக்கின்ற மாணவர்களாகத் திகழ, செலவினங்கள் அதிகமானாலும் நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி, மக்களை பண்பாடு உள்ளவர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்று கோரி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. சி. சண்முகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற கல்வி மானியத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு வந்த பிறகுதான் கல்வித் துறையிலே ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறக்க மாட்டார்கள்: மறுக்க மாட்டார்கள். முந்திய ஆட்சியிலே கல்விக்காக ஒதுக்கிய தொகையை விட இப்போது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் 2 மடங்கு, 3 மடங்கு அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில் கலைஞர் ஆட்சியில் 160 கோடி ரூபாய் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 126 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 318 கோடி ரூபாயும், 1984-85 ஆம் ஆண்டில் 402 கோடி ரூபாயும் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் இலட்சிய கீதமான, அடிப்படைத் தத்துவமான இருமொழிக் கொள்கையைத் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது அண்ணா வழியில் வந்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் காமராஜர் ஆட்சியிலேதான் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வித்திடப்பட்டது. அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது என்று சுட்டிக்காட்டினார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அன்றைய தினம் காமராஜ் அவர்கள் வித்திட்டுச் சென்ற அந்தப் பணியை, அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டிச் சென்ற அந்தப் பணியை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு தொடர்ந்து செய்து, கல்வியிலே மறுமலர்ச்சி காணவேண்டுமென்று காமராஜ் அவர்கள் கண்ட கனவை புரட்சித் தலைவர் அரசு நனவாக்கி வருகிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப்பார்ப்போமேயானால் தமிழக மாநிலம்தான் கல்வி வளர்ச்சியிலே இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றிருப்பது நமக்கெல்லாம் பெருமையாக இருக்கிறது. இது புரட்சித் தலைவர் அரசின் சாதனை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, முதியோர் கல்வியிலும் நம்முடைய தமிழகம் தான் முன்னோடியாக இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

அதேபோல் கிராமங்கள் கல்வி வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இங்கே புதுமுக வகுப்புகள் நகரங்களிலே இருப்பதைப்போல், அந்தந்த மாவட்டங்களிலே இருப்பதைப் போல், கிராமங்களிலேயும் அந்தந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிலே கொண்டு வந்தது புரட்சித் தலைவருடைய அரசுதான். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் பிளஸ் 2 வகுப்புகளை, கல்லூரியிலே படிக்கக்கூடிய அந்த வகுப்புகளை அந்தந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய ஒரு திட்டத்தை தமிழக அரசு தான் கொண்டு வந்தது. இந்த பிளஸ் 2 வகுப்புகளை அந்தந்த கிராமத்திலேயே நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. கிராம மறுமலர்ச்சித் திட்டம் என்ற முறையிலே ஜூனியர் கல்லூரிகளாக இந்த பிளஸ் 2 வகுப்புகள் திறம்படச் செயலாற்றி வருவதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, அறிவு வளர்ச்சியிலே விஞ்ஞான வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காக 1100 விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களை இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு கட்டி முடித்து இருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதேபோல பழைய கட்டிடங்களை ரிப்பேர் செய்து அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று, காமராஜர் அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே, இந்த மாதிரி கிராமங்களிலே இருக்கின்ற பல கட்டிடங்கள் ரிப்பேர் செய்து கட்டப்பட்டு வருகின்றன. கிராமங்களிலே புதிய கட்டிடங்களை, தன்னிறைவுத் திட்டத்தை, தேசிய ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி நிரந்தரமான கட்டிடங்களை, ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் ஒரு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்தையாவது கட்ட வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்திலே உறுப்பினர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டிய ஒரு சில கிராமங்களிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்கள் தரைபோய்விட்டும், ஓட்டை கூரைகளாகவும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் பழுதடைந்த நிலையிலே இருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை தீட்டி, இந்த அரசு பழைய பள்ளிக்கூடங்களைச் சீர் செய்து வருகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கியதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர்களாக அனைத்து ஆசிரியர்களையும் ஆக்கியதற்குப் பிறகு ஒருசில இடங்களில், எல்லா இடங்களையும் சொல்ல முடியாது, ஒருசில இடங்களில் ஆசிரியர்கள் பாடங்களை சரியாக நடத்துவதில்லை.

அடுத்து, ஏ. ஈ. ஓ. அலுவலகம் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் இருக்கின்றது. அந்த ஏ.ஈ.ஓ. அலுவலகத்திற்கு வாகன வசதி இல்லை. 20, 25 மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆசிரியர்கள் ஒழுங்காக வருகிறார்களா, பள்ளிக் கூடங்கள் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்காக ஏ.ஈ.ஓ.-க்கு ஒரு சாதாரண வண்டியையோ அல்லது சிறிய வண்டியையோ கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் பள்ளிகளைப் பராமரிப்பதற்கும், பள்ளிகளை நல்லமுறையிலே சீரமைப்பதற்கும் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல கிராம மறுமலர்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 4,500 கிராம நர்சரிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவற்றை இந்த அரசு துவங்கி வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. பிஞ்சு உள்ளத்தில் ஜாதிமத உணர்வை அறவே அற்றுப்போகும்படியும், குடும்ப பாசம், சகோதரப் பாசம் என்ற அடிப்படையில் கல்வியைப் பெறுவதற்

கூறாக் அந்த வகையில் இந்தப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒருசில ஆங்கில நர்சரிகளும், வேறுசில மொழிகளிலே இருக்கக் கூடிய நர்சரிகளும் இன்றைக்கு தமிழை ஒட்டுமொத்தமாக புறக்கணிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த அரசும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், ஆங்கில நர்சரிகளும், வேறு மொழி நர்சரிகளும், தமிழைக் கட்டாயமாகப் போதிப்பதற்கும் ஒரு தமிழ் வகுப்பை கொண்டு வந்து அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல உள்ளத்தில் உறுதியும், உடல் வளர்ச்சி பெருகவும், பெற்ற உடம்பை பாதுகாக்கவும் இந்த வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்ற அளவில் பள்ளிக்கூடங்களில் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சத்துணவுத் திட்டம் பல மாநிலங்களுக்கு அடிகோலாகவும், பல மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாகவும், முன்னோடியாகவும் விளங்குகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே உலகப் புகழ்பெற்ற அன்னை தெரசா அவர்களே, ஏசுவின் மூலமாக குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று பெருமையோடு சுட்டிக் காட்டிச் சென்றார்கள். இங்கே குழந்தைகளுடைய எண்ணிக்கை தவறாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள் நான் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது, சென்ற முறை 70, 80 மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருந்த இடத்தில் எல்லாம் தற்போது 90, 100 என்று மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தால் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதை நானே நேரில் கண்டிருக்கிறேன். கிட்டத்தட்ட 3 இலட்சம் குழந்தைகள் தமிழ்நாடு முழுவதும் இன்றைய தினம் பள்ளிகளுக்கு அதிகமாகத் திரும்பியிருக்கிறார்கள், அறிவு வளர்ச்சிக்குத் திரும்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை யாரும மறுக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

(முற்பகல் 11-30)

அதேபோல் புரட்சித் தலைவருடைய இன்னொரு புதுமையான திட்டம் வாரத்திற்கு இரண்டு நாட்கள் பொதுக் கல்வியும், 2 நாட்கள் தொழிற் கல்வியும் கற்றுக் கொடுக்கப்படும் என்ற

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

சீரிய வழிமுறையைக் கொண்டு வர இருக்கிறார்கள். ஏட்டுச் சுரக்காய் கறிக்கு உதவாது என்ற பழமொழியை மங்க வைக்கும் அளவிற்கு இந்தத் திட்டத்தை தமிழக மக்கள் வழிமேல் விழி வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே புதிய கல்வி முறையைக் கொண்டு வரும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வியை பொதுப் பட்டியலுக்கு மாற்றக்கூடிய சூழ்நிலையை யாரும் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அதை மாநிலப் பட்டியலுக்குக் கொண்டுவர மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். தற்போது மாநிலத்திற்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களை ஏற்படுத்தி, பல்கலைக் கழக வரலாற்றிலேயே இது ஒரு பொன்னேடு என்று சொல்கின்ற அளவிற்கு பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களைத் துவக்குவதிலே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், திருச்சி மாவட்டத்தில் பாரதிதாசன் பெயரில் ஒரு பல்கலைக்கழகம், அண்ணாவின் பெயரில் ஒரு தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சையில் ஒரு தமிழ் பல்கலைக் கழகம் என்று இப்படியாக பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களை இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தமிழகம் வாழ வேண்டும் தமிழகம் வளரவேண்டும் என்று பாடுபட்ட தமிழ் அறிஞர்களுக்காக இதை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை இதற்கு முன்னால் இருந்த கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் கூட கொண்டு வர முடியவில்லை. தமிழுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், தமிழ்த்தாயின் குடிமகன் அண்ணாவின் வாரிசு என்று எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழுக்கு என்று ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்தது கிடையாது. ஆனால் புரட்சித் தலைவருடைய அரசுதான் தமிழுக்கு என்று ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்து, தமிழ்த்தாயின் தவப் புதல்வன் பேரறிஞர் அண்ணாவின் உண்மையான வாரிசு புரட்சித் தலைவர்தான் என்று நிரூபித்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்ற மாதம் பாரதி கண்ட கனவை நனவாக்கும் வகையில் அன்னை தெரசாவின் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை புரட்சித் தலைவர் அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. உலக மனிதாபிமானத்திற்காகவும், மனித அன்பிற்காகவும் பாடுபட்டு வரும் அன்னை தெரசாவின் பெயரிலே அனைவரும் பாராட்டக் கூடிய முறையிலே ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். இது அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றது. புரட்சித் தலைவர் நினைத்திருந்தால் யாருடைய பெயரை வேண்டுமானாலும் வைத்திருக்க முடியும்.

அதேபோல், ஜீவா பெயரில், பட்டுக்கோட்டை அழகிரி பெயரில், நேசமணி பெயரில் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், இன்று அண்ணாவின் பெயரிலும் காமராசர், சிதம்பரனார், தில்லையாடி வள்ளியம்மை போன்றோர்களின் பெயரில் பல புதிய மாவட்டங்களை உருவாக்கயிருக்கிறார்கள். அதே போன்று அன்னை தெரசா பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை யும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாட்டுக்காக வாழ்ந்தவர்களுக்கும், உழைத்தவர்களுக்கும், தொண்டு உள்ளம் கொண்டவர்களுக்கும் பெயர் சூட்டி அழகு பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்லமுடியும். ஆனால் இதற்கு முந்தைய ஆட்சியிலே என்ன செய்தார்கள் என்பதை யாரும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். நெல்லுக்கும், புல்லுக்கும் தங்களுடைய பெயரையும், குடும்பத்தவர்கள் பெயரையும், கருணா, அஞ்சுகம் என்ற பெயர் வைத்து அழகு பார்த்தவர்கள் தமிழகத்திலே இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், நாட்டுக்காக, நாட்டு மொழிக்காக பாடுபட்ட தலைவர்களின் பெயர்களை இன்றைக்கு சூட்டுகின்ற நிலைமையை தமிழக மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 57 ஆயிரம் பேர்கள் தொழில் கல்வியைப் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பல்வேறு மாநிலங்களை ஒன்று சேர்த்துப் பார்த்தால் கூட இந்த அளவிற்கு இருக்குமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு தமிழகம் இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து மாநிலங் களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. தொழில் கல்வியும் மாண வர்களுக்குப் போதிக்க வேண்டும் என்று கல்வி முறையில் மாற்றங் கள் கொண்டு வருவது இந்தியாவிலே தமிழகம்தான் முதலில் நிற்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக் கிறேன்.

அடுத்து, சட்டக் கல்வியை 5 ஆண்டுக் காலம் என்று மாற்றி ஒரு புதுமையை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக் கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் வழக்குமன்றத்திலே தமிழிலே வாதாடவும், தீர்ப்பு அளிக்கவும் வேண்டும் என்று நடைமுறைப்படுத்தும் இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதேபோல் தமிழிலே பட்டப் படிப்பு படிக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை தற்போது குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ் மொழியில் பட்டப் படிப்பு மேற் கொள்கிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளித்து அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைமைச் செயலகத்தில் நடமாடும் அனைத்துக் கோப்புகளும் தமிழிலே மாற்றப்பட வேண்டும். வெளி மாநிலங்களோடும், டெல்லியோடும் தொடர்பு கொள்ளும்போது வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்திலே வைத்துக் கொண்டு, மற்ற எல்லாக் கோப்புகளையும் தமிழிலே நடைமுறைப்படுத்த அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்திலும், ஆளுநர் உரை மீதான விவாதத்திலும் இந்த அரசு தமிழிற்காக எதுவும் செய்யவில்லை என்று தி.மு.க. நண்பர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுதான் தென் மாநில முதலமைச்சர்களைக் கூட்டி, சாதனையை ஏற்படுத்தி, இந்தியை தென் மாநிலங்களில் புகுத்தக் கூடாது, நேரு சொன்ன உறுதி மொழி சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி அதற்காக தனி நடவடிக்கையை எடுத்து வரலாற்றிலே இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் எந்தக் காலக் கட்டத்திலும் இந்தியை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம் என்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியை எப்போதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம், இரு மொழிக்கொள்கை தான் அண்ணாவின் கொள்கை என்று பல முறை டெல்லியிலும், முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள், குறை சொல்ல வேண்டும், குற்றம் சாட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களைக் கேட்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் மொழியைக் காக்க பாடுபடுவோம் என்று சொல்கிறீர்களே, உங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். டெல்லியிலே பாராளுமன்றத்திலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அதிலே, அகில உலகம் முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்து இந்தி மொழி எந்த அளவுக்கு வெளி நாட்டிலே பரவியிருக்கிறது என்பதைக் கண்டு ஆராய்வதற்காக அமைக்கப் பட்ட அந்தக் குழுவிலே உங்கள் கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வெங்கா எம்.பி. அவர்களும் முருகையன் எம்.பி. அவர்களும் உறுப்பினர்களாகி சுற்றுப் பயணம் செல்வதற்கு முன், சென்னையிலே உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டலில் வருந்து கொடுத்து பாராட்டு விழா கொடுத்து கலைஞர் அவர்களை வழி அனுப்பி வைத்தார்களே, அது ஏன் என்று தமிழைப் பற்றி பேசுகிற உங்களிடம இந்த நேரத்திலே கேட்கக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிந்துகின்ற செங்குருதி செந்தமிழுக்கு என்றால், இந்த செந்தமிழ் நாடே சிகப்பாகட்டும் என்று தன்னுடைய இன்னுயிரை ஈத்து அன்னை தமிழுக்காக மாண்டானே அந்த ராசேந்திரன்;

[திரு. ஏ. சி. சண்முகம்] [1984 மார்ச் 15

சாவிலும் தமிழ் படித்துச் சாக வேண்டும், என் சாம்பலும் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும் என்று அன்னை தமிழுக்காக மடிந்தானே சின்னசாமி, சிவலிங்கம, அவர்களுடைய ஆத்மா உங்களை மன்னிக்குமா என்று நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீங்களா தமிழைக் காப்பாற்றப் போகிறீர்கள்? பேசுவதற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர, அதை நடைமுறைப்படுத்த தவறியிருக்கிறீர்கள். இந்தியைப் பரப்புவதற்காக ஏற்படுத்தப் பட்ட பாராளுமன்ற குழுவில் இடம் பெற்று தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் வெளிநாடு செல்ல வேண்டுமா? அந்தப் பயணத்திற்கு கலைஞர் அவர்கள் விருந்து கொடுத்து பாராட்டி வழி அனுப்ப வேண்டுமா என்று கேட்கிறேன்.

ஆனால் தமிழுக்கு அரியாசனம் அமைப்பதிலே, தமிழுக்காக பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதிலே, உலகத் தமிழ் மாநாட்டை அமைத்து, உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தியதிலே ஒரு தனி வரலாற்றையே படைத்த பெருமை புரட்சித் தலைவர் அவர்களைச் சார்ந்திருக்கிறது. முத்தமிழ்க் குடிமகன் அண்ணாவின் வாரிசாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் தமிழை வளர்த்து பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, கிட்டத்தட்ட 400 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அன்னியச் செலாவணியை ஈட்டித் தருகிற தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், ஆம்பூர், வாணியம்பாடி, ராணிப் பேட்டை, திருப்பத்தூர் பகுதிகளில் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் லெதர் டெக்னாலஜி இன்ஸ்டிட்யூட் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல பாலிடெக்னிக்களின் விவரம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 6 பாலிடெக்னிக்குகள் இருக்கின்றன. கோவையிலே 7 பாலிடெக்னிக்குகள் இருக்கின்றன. சென்னையிலே 6 பாலிடெக்னிக்குகள் இருக்கின்றன. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், 21 தொகுதிகள் கொண்ட அந்த மாவட்டத்தில் ஒரே ஒரு பாலிடெக்னிக்தான் இருக்கிறது. அது வேலூரில் இருக்கிறது. எனவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 2 அல்லது 3 பாலிடெக்னிக்குகளை அமைக்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய தொகுதியிலே அதில் ஒன்றை அமைத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஆரணித் தொகுதியிலே தலைமை லைப்ரரி இருக்கக்கூடிய அந்த இடத்தை 6 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எனவே விரைவில் ஆரணி லைப்ரரிக்கு புதிய கட்டிடம் கட்டித் தருவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. சி. சண்முகம்]

என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, எல்லா விவசாயப் பொருள்களும் விளையக் கூடிய வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கும் விவசாயக் கல்லூரியை என் ஊரில், ஆரணியிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை கோரிக்கையாக மாண்புமிகு அமைச்சரின் முன்னால் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆரணி அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 19 ஆண்டுக்காலமாக 9-வது 10-ஆவது வகுப்புகளுக்கு கட்டிடம இல்லாமல் சிரமமான முறையில் குழந்தைகளும், பெண்களும், வெளியிலே மரத்தடிகளில் படிக்கக்கூடிய நிலை இருந்தது. தற்சமயம் அங்கே 9 அறைகளை 2.50 இலட்சம் ரூபாய்க்கு பொதுமக்களிடம் வசூல் செய்து கட்டி முடித்திருக்கிறோம். அதிலும 6, 7 அறைகள் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் கூரை வேய்ந்த கட்டிடங்களில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்கள் உயர்நிலைட் பள்ளிக்கு உரிய கட்டிடங்களை அரசு கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல, மேற்கு ஆரணி ஒன்றியத்தின் அலுவலகமும், ஏ.இ.ஓ. அலுவலகமும் ஆரணி நகரத்திலேயே இருந்தது. ஆரணி நகரத்தைச் சுற்றி நிறைய பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது ஏ.இ.ஓ. அலுவலகத்தை நடுப்பந்தல் என்னும் இடத்தில் ஆரணியிலிருந்து 8 மைல் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஆசிரியர்களுக்கும் பிரச்சினை, ஏ.இ.ஓ. அவர்களும் அடிக்கடி பள்ளிகளுக்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்து சோதனை இடுவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியம் 20, 25 மைல் இருக்கிறது. மேற்கே 20 மைல் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-40)

ஆனால் வடக்கே 8 மைல் தொலைவிலே உள்ள இடத்திற்கு அந்த அலுவலகத்தை மாற்றினால் என்ன பயன்? ஆரணியிலே அதற்கு வேண்டிய இடம் இருக்கிறது. கட்டடம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த அலுவலகத்தை ஆரணியிலே வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கல்வி மானியத்தை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. கு. பா. பழனியப்பன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக்கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொடுத்து இருக்கிற புத்தகத்திலே மாநிலத் திட்டக் குழு கல்வித் துறைக்கும் பள்ளிக் கல்விக்கும் உள்ள சில குறிக்கோள்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிக்கோள்கள் முறையாக நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா, அந்த நோக்கம்

நிறைவேறுகின்ற வகையிலே கல்வித் துறை செயல்படுகிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபோது ஆளுந்தரப்பிலே இருந்து சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஏதோ அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகுதான் ஏராளமான பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டி, கல்லூரிக் கட்டடங்கள் கட்டித் திறந்ததைப் போலவும் அதற்கு முன்னாலே இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலேயும் பள்ளிக் கூடங்களோ கல்லூரிகளோ திறக்கப்படாதது போலவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதை நண்பர்கள் உணரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது கல்விக்காக குறைவான தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது என்றும் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே ஏராளமான தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் பொருள்படுமாறு பேசினார்கள். உண்மையில், அப்படிப் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்க முடியாது. அன்றையதினம் வரவு—செலவுத் திட்டத்தினுடைய மொத்தத் தொகையில் கல்விக்கு ஒதுக்கிய தொகை எந்த விகிதாச்சாரத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்பு நோக்கிப் பார்த்தால் புரியும். அன்றையதினம் இருந்த வருமானம், மக்கள் தொகை, விலைவாசி, மொத்தச் செலவு இவைகளையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காமல் புள்ளிவிவரத்திலே ஒரு பகுதியை மட்டும் எடுத்துச் சொல்வது முறையாகாது என்பதை அந்த நண்பருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொன்னார்கள். கல்வியில் தமிழகம்தான் இந்தியாவிலே இரண்டாவது நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எந்த ஆதாரத்தை வைத்துச் சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. நாடாளுமன்றத்திலே திரு பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், கல்வியில் தமிழகம் இந்தியாவிலேயே 7-வது இடத்திற்கு வந்திருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிறபோது, எப்படி இரண்டாவது இடம் என்று எந்த ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று தெரிவிப்பார்களானால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பட்டப்படிப்பும் தொழிற் கல்வியும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு குறைவாக இருப்பதற்கு ஒருவேளை இதுதான் காரணமாக இருக்குமோ என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். ஏராளமானபேர் படித்து பட்டம்பெற்று அல்லது தொழிற் கல்வியைக் கற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள்

என்றால் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகரிக்க வேண்டுமே, படித்து வருகின்ற அவ்வளவு பேர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமே, படித்தவர்களன் எண்ணிக்கை ஏராளமாக வந்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தினால்தான் அரசு மேற்படிப்பு வசதிகளை அதிகரிப்பதில் மெத்தனம் காட்டி வருகிறதோ என்ற என் ஐயப்பாட்டைக் குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் விரும்புவது எல்லாம், தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கிறதோ அவ்வளவையும் பயன்படுத்தி நம்முடைய மாணவர்கள் கல்வியைக் கற்க வசதி ஏற்படுத்தித்தரவேண்டும் என்பதுதான். அகில இந்தியா விலே, ஏன் உலகம் பூராவும் அவர்கள் வேலைவாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை அரசாங்கம் தங்குதடை யின்றி தரவேண்டும், அதிலே முன்னணியில் அரசு நிற்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

சென்ற முறை இந்த கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொதுச் செயலாளர் பேராசிரியர் அவர்கள் பேசியபோது சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கல்வி, ஒழுக்கத்தை, பண்பாட்டை, தமிழ் உணர்வை வளர்ப்பதாக அமையவேண்டும் என்று சொன்னார் கள். ஆனால் இன்றைக்கு இனத்தின் மேலே இருக்கிற பற்று, மொழியின்மேலே இருக்கிற பற்று, நாட்டின் மேலே இருக்கிற பற்று, தமிழ் உணர்வு, கல்வித் திட்டத்திலே அமைந் திருக்கிறதா என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இன்னும் சொல்லப்போனால் இலேசாக அது மங்கிக்கொண்டே இருக் கிறது என்று சொன்னால் அது தவறாக இருக்க முடியாது. குறிப்பாக ஒரு சில செய்திகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் தேர்வு மனப்பான் மையில்தான் நாம் கல்வியை தந்து கொண்டு இருக்கிறோம். நான் தேர்வு மனப்பான்மை என்று சொல்வது கால் ஆண்டு தேர்வு, அரையாண்டு தேர்வு, முழு ஆண்டு தேர்வு ஆகிய நேரங்களில் தேர்வுக்காகவே பாடங்களைப் படித்து அன்றைய தினம் தேர்வை எழுதிவிட்டு வெளியே வருகிற மனப்பான் மை வளர்கிறது. இது எங்கே போய் விடும் என்றால் எப்படியாவது காப்பி அடிக்கவேண்டும், எப்படியாவது இந்தக் கேள்வியை முன்கூட்டி தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அந்த நேரத்து கல்வியாக மாறிவிடுகிறது. அன்றைய தினம் எழுதிவிட்டு மறுநாள் வந்தால் மறந்துவிடுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்று சிலயிடங்களில் காவல்துறையை வைத்துத் தான் அதாவது போலீஸை வைத்துத் தான் தேர்வை நடத்தவேண்டும் என்ற ஒரு அச்சமான சூழ்நிலை உருவாகிறது. இதுவெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்று சொன்னால் அந்த தேர்வுக்கு தயார் செய்கிற முறையை நாம் முழுமையாக மாற்றவேண்டும். மாணவர்கள் கல்வியில் நாட்டம் கொள்ளுகின்ற வகையில் இருக்கவேண்டும்.

இப்போது 1-வது முதல் 9-வது வரை மாணவர்களுக்கு 94 சதவீதம் கண்டிப்பாக பாஸ் போடவேண்டும் என்று விதி முறைகள் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இது எந்த வகையில் நியாயமாக இருக்க முடியும். வேண்டுமானால் நம்முடைய மாணவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையில் பாஸ் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்தில் இருக்கலாம். இவைகள் எல்லாம் அந்த மாணவர்களுக்கு முழுமையான கல்வியை தரவேண்டும் என்ற அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறதா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாணவனும் வாராந்திர தேர்வு, மாதாந்திர தேர்வு என்று இப்படி எல்லாம் தொடர்ந்து ஆண்டு முழுவதும் அதிகமான நேரம் கவனத்தோடு படிக்கும்முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை உண்டாக்கினால் தான் அந்தக் கல்வியில் அதிக அக்கறை ஏற்படும். அப்படி இல்லை என்றால் அந்தக் கல்வி வெறும் தேர்வுநேரக் கல்வியாக மட்டும் தான் அமையும்.

Plutarch என்ற அறிஞர் சொல்கிறபோது ,'The mind is not a vessel to be filled but a fire to be kindled'' என்று சொன்ன வாசகத்தை இங்கே நினைவு கூறுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் இப்போது நடைபெறுகின்ற சில நிகழ்ச்சிகள், அதை அரசாங்கமே வேண்டும் என்றே செய்கிறது என்றுகூட நான் சொல்லவில்லை. உதாரணமாக நம்முடைய மாணவர்களிடையே திரைப்பட உணர்வுகளை நிலைநிறுத்துகின்ற முறையில் பல காரியங்கள், பல கேள்விகள், பள்ளிகள் கல்லூரிகளில் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்ந்துள்ளது. திரைப்பட உணர்வு மிகுந்த சூழ்நிலை உருவாகுமானால் நேற்றைய சரித்திரத்தைக்கூட நாம் மறந்தவர்கள் ஆவோம். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, டாக்டர் கலைஞர் ஆகியோர் மாணவர்கள் அரசியலிலே நேரடியாக பங்குபெறக் கூடாது என்றுதான் விரும்பினார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் மாணவர்களுக்கு அரசியலில் நாட்டம் அதிகமாக இருந்தால் கல்வியில் நாட்டம் குறையும் என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் அப்படி விரும்பினார்கள். திரைப்படத்தில் மாணவர்களின் நாட்டம் அதிமாகச் செல்ல நாம் அனுமதித்தால் கல்வியில் அவர்களுடைய நாட்டம் குறையும் என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பல நேரங்களில் சொல்வார்கள் '' நான் திரைப்படத்தில் நுழைந்ததற்குக் காரணம் என்னுடைய வறுமை, கல்லாமை, அதனால் தான் போனேன்'' என்று சொன்னார்கள்.

அவருக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு கல்வி மற்றும் அவர் ஏழ்மையில் இருந்ததால்தான் அவர்களுக்கு அந்த நிலைமை உருவாகியது. '' வேறு பெருமையோடு நான் திரைப்படத்தில் நுழைந்தேன்'' என்று அவர் சொன்னது கிடையாது.

மாணவர்கள் கல்வியில், திரைப்பட உணர்வுகளை பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் வளரவிடாமல் தலையிட்டு அவைகளை நிறுத்த வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் எதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்பது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குப் புரியும் என்று கருதுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, பள்ளி வயதில் சிறார்கள் தொகை எவ்வளவு என்று Population கணக்கு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதைவிட கூடுதலாக இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. அதில் குறிப்பிட்டு இருக்கிற பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை சரியா தவறா? உண்மையானதா? என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு கல்வி வளர்ச்சி என்ற புத்தகத்தில் 72-வது பக்கத்தில் வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிச் சிறார் மொத்த எண்ணிக்கை என்று போட்டு 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரை இருப்பவர்கள் 30.45 இலட்சம் என்று போடுகிறார்கள். இது 1973-74 ஆம் ஆண்டில். அது போலவே 1976-77ல் 31.93 லட்சம். 1982-83ல் 34.88 இலட்சம். 1983-84ல் 35.49 லட்சம். ஆனால் மொத்த எண்ணிக்கையை விட பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாகத் தெரிகிறது. அது எப்படி நியாயமாக இருக்கமுடியும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. 1973-74ல் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை 30.64 லட்சம் என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். அதை சதவீதத்தில் காட்டுகிறபோது பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர் சதவீதம் 100.6 என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி 1976-77ல் 100.3 சதவீதம் என்று போட்டு இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒவ்வொரு ஆண்டும் கேட்கப்படுகிற கேள்வி தான். நாங்களும் அதற்கு பதில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் கேட்டுவிட்டதால் பின்னால் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டிய தேவை இருக்காது என்பதால் இந்த விளக்கத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். முதலில் நாம் பள்ளி வயதைக் குறிப்பிடுகிறோம். 6 லிருந்து 14 வயது என்று குறிப்பிடுகிறோம். ஆனால் பள்ளிக்கூடத்தில் போய் பார்க்கிறபோது 5 வயது சிறுவர்களையும் சேர்த்து இருக்கிறார்கள் 16 வயது மாணவர்களையும் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே 100-க்கு மேல் 100.6 சதவீதம் என்று வருமானால்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

அதற்கு இது தான் காரணம். அது மட்டும் அல்லாமல் தமிழ் நாட்டில் 5 வயது முடித்தவர்களை எல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11-50)

ஐந்து வயது உடைய மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் 15 வயதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் இந்த ஆறு வயதிலிருந்து 14 வயது வரைக்கும் இருக்க வேண்டுமென்று உள்ள அந்த வகுப்புகளில் இருப்பதால்தான் 100 சதவீதத்திற்கு மேலே நமக்குக் கணக்கு வருகிறது.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி.

சத்துணவு கொடுப்பதால் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கிறது என்று பல்வேறு கட்டங்களிலே அமைச்சரவர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள்., இந்த அறிக்கையிலேயும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பள்ளிகளில் அளிக்கப்படும் உணவு சத்துணவோ இல்லையோ, அந்தப் பிரச்னைக்கு இப்பொழுது நான் வரவில்லை. ஆனால் உணவு கொடுக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால், அந்த மாணவர்களுக்குக் கல்வி என்ற உணவு கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்பதைத்தான் நான் அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாணவர்கள் அங்கே வரும்பொழுது, சாப்பாட்டிற்காகவே வரும்படியான நிலைதான் தெரிகிறதே தவிர, படிப்பதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்ற விதத்தில் இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு மேலேயிருந்து வருகின்ற சூப்பர்வைசிங் அதிகாரிகள், கல்வி அதிகாரிகள் நேராகச் சென்று சோறு சரியாகப் போடுகிறார்களா என்று பார்த்து விட்டுச் சென்று விடுகிறார்களே தவிர, மாணவன் சரியாகப் படிக்கிறானா, காலையிலிருந்து மாலை வரையில் கல்வி பயிற்றுவிக்க முடிகிறதா என்று சரிபார்க்கின்ற சூழ்நிலை கிடையாது.

செவிக்கு உணவு இல்லாதபொழுதுதான் வயிற்றுக்குச் சிறிது ஈயப்படும் என்ற குறள் சொல்கிறது ; ஆனால் நீங்கள் இன்றைக்கு அந்தக் குறளையே மாற்றி எழுதுகின்றீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, செவிக்கு உணவு இல்லாதபொழுது சிறிது வயிற்றுக்கு ஈயப்படும் என்பது மூன்று நேரமும் ஒழுங்காகச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்குத்தான். ஆனால், பசியாலும், பட்டினியாலும் வாடுகின்றார்களே அவர்களுக்குச் சத்துணவு முக்கியமான ஒரு தேவை.

1984 மார்ச் 15]

திரு. கு. பா. பழனியப்பன் : அவர்களுக்கு மூன்று வேளையும் உணவு கொடுங்கள், அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது, அத்துடன கல்வியையும் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். அதை நிறுத்திவிடாதீர்கள் என்பதுதான்.

ஆசிரியர்கள் நியமனங்களைக் காலாகாலத்தில் செய்யாமல் பல்வேறு கட்டங்களிலே ஆண்டு முடிகின்ற நேரத்திலேகூட, அதாவது ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலேகூட ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதுவரையில் மாணவர்கள் எவ்வாறு கல்வி கற்க முடியும்? உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டே ஆசிரியர்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகள்கூட பல்வேறு ஊர்களில் இருக்கின்றன. வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தண்டராம்பட்டு போன்ற தொகுதிகளிலும், இப்படிப் பல்வேறு மாவட்டங்களிலேயும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதைத் தவிர்த்து, காலாகாலத்தில் ஆசிரியர் நியமனங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்திற்குப் பணம் இல்லையா? ஏன் உடனடியாக ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யவில்லை என்று தெரியவில்லை. முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி நேர்முகத் தேர்வு நடத்தினாலும் பிறகு டைரக்டர் அளவில் அது வர வேண்டும். பிறகுதான் நியமனம் என்று சொல்கிறார்கள். இதுபோன்ற வீண் காலதாமதத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கான புத்தகங்களைக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். மாணவர்களுக்குக் கற்பலகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். கட்டுக்கட்டாக வருகின்ற நேரத்தில் அவை முழுமையாக இருக்கின்றன. ஆனால் மாணவர்களின் கைகளுக்கு வருகின்ற நேரத்தில் அந்தக் கற்பலகைகளின் சட்டம் வேறாகவும், உள்ளே இருக்கின்ற பலகை வேறாகவும் வந்து விடுகின்றன. எனவே, அவர்களுக்குத் தரமான கற்பலகைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களின் மூலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பேசுகின்ற உறுப்பினர்களாலும் ஒரே கருத்தாகவும் கூறப்படுகிறது. அதாவது பள்ளிக் கூடங்களுக்குச் சரியான கட்டிடங்கள் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பள்ளிக் கட்டடங்கள் எவ்வளவு மோசமாக இருந்தாலும் அதைப் பராமரிக்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

விழுப்புரம் தொகுதியில் ஆனாங்கூர் என்ற கிராமத்தில் இடிந்து விழுந்த நிலையில் இருக்கின்ற கட்டிடத்தை புகைப்படம் எடுத்துக்கூட அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, உள்ளாட்சி மன்றங்களிலேயிருந்து எடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளின் கட்டிடங்களுக்குப் பராமரிப்பு வேலைகளை உடனடியாகத் தொடர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுமக்கள் பணமும் கொடுத்து, இடமும் கொடுத்த பிறகு கூட இன்னும் பள்ளிக்கூடம் துவங்க அனுமதி கொடுக்கப்படாமல் கோப்புகள் நிலுவையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பள்ளிக் கூடங்கள் துவக்கப்படுவது காலதாமதமாகிக் கொண்டு வருகிறது. உதாரணமாக, கலசப்பாக்கம் தொகுதியில் அப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில ஒதுக்கீடு தருவதிலேயும் அரசாங்கத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அது சம்பந்தப்பட்ட கோப்புகள் அரசாங்கத்தில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவைகளில் விரைந்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மழலையர் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கத்தில் தொடங்கி இருக்க வேண்டும். தனியார் அந்தப் பள்ளிகளை நடத்தி கொள்ளை இலாபம் அடிக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத் தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். இதில் காலதாமதம் காட்டக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புற்றீசல் போல ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளும், பாலிடெக் னிக்குகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் பயன் உள்ளவை களாக இருந்தால் வரவேற்க வேண்டியதுதான். சிறுபான்மை யோர் என்ற பெயரில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நடத்து வதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கிறது. நான் அதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன தெரிவிக்கிறார்கள் என்றால், தேர்வு எழுத அனுமதி கொடுக்கப் படமாட்டாது. முறையாக இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படியென்றால், பத்தாயிரம் ரூபாய், ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று கொடுத்து தனியார் ஆரம்பித்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அந்த மாணவர்களின் கதி என்ன என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஏமாந்து போனவர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன நிவாரணம் அளிக்கப் போகின்றது? அதுபற்றி அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகின்றது?

அதைப்போலவே மேல்நிலைக் கல்வியைப் பொறுத்த வரை யில் டாக்டர் குழந்தைசாமி அவர்களின் கமிட்டி ஒரு அறிக்கை கொடுத்தது. சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 8-ஆம் தேதி சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கை குறித்து அரசாங் கம் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கின்றது? அதைத் தொடர்ந்து என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுக்க இருக்கின்றது?

1984 மார்ச் 15] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

அடுத்து உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஒரு பாடத்தைப் படித்த மாணவர்கள் அதன் தொடர்பான மேல்நிலைக் கல்வியைத் தொடருவதற்குரிய வாய்ப்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கின்றது. ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனது ஊரில் ஒரு மாணவி வகுப்பிலே முதன்மையாகத் தேறினார் நர்சிங் கோர்ஸ் எடுத்து. ஆனால் அவளுடைய உயரத்திலே ஒரு சென்டிமீட்டர் இல்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக அவளுக்கு மேல்நிலைக் கல்வியில் இடம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கின்றது. இப்படி முதன்மையாகத் தேறிய மாணவ மாணவிகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் மேற்படிப்பினைத் தொடர்ந்து படிக்க முடியாமல் தடுக்கப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது.

அடுத்து ''தொழில் கல்வி வரும் என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள்'' என்று சொன்னார்கள். அது என்றைக்கு வரப்போகின்றது என்பதைப் பற்றி தெளிவாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முறைசாராக் கல்வியும், வயது வந்தோர் கல்வியும் இன்றியமையாத ஒன்றாக இருப்பதன் காரணத்தால் அதற்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அறியாமை காரணமாகத்தான் பெரும்பான்மையான ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. ஏனென்றால், பத்திரிகைச் செய்திகளைக் கூட படிக்க முடியாத நிலைமையில் பலபேர் நகரத்திலும், கிராமத்திலும் இருக்கிறார்கள். எனவே, மற்ற கல்வியோடு இந்த முறைசாராக் கல்வியும், வயது வந்தோர் கல்வியும் அதிகப்படுத்தப்பட்டால்தான் பெரும் பயன் ஏற்படும். ஆகவே, இதற்கு அரசாங்கம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அதேபோன்று அஞ்சல் வழிக் கல்வியினையும் நான் மிகுந்த அளவிலே வரவேற்கிறேன். அதன் அடிப்படையில் ஏராளமான பேர் கல்வி பெறுகின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, பிற்பட்டவர்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கின்ற சலுகைகள் ஆகியவற்றை இந்த அஞ்சல் வழி கல்வித்துறை மூலமாகவும் கொடுக்கக்கூடிய வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ரெகுலர் காலேஜில் இடம் கிடைக்காத சூழ்நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும்.

அடுத்து தமிழ்க்கலை, மருத்துவச்சுவடுகள், போன்றவை ஏராளமான தனிப்பட்டவர்களின் சொத்தாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றது. அதன் காரணமாக அவை நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் பயன்படாத நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அவற்றை எல்லாம் அரசுடைமையாக்கி, அந்தப் பழஞ்சுவடுகளை எல்லாம் தேடி எடுக்க வேண்டும். அவை பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும்

அடுத்து நாடி ஜோதிடம் என்று ஒன்று இருப்பதாகவும், அது உண்மையாகத் தெரிவதாகவும் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலித்து அது உண்மையாக இருந்தால் விஞ்ஞான ரீதியாக உண்மையாக இருந்தால் அதுபற்றித் தெரிந்து வெளியிட வேண்டும்

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஜோதிடம் உண்மை என்று இதுவரை யாரும் சொல்ல வில்லை; விஞ்ஞான ரீதியாகவும் அது நிரூபிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி அந்த நிலையிலேதான் முடிவெடுக்க வேண்டி இருக்கின்றது. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப்பற்றிய கோரிக்கை எழுப்புவது என்பதே சரியா என்பதை அவர்கள்தான் சிந்திக்கவேண்டும்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஜோதிடம் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அது உண்மையாக இருக்குமானால் விஞ்ஞான ரீதியாகப் பொருத்தமாக இருக்குமானால்

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அது உண்மையல்ல; அது உண்மையல்ல; அது உண்மையல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. பா. பழனியப்பன்: அடுத்து பாறையிலே தீட்டப் பட்ட ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உள்ள ஓவியங்கள் என்று சொல்லப்படு கின்றது. ஆனால் அவை ஒரு தனி மனிதரின் முயற்சியாலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. எனவே, அரசு அதுபற்றி தீவிரமாக முயற்சி செய்து அவற்றை நாட்டு மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும்,

அடுத்து, இந்தியாவிலே கடல் ஆராய்ச்சி செய்த சோவியத் நாட்டு நிபுணர்கள் ''ரிட்டில்ஸ் ஆஃப் த்ரீ ஓஷன்ஸ்'' என்ற புத்தகத்திலே தமிழர் நாகரீகம் தான் உலக நாகரீகத்திற்கு முந்தைய நாகரீகம் என்று தெளிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் அரசாங்கம் குறித்து நாட்டுக்கு வெளியிடவேண்டும்,

அடுத்து ஆபாசப் புத்தகங்கள் கடைக்குக் கடை அதிகமாக இருக்கின்றன. பஸ் ஸ்டாண்டு போன்ற இடங்களில் அதிகமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட வியாபாரங்களைத் தடுக்கின்ற வகையிலே அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அந்த வகையிலே அரசாங்கம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல வழியைக் காட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசாங்கத்தின் பல்வேறு பொது நூலகங்கள் மூடி இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. திறந்திருக்கின்ற நூலகங் களிலும் போதிய புத்தகங்கள் இல்லாத நிலைமையில் இருப்பது

1984 மார்ச் 15] [திரு. கு. பா. பழனியப்பன்]

சரியாக கண்காணிக்கப்படவில்லை. சமீபத்திலே சென்னையில் நடைபெற்ற 7-ஆவது புத்தகக் கண்காட்சி நடக்கின்ற போது ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நூலகங்களில் பல ஆண்டுகளாக புத்தக சேகரிப்பு இல்லை. அறிவை வளர்க்கும் பணி குறைந்து விட்டது.

பல புத்தகங்கள் எழுதியவர்கள் மற்றும், பதிப்பாளர்களிடத்திலே சிறை வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றவேண்டும். மக்களுக்கு அவை பரவ வேண்டும். அந்த நூலகங்களை எல்லாம் புதிப்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். புது நூல்களை எல்லாம் வாங்குவதற்கு அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய விழுப்புரம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியைப்பற்றி நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நேரிலே கூட சொல்லி இருக்கின்றேன். அங்கே கணிதம் படித்த மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பு படிக்கின்ற வாய்ப்பில்லை. ஆகவே, அங்கே பி.எஸ்.ஸி., (கணிதம்) படிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். எம். ஏ., எம். எஸ். ஸி., போன்ற பட்ட மேற்படிப்புக்களை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்து ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற வகையிலே பல்கலைக் கழக மையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்கின்ற வாய்ப்பையும், அந்த கல்லூரி பல்கலைக் கழகம் போன்று வளர்ச்சி பெறுகின்ற வாய்ப்பையும் நாம் ஏற்படுத்த முடியும். விழுப்புரத்திலே இருக்கின்ற அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் இன்னும் ஓராண்டில் யார் ரிடையர் ஆகப் போகிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவர்களை கல்லூரி முதல்வர்களாக ஆக்குகிறார்கள். 5, 6 ஆண்டுக்காலம் அங்கே இருந்து பணியாற்றக்கூடிய, ஆர்வமுள்ள, இளைஞர்களைப் போட்டால், அந்தக் கல்லூரியை முன்னேற்ற வாய்ப்பிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

இயக்குநரைப் போடும்போதுகூட, ஓராண்டுக்கு ஒப்பந்த அடிப்படையிலே போடுகிறார்கள். வயதானவர்களைப் போட்டால், அவர்கள் தங்கள் பணிக்காலத்தை எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைதான் உருவாகிறதே தவிர; அங்கேயிருந்து நல்ல முறையிலே பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுவது இல்லை.

விழுப்புரம் கல்லூரிக் கட்டிடம் போதுமான அளவில் இல்லை. ஆகவே, புதிதாக தேவையான கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழக வரலாற்றில் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான் கல்வி வளர்ச்சி யில் பொற்காலத்தை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது என்பதை ஆதாரத்தோடு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்சிப் பீடம் ஏறிய 7 ஆண்டுக் காலத்தில் தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக அண்ணா பல்கலைக் கழகம், அதே போல் பாரதியார், பாரதி தாசன் பெயரில் பல்கலைக் கழகங்கள், ஆண்களுக்கு நிகராகப் பெண்களை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நிலையில் இன்றையத் தினம் புனிதவதி தெரசா பெயரால் பல்கலைக் கழகம், அதே போல் 63 ஆண்டுக் காலமாக தமிழகத்தில் தலைவர்கள் இராஜாஜி, பெரியார், அண்ணா, காமராஜர் போன்ற பெருந் தலைவர்கள் கண்ட கனவினை நிறைவேற்றும் வகையில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய 5 பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்கிய பெருமை இந்த ஆட்சிக்கு உண்டு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றையத்தினம் இங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. பழனியப்பன் அவர்கள் தமிழகம் கல்வித் துறை யிலே 7-வது இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது என்று குறிப்பிட்டார். ஆனால், இன்றைய சாதனையில் தமிழகம், இந்திய அளவில் ஒப்பிடுகின்ற நேரத்தில், முதலிடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தொடக்கக் கல்வியில் இன்றையத்தினம் மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கிக் காட்டி இருக்கிறது கல்வித் துறை.

கடந்த 7 ஆண்டுகளில் புதிதாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற தொடக்கப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை 1,188; அது மற்ற எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு உயர்ந்த எண்ணிக்கை என்பதைநான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்,

அதே போல்தான் அகில இந்தியாவிலும் ஆறாவது அய்ந் தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், 1984-85-ல் எய்த வேண்டுமென குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலக்கின்படி பள்ளியில் சேர்க்கப்பட வேண் டியவர்கள் விழுக்காடு 95 சதவீதம், 1-ஆவது முதல் 5-ஆவது வகுப்பு வரை என்று எண்ணிக்கை இருக்கிற நேரத்தில் 1982-83-ல் 96 சதவீதமாகவும், 1983-84-ல் 98 சதவீத மாகவும் உயர்த்திக் காட்டிய பெருமை நமது கல்வித்துறை —சபாஷ் என்று சொல்வதற்குத் தகுதி படைத்தது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதே போல்தான் 6-ஆவது வகுப்பிலிருந்து 8-ஆவது வகுப்பு வரை நாம் எய்த வேண்டிய இலக்கு 50 சதவீதம் என்று இருப்பது, 1982-83-ல் 66 சதவீதமாகவும், 1983-84-ல் 70 சதவீதமாகவும் நாம் உயர்த்திக் காட்டி சாதனைப் பட்டியலில் இடம் பெற்றி ருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படு கிறேன்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. மி. வின்சென்ட்]

அதே போல் தமிழ்நாட்டில் 1983-84-ஆம் ஆண்டில்—ஒரே ஆண்டில் அதிகமாக சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 3,82,000 பேர்கள். வரலாறு உண்டா? எண்ணிப் பார்க்க முடிகிறதா? என்று இதற்கு முன்னால் ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்தவர்கள் அதை நினைத்துப் பெருமைப்பட வேண்டுமே தவிர பொறாமை படக்கூடாது. ஏனென்றால், 3,82,000 மாணவர்களை ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் கல்வித் துறை அதிகமாக சேர்த்து இருக்கிறது என்றால். அதற்குத்தான் காரணம் சொல்கிறோம் சத்துணவு என்று. ஆனால் அதை குறைப்படுத்தி பேசுகிறார்கள்; இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் கூட குறிப்பிட்டார். சத்துணவால் கல்வி வளரவில்லை, வயிறுதான் வளர்கிறது என்ற தொனியிலே அவர் பேசினார். ஆனால் கல்வித் துறைக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் கல்வித்துறையில் பணிபுரிகிறார்களே தவிர சத்துணவிற்காக தனியாக ஆட்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர் எப்படி மறந்தார் என்று எனக்கு தெரியவில்லை. அதேபோல் தான் படிக்காமல் இடையிலே பள்ளியிலிருந்து நின்றுவிடுபவர்களுடைய விழுக்காடு 77—78-ல் 40 சதவீதமாக இருந்து, இன்றையதினம் அது 1982—83-ல் 25 சதவீதமாக குறைந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் சத்துணவு தான். இந்த அளவில் கல்வித்துறையில் மேம்பாடு பெற்று, பல சாதனைகளை புரிந்த இந்த ஆட்சியை கட்டாயமாக ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர், இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன், மூன்று ஆண்டு காலத்தில் 1980-லிருந்து 1983-க்குள் 5,154 தொடக்கப்பள்ளி கட்டிடங்களை 33 கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டிய பெருமை, வரலாறு இந்தியாவில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியைத் தவிர வேறு எந்த ஆட்சிக்கும் கிடையாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். 1977 ஆம் ஆண்டு இந்த சட்டமன்றம் கூடிய நேரத்தில் சட்டமன்றத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் ஊரிலே மரத்தடியில் வகுப்புகள் நடக்கின்றன; எங்கள் ஊரிலே கூரைகளின் கீழே மாணவர்கள் பயின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்; எங்கள் ஊரிலே மழை வந்தால் ஒதுங்குவதற்கே மாணவர்களுக்கு இடமில்லை; என்றெல்லாம ஏங்கிய ஏக்கக்குரல்கள் இன்றைக்கு மாறி பள்ளிக்கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு பேசிய இரண்டு மாற்றுக்கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட அதை பேச முடியாத அளவிற்கு கூரைகள் வேயப்பட்டு, இன்றையதினம் ஒழுங்காக கல்வியறிவை பெறமுடிகின்ற அளவிற்கு, பள்ளிகள் எல்லாம் முழுமையாக கான்கிரீட் போட்ட கட்டிடங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நினைத்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பூரிக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. மி. வின்சென்ட்] [1984 மார்ச் 15

கடந்த 7 ஆண்டுக்காலத்தில் 525 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை சாதனை என்று ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1983-84 ஆம் ஆண்டு முடிய 1,106 ஆய்வுக் கூடங்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றால் மாணவர்கள் ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொடுக்கிற பாடங்களைக் கற்றுத் தெரிவதை விட, பிராக்டிக்கல் நாலெஜ்ஜில் அவர்களுடைய அறிவு பல மடங்கு வளரும் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்து செயல்படுகிறதே, அந்த அளவிற்கு செயல்படுகிற ஆட்சியை நீங்கள் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால் பாரதியார் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், "பொய் சொல்லல் ஆகாது பாப்பா" என்று; ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே மனம் திறந்து எங்களுடைய ஆட்சியைப் பாராட்டுங்கள். நீங்கள் பொய் சொல்லாதீர்கள் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பள்ளிக் கல்வியை வாழ்க்கைத் தொழிலுக்கு உகந்ததாக ஆக்கவேண்டுமென்பதை உருவாக்கிக் காட்ட விரும்புகிறது கல்வித் துறை. அந்தக் கல்வி துறையை நாம் பாராட்டித்தான் ஆகவேண்டும். தொழில் பாடங்களை பொறுத்தவரையில் மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழ்நாட்டின் சாதனை அனைத்திந்திய அளவில் இன்றைக்கு புகழ் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக தமிழ்நாடு நடைபோடுகிறது. 946 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் கல்வியை இன்றையதினம் நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். 1,432 தொழில் பிரிவுகளை இன்றையதினம் பாடங்களாக சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் இந்திய நாட்டிற்கே வழிகாட்டுகிற தமிழகம் என்றால், தமிழகமே, தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே இது நமக்கு பெருமை இல்லையா என்பதை எண்ணி மகிழ வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1979 முதல் 1982 வரையில் 4 ஆண்டுகளில் 12 கோடி ரூபாயில் 651 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆய்வுக் கூடங்களை நிறுவியுள்ளோமே, இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் இதிலே பாதியாவது செய்தார்களா? என்ற கேள்வியை கேட்டால் இல்லையென்றுதான் நான் சொல்ல முடியும். ஆகவே செய்தனத சாதனைகளாக மனமாற பாராட்டுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். "யாமறிந்த மொழிகளில் தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்" என்று பாரதியார் பாடினார், கல்லூரிகளில் 1983-84-ல் 19,812 மாணவர்கள் தமிழில் படிக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியை பயிற்றுவிப்பதில் என்ன ஆர்வம் காட்டுகிறீர்கள் என்று கேட்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே, தமிழ் மொழியில் பாடங்களைப் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு 150 ரூபாய் ஊக்க ஊதியமாக கொடுத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிறோம்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. மி. வின்சென்ட்]

அதைப்போல, புதியதாக 37 பல்தொழில் பயிலகங்கள் துவங்கப்பட்டு இன்றையதினம் ஆட்சியில் சாதனைகளை புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். பாரதியார் சொன்னார், "தேமதுர தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவிடச் செய்தல் வேண்டும்" என்று சொன்னார், பாரதி கண்ட கனவை நிறைவேற்றி வருகிறார் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்.

(பிற்பகல் 12-10.)

சிங்கப்பூர், மொரிசியஸ் போன்ற நாடுகளில் குடியேற்றம் பெற்றுள்ள தமிழ்ச் சந்ததியினர் தானே தமிழ் கற்கும் வகையில், சுற்றுப்புறச் சூழல் அடிப்படையிலமைந்த வகையில் பேச்சுத் தமிழ் இலக்கியத் தமிழ் பாடங்கள் ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் பதிவு செய்யப்பெற்று, பாடப்புத்தகத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடத் தயாராக உள்ளன. "ஒலிப்பதிவு நாடாக்களில் தமிழ்" எனும இந்தத் திட்டப்பணி தமிழில் முதன் முதலாகச் செய்யப்பட்டுள்ள சிறந்த முயற்சியாகும். இதைச் சொல்கின்ற நேரத்தில் நான் கருதுகிறேன், பாரதி இருந்து இருந்தால், எங்கள் புரட்சித் தலைவருக்காக ஆயிரம் பாடல்களைப் பாடியிருப்பார் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். சிங்கப்பூர், மொரீசியஸ் போன்ற நாடுகளுக்குச் சென்றால் மட்டும போதாது, வல்லரசு நாடுகளுக்கும் செல்ல வேண்டும் அகில உலகமெல்லாம் செல்ல வேண்டும என்று இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைவாழ் தமிழ் மாணவர்களுக்கு பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே சேருவதற்குப் பெருவாரியான வாய்ப்புகளை புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அள்ளிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டத் தவறக்கூடாது. தமிழுக்காக, தமிழனுக்காக எதையும செய்வேன், எதையும் தாங்குவேன் என்று கர்ஜித்த சிங்கம் தான் புரட்சித் தலைவர். ஆகவேதான் தமிழ்த் தலைவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பேன் என்று அறிவித்தார். பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு வீடுகள் கொடுத்தார். மாணவர்களுக்குப் பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் இடம் கொடுத்தார். மருத்துவக் கல்லூரியில் அட்மிஷன் கொடுத்தார். இன்ஜினிரிங் காலேஜில் 20-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு அட்மிஷன் கொடுங்கள் என்று ஆணையிட்டார். இத்தகைய புரட்சித் தலைவர் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு காட்டிய அன்புதான், அரவணைப்புதான், உதவிகள் தான், ஊக்கம்தான், தாய்ப் பாசத்தோடு தொட்டுத் தழுவிய உணர்வுகள்தான் இன்றையதினம பிரேமதாசா அவர்கள் வேண்டுமென்றே தமிழ்நாடு படையெடுக்கும் இலங்கை மீது என்று சொல்கிற அளவிற்கு இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு தமிழுக்காக, தமிழர்களுக்காக தொண்டாற்றிய

புரட்சித் தலைவர் என்று சொல்கிற நேரத்தில் மானம் உள்ள தமிழர் கூட்டமே, மனம் திறந்து புரட்சித் தலைவரைப் பாராட்டுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் இதயம் கல்லாக இருக்குமானால் உடைத்து எறிந்து தமிழ் காக்க தமிழர் நலன் காக்கப் பிறந்த புரட்சித் தலைவரை வாழ்த்துங்கள், பாராட்டுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென் மாநிலங்களான, ஆந்திரமும், கர்நாடகமும், கேரளமும், தமிழ்நாடும் உணர்வால், உள்ளத்தால், பண்பால், கலாச்சாரத்தால், இலக்கியத்தால் ஒன்றுபட்டவர்கள். ஆகையால் தான் தென்னக அறிவியல் கண்காட்சியை 1980-ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தக் கல்வித் துறை நடத்தி வருகிறது. இவைகளை நாம் நான்கு மாநிலங்கள் சேர்ந்து நடத்தினாலும் கூட தமிழ்நாடு பள்ளிகள் ஏராளமான பரிசுகளை பெறுவதால் சுழற் கோப்பைத் தமிழ்நாடே தட்டிச்சென்று கொண்டு இருக்கிறது என்ற பெருமையை ஈட்டித்தருகிற இந்தக் கல்வித்துறையை நாம் மனதாரப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

சிங்களத்திலே தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தவுடன் கருநாடக சட்டமன்றத்திலே தீர்மானம் போட்டு தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிறார்களா என்று கண்டனம் தெரிவித்து இலங்கை அரசுக்கு அனுப்பிய கருநாடக நண்பனே, உங்களுடைய சகோதரன்தான் தமிழன், அந்தத் தமிழர்களை தாக்குகிற நிலையில் இருந்து நீ விடுபட்டு விடு. இது வரையில் தாக்கியதை ஒரு கெட்ட கனவாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் நாம் அத்தனைபெரும் ஒன்றாக சேர்ந்தவர்கள், உயிர் பிரியா தோழர்கள், உற்ற நண்பர்கள், ஒன்றுபட்ட சகோதரர்கள், நாம் ஒன்றுபட்டு வாழாவிட்டால் வடக்கு வாழ்ந்து விடும், தெற்கு தேய்ந்து விடும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

காவிரியால் இணைக்கப்பட்ட கருநாடகமும், தமிழகமும் என்றும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். ஒருமித்த உணர்வோடு இருக்க வேண்டும், ஒற்றுமையோடு இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கருநாடக நண்பனே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசுக்கு எதிராக அனைத்து எதிர்க்கட்சிகளும் ஒன்று இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்று பலமாகக் கோரிக்கை வைக்கும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களே உங்களை உரிமையோடு கேட்கிறேன். நாடாளுமன்றத்தில் மொழிக் கொள்கை பற்றிய விவாதம் வந்தபோது, சரண்சிங் அவர்கள் இந்திய நாட்டிற்கு ஒரு தனி மொழி வேண்டும், அந்த மொழி இந்திதான் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். அப்போது பாரதப் பிரதமர் இந்தியைத் திணிக்க மாட்டேன் என்று சொல்கிறார். அந்த நேரத்தில் சரண்சிங் திருப்பிக் கேட்கிறார். ஆகாஸ்

வாணி என்கிற வார்த்தையைக் கூட உபயோகிக்கக்கூடாது என்று தமிழ்நாட்டில் தமிழர்களுக்காக வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிற புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். சொன்னதால் அந்த வார்த்தையை எடுத்து விட்டீர்களே இது சரிதானா என்று கேட்கிறார். நான் கேட்கிறேன், எதிர்க்கட்சிகள் ஒன்று சேர வேண்டும என்று கூறும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்களே சரண்சிங் என்ற இந்தி வெறி பிடித்த தலைவன் கீழ் நீங்கள் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ் மக்களிடத்தில் வாக்குகளைக் கேட்பீர்களானால் இந்தியை தமிழ்நாட்டில் திணிப்பதற்கு நீங்கள் மறைமுகமாக முயற்சித்ததாகும் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்து வைக்கிறேன்.

இந்தி எந்த ரீதியாக வந்தாலும் சரி, அது இந்திரா காந்தி வாய்மூலமாக வந்தாலும் சரி, அல்லது சரண்சிங் வாய் மூலமாக வந்தாலும் சரி, அதை தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய திடகாத்திரமும் சக்தியும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுக்கு நிறைய உண்டு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெளிநாடுகளில் தமிழைப்பரப்புவதற்கு தமிழ் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி இந்தியை பரப்ப முயற்சிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களிடம் நான் அவர்களுக்கு உணர்ச்சியூட்டும் சொற்பொழிவுப் பார்கள், தட்டிக்கேட்பார்கள் என்று கேட்கவில்லை. ஆனால் சரண்சிங்கினுடைய இந்த பேச்சை மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் ஒரு வார்த்தைகூட தட்டிக் கேட்டகவில்லையே என்று எண்ணிப்பார்க்கும்போது. நான் உண்மையிலேயே வேதனைப் படுகிறேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலத்தான் இத்தனை சாதனைகளைப் புரிந்த எங்களது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கேளுங்கள் தரப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வேண்டிய சிலவற்றை கேட்க நான் ஆசைப் படுகிறேன். இந்திய நாட்டிலே ஒரு நகரம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதிகம் கற்றவர்கள் இருக்கிற நகரம் நாகர்கோவில் நகரம். அந்த நகரத்தில் ஏராளமான ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உண்டு ; மற்றத் தொகுதிகளை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாத் தொகுதிகளையும்விட அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் அங்கே உண்டு; கல்லூரிகளும் உண்டு. இத்தனை நேரம் கற்றறிந்த மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை கூடியிருப்பதும் அந்த நாகர்கோவில் நகரம்தான்.

ஆனால் அங்கே ஒரு 'ப்ரொபாஷனல் காலேஜ்' கூட இல்லை. இன்றைய தினம் மத்திய அரசில் ஒரு மாவட்டத்தின் தொழில் வளர்ச்சியை எப்படிக் கணக்கிடுகிறார்கள் என்றால் 'நில் இன்டஸ்டிரி டிஸ்கிரிட்' தொழில் இல்லாத மாவட்டம் என்று

தேர்ந்தெடுத்து அந்த மாவட்டத்தில் தொழில்களை உருவாக்குவதற்கு வாய்ப்பு அளிப்பது போல தமிழ் நாட்டில் ஒரு ப்ரொபஷெனல் காலேஜ் கூட இல்லாத கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு ப்ரொபஷெனல் காலேஜை ஏற்படுத்தி கொடுக்க இந்த அரசு முன்வந்து தர வேண்டுமென்று கேட்கிற போது 5 எஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளை அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கொண்டு வர இருப்பதாக நாங்கள் அறிகிறோம். அதை கட்டாயமாக நாகர்கோவில் நகரத்திற்கு ஐந்தில் ஒன்றைத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காஷ்மீருக்கு கிடைக்கின்ற முக்கியத்துவம் முக்கடலும் முத்தமிட்டு மகிழும் கன்னியாகுமரிக்கும் கிடைத்திட வேண்டும். அப்படி கிடைத்தால்தான் தென்னாட்டிற்குப் பெருமை, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிற்குப் பெருமை. ஆகையால் மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் நீங்கள் அளிக்கின்ற வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு அளித்திட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1974–75 ஆம் ஆண்டில் அகில இந்திய ஊரக நீச்சல் போட்டியில் பல பரிசுகளை அள்ளித் தந்து தமிழ் நாட்டிற்கு பெருமை சேர்ந்துள்ளவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்ட நீச்சல் வீரர்கள். இதை உணர்ந்து இன்றைய தினம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒரு நீச்சல் குளத்தை அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்று கருதி, இடத்தைப் பார்வையிட்டு, அரசுக்கு பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாகர்கோவில் நகரில் ஒரு நீச்சல் குளத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போன்றுதான், சென்னை மெரீனா நீச்சல் குளம் பராமரிப்பு இல்லாமல், பில்டர் பாயிண்ட் ஒர்க் பண்ணாமல் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கடந்த 12, 13–ந் தேதிகளில் திரு. சம்பத் என்ற மாணவர் அனைத்து பல்கலைக்கழகத்திற்கான கல்சுரல் புரோகிராமை நடத்தினார். மாணவர்களுடைய திறமை போற்றுதற்குரியது. வெளி நாட்டிலே அவர்கள் போட்டிபோட்டு வெல்லுகின்ற சக்தியை நேரடியாக காணமுடிந்தது. நமது பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் கூட கண்டார்கள். வியந்தார்கள். ஆகவே, மாவட்டந்தோறும் ஆண்டுக்கு ஒருமுறையாவது ஒரு சில கல்சுரல் புரோகிராம்களை நடத்தி, அதிலுள்ள மாணவர்களை தேர்ந்தெடுத்து, கல்சுரல் டீம் என்று மாநில

1984 மார்ச் 15] [திரு. மி. வின்சென்ட்]

அளவில் உருவாக்கி, அதை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி மாநிலத்திற்கு பெருமை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போன்று 1982-83 ஆம் ஆண்டில் நமது அரசு ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு வழிப் பயணச் சலுகைக்கு உத்தரவிட்டது. அதன் மூலம் அரசுத்துறை ஆசிரியர்கள் பயனடைகிறார்கள். அந்த தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்ய அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விளையாட்டுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அரசு எவ்வளவோ அக்கறைக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அக்கறை கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை இயக்குனராக நியமித்து இன்றைய தினம் விளையாட்டுத் துறையில் அக்கறைக்கொண்டிருக்கிறது இந்த அரசு. முன்பெல்லாம் இந்த விளையாட்டுத் துறைக்கு 5 இலட்சம் ரூபாய், 10 இலட்சம் ரூபாய் என்று ஒதுக்கப்படும் நிலை மாறி, இன்றையத் தினம் 187 இலட்சம் ரூபாய் விளையாட்டுத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதைப்போன்று, விளையாட்டுத் துறைக்கு ஆணையர் மற்றும் செயலர் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன். அப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டால் தான் உடனடியாக இந்த துறையின் நிறை, குறைகளை ஆராய்ந்து, குறைகளைக் களைந்து, நிறைகளைச் செய்ய முடியும். மானியங்களை மேலும் அதிகமாகப் பெற முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உடலில் வலிமையில்லாமல் விளையாட்டில் வெற்றி பெற முடியாது. விளையாட்டுத் துறையுடன் உடல்பயிற்சி கல்வித் துறையும் இணைத்தால்தான் மேலும் விளையாட்டுத் துறை வலுவடையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசில் கூட 'Snipes போர்டு' என்று ஒன்று உள்ளது. அதுதான் நமது நாட்டின் விளையாட்டுத் துறையையும் உடற்பயிற்சி கல்வித்துறையையும் ஒருங்கிணைந்து நடத்தி செல்வது. அதனுடைய விரிவாக்கம்தான் Society for the National Institute of Physical Education and Sports. அங்கே பிசிக்கல் எஜுகேஷன் அன்ட் ஸ்போர்ட்ஸ் இன்றைக்கு அப்படித் தான் நடைபெறுகிறது. அதைப்போன்று நம்முடைய மாநிலத் திலும் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் Physical Education under the direct control of School Education and Collegiate Education இருக்கிறது. அவர்களுக்கோ பணிகள் அதிக மாக இருக்கின்ற காரணத்தால் நீங்கள் டைரக்டரேட் ஆஃப் ஸ்போர்ட்ஸ் அன்ட் பிசிக்கல் எஜுகேஷனை உருவாக்கவேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால்தான் கோச்சர்களை பயிற்றுவிப்பதற்

கான வாய்ப்பும் வசதியும் அதிகமாக கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

தமிழகத்திலே விளையாட்டைப் பார்த்து ரசிக்கும் மக்களுடைய கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் விளையாட்டில் பங்குகொள்ளும் வீரர்களின் கூட்டத்தை அதிகமாக உருவாக்கினால்தான், திறம்பட்ட வீரர்களை அவர்களிலேயிருந்து தேர்ந்தெடுத்து, உலகத்தில் நாம் போட்டி போட்டு ஒரு தனி இடத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஸ்போர்ட்ஸ் கௌன்சில் கலைக்கப்பட்டு, விளையாட்டுத் துறை இயக்குநரகத்தோடு சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். மத்திய அரசின் ஆல் இந்தியா ஸ்போர்ட்ஸ் கௌன்சில் ஏற்படுத்தும்போது நமது மாநிலத்தில் ஸ்டேட் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு தான் இயங்கி இயக்கத்தையும் உருவாக்கும்போது மாநில மாவட்ட விளையாட்டு மையங்கள் அவசியம்தானா என்பதை அரசு உணரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது இருக்கும் மாநில விளையாட்டு மன்றத்திற்கு பதிலாக மைய அரசு ஒவ்வொரு அமைச்சகத்திற்கும் உள்ளது போல, அறிவுறுத்தும் குழு, அட்வைசரி கமிட்டி ஒன்றை விளையாட்டுத் துறையிலே, போதிய திறன் படைத்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அமைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாநில விளையாட்டுக் கழகங்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஸ்போர்ட்ஸ் அசோசியேஷன் அவர்கள் விளையாட்டிற்காக கிரேண்டுகளை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுகிறார்கள். ஆனால் பெறுகின்ற கிரேண்டுகளை ஒழுங்காகச் செலவழிக்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணிக்க யாரும் இல்லை. They are not answerable to anybody என்ற நிலையில், தானாகவே இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த அரசிற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அவர்கள் சொந்த இல்லங்களிலேயே அலுவலகங்களை வைத்துக் கொண்டு இயங்குகிறார்கள். சொந்த இல்லங்களிலே அலுவலகங்கள் இருக்கக் கூடாது எனறும், இயக்குநரகத்தைச் சார்ந்த சிறப்புப் பயிற்சியாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பை கொடுக்கவேண்டும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி தான் கல்வித் துறையில் பொற்காலத்தைக் கண்டு திகழ்கிறது, மற்றைய

1984 மார்ச் 15] [திரு. மி. வின்சென்ட்]

மாநிலங்களுக்கு தமிழகம் தான் இன்றைய தினம் ஒரு வழி காட்டியாக கல்வித்துறையிலே தமிழகம் தான் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்குரிய கல்வி மானியத்தின் மீது நான் சார்ந்திருக்கக் கூடிய மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல எண்ணுகிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த மானியத்திற்காக நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே மொத்தத் தொகையிலே 21 விழுக்காடு, அதாவது மிக அதிகமான விழுக்காடு இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருப்பதாக இங்கே சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்திலே இன்றைக்கு இந்தக் கல்விக்கு ஒதுக்கக்கூடிய முறையில், நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய கல்வி வளர்ச்சியை ஈடுகட்டக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதா என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்குப் பல உறுப்பினர்கள் இங்கே வெட்டுத் தீர்மானங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்கிறார்கள்—ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாதவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இறுதியாகப் பேசி முடிக்கும்போது எங்கள் ஊரிலே அது இல்லை, இது இல்லை என்று பல பிரச்சினைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்குத் தேவைகளைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால், இதிலே நாம் பெருமைப்படுவதிலே பிரயோஜனம் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆரம்ப பள்ளிக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக என்று சொல்லி, ரூ. 1.72 கோடி இதிலே ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கு நம்முடைய தேவையை வைத்துக்கொண்டு, நாம் எவ்வளவு கட்டிடங்களை கட்டமுடியும் என்பதை இன்றைக்கு கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

1973-74-ல் 26,726 பள்ளிகள் இருந்ததாக இங்கே புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு 1983-84-ல் 28,548 என்று ஆரம்ப, நடுநிலை, உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உட்பட என்று இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆக இந்த 10 ஆண்டுக் காலத்திலே நீங்களும், அதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசுகளும் அதிகமாக கட்டியிருக்கக்கூடிய பள்ளிகள் எத்தனை என்று சொன்னால், 2,639 தான் என்பதை நீங்கள் மனமுவந்து ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த 2,639 பள்ளிகளும் நமது மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய கிட்டத்தட்ட

374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், 100-க்கும் மேற்பட்ட நகராட்சிகள், 3 மாநகராட்சிகள், இவைகளையெல்லாம் கணக்கிட்டால், 10 ஆண்டுகளில் நீங்கள் செய்து இருப்பது ஒரு ஆண்டுக்கு, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் கூட ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் இந்த நேரத்திலே உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல் பள்ளி ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கொண்டால், 1973–74-ல் ஒரு ஆசிரியருக்கு 35 மாணவர்கள் என்ற கணக்கு இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு 10 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் பார்க்கும் போது, ஒரு ஆசிரியருக்கு 41 மாணவர்கள் என்று இங்கே புள்ளி விவரத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை நிலைமை அதுவல்ல. உண்மை நிலை என்னவென்றால், நேரில் போய் பார்த்தால்தான் தெரியும். தற்போது 60-லேயிருந்து 80 வரையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். என்பதை நீங்கள் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூறவேண்டும்.

அதேபோல் இன்றைக்கு தொழில் கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். முழுந்த அளவிற்கு பாலிடெக்னிக்குகளைக் கொண்டு வருகின்றபோது, அவைகளை தனியார்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது. பாலிடெக்னிக்குகள் அதிகமாகக் கொண்டு வருவதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் தொழிற்கல்வியை மட்டும் நாம் ஏற்படுத்திவிட்டால் போதாது, அதனால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. ஆகவே தொழிற் கல்வியை உருவாக்குகிறபோது, அதற்குரிய மூலதாரத்தையும் நாம் ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் தொழிற் கல்வியைப் படித்துவிட்டு, பின்னால் வேலையில்லாமல் சும்மா இருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

அதேபோல் இன்றைக்கு கல்லூரிகளிலே மாணவர்கள், பி.எஸ்.சி., பி.ஏ., எம்.ஏ., என்று படித்துவிட்டு இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்திருக்கிறது. 1976–77-ல் இவர்களின் எண்ணிக்கை 203,302 என்று இருந்தது. ஆனால் தற்போது, 1983–84-ல் இந்த எண்ணிக்கை 188,029 என்று குறைந்திருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? நாம் எவ்வளவுதான் கல்விக்காக அதிகமாக தொகை ஒதுக்கினாலும் கூட, இங்கே புள்ளி விவரம் காட்டுவது, கல்லூரிகளுக்கு போகும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோல் இன்றைக்கு கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை, 1976–77-ல் 189 ஆக இருந்தது. ஆனால் தற்போது அது 187 ஆக குறைந்திருக்கிறது. 2 கல்லூரிகள் குறைந்திருக்கின்றன

ஆகவே எந்த ரூபத்திலே நாம் பார்த்தாலும் கல்விக்காக எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும், இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, இது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாக தான் இருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல், இன்றைக்கு நகராட்சிகளிலே உள்ள மேல்நிலைப் பள்ளிகளை அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், நகராட்சிகளுக்கு தற்போது போதிய நிதி வசதிகள் கிடையாது. எனவே அந்த நகராட்சிப் பள்ளிகளிலே போதிய பெஞ்சுகள் நாற்காலிகள் மற்றும் தேவையான பொருள்கள் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு அவர்களிடம் வருமானம் கிடையாது. எனவே நகராட்சிப் பள்ளிகளை உடனடியாக அரசு ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் வேகமாகப் பரவி வரக்கூடிய இந்த ஆங்கில நர்சரிப் பள்ளிகளை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தவேண்டும். இல்லை என்றால் இன்றைக்கு தமிழகத்திலே ஏழைக் குழந்தைகள் அந்த ஆங்கில நர்சரிப் பள்ளிகளிலே படிக்க முடியாத நிலைமையிருக்கிறது—இரண்டு சமுதாய மக்கள் உருவாகிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே இந்த ஆங்கில நர்சரிப் பள்ளிகளை நீங்கள் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் 5 ஆம் வகுப்பு வரை தமிழ் கட்டாயப் பாடம் என்று நீங்கள் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதுதான் நாம் தமிழுக்குச் செய்யக்கூடிய உதவியாக இருக்கும். இதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. இன்றுள்ள நிலைமையில், விலைவாசி அதிகமாக ஏறியிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அந்த உதவித்தொகை அவர்களுக்கு போதுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, விலைவாசியைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குத் தேவையான அளவிற்கு தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கல்வித்துறையில் தனியார்களுடைய ஆதிக்கத்தை நீங்கள் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும். ஏன் என்றால் கல்வித்துறை இன்று ஒரு பெரிய வியாபாரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார்கள் அதை வியாபாரம் போல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களே ஒழிய அதை ஒரு சமூகப் பிரச்சினையாக நடத்தவில்லை. ஆகவே தனியார் துறையைக் கட்டுப்படுத்து

வதிலே நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கர்நாடகாவிலே ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று சுமார் 1,000 பேர்கள் இன்று வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுகாலமாக படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கேயோ போய் பயிற்சியை முடித்துவிட்டு வந்தாலும் கூட, அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு முடியாது என்று சொன்னால், அது என்ன நியாயம் என்பதை நீங்கள் சிந்திக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று உயர்நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்புக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே கர்நாடகாவிலே பயிற்சி முடித்துவிட்டு வந்திருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கும் நீங்கள் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்திலே உள்ள நூலகங்களுக்குத் தேவையான நூல்கள் தற்போது கிடையாது. அப்படியே இருந்தாலும் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பத்திரிகைகள்தான் போடப்பட்டுவிடுகின்றன. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாரிலே உள்ள நூலகத்திலே இன்றைக்கு செம்மலர், தீக்கதிர் போன்ற பத்திரிகைகள் வாங்கிப் போட அங்கேயுள்ள நபர்கள் சிலர் முன்வந்தாலும், அங்கே வேலை செய்யும் ராதாகிருஷ்ணன் என்ற ஊழியர் நீங்கள் யார் வாங்கிக் கொடுத்தாலும் நாங்கள் அதைப்போட முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அது என்ன நியாயம்? ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் அங்கே போடப்படுகிறது. மக்கள் குரல், தாய், அண்ணா, இதயம் பேசுகிறது, தர்ம சக்கரம், உண்மை, ரூசம் போன்ற பத்திரிகைகளும், மதப் பத்திரிகைகள் எல்லாமும் கூடப் போடப்படும்போது, சில பத்திரிகைகளை, மாற்றுக் கட்சிப் பத்திரிகைகள என்ற காரணத்தால், அங்கு போடப்படுவது மறுக்கப்படுகிறது. அது நியாயம் அல்ல. ஆகவே, அனைத்துப் பத்திரிகைகளையும் போடுவதற்கு அரசு உத்திரவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அதேபோல, பள்ளிகளில் தேவையான கேள்விகளைக் கேட்காமல், சமுதாயத்திற்கு தேவையில்லாத, சினிமா நடிகர்கள் நடிகைகளைப் பற்றிய கேள்விகளைக் கேட்கிற நிலைமையெல்லாம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அவையிலே கூட அது சம்பந்தமாக கேள்விகள் வந்தது. இதையெல்லாம் கல்வித்துறை அறாரக கண்காணிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு யுத்த அபாயம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி கேள்வி கேட்கலாம். பொருளாதார நெருக்கடி இருக்கிறது. அதைப்பற்றிக் கேள்வி கேட்கலாம். புதிய சமுதாயத்தை எப்படி உருவாக்க வேண்டும் என்பதைப்

1984 மார்ச் 15] [திரு. என். பழனிவேல்]

பற்றிக் கேட்கலாம். ஆனால், இதையெல்லாம் விட்டு விட்டு, பூர்ணிமா ஜெயராமுக்கும், பாக்கியராஜுக்கும் திருமணம் எப்படி நடந்தது என்பது போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டு தமிழ் சமுதாயத்தை கேவலப் படுத்த வேண்டாம். அந்த முறையிலே பள்ளிகளை கண்காணித்து கல்வி இலாகா செயல்பட வேண்டும், அதை இந்த அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கல்வி முறைகளை பாதுக்காக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு, லோன், ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது இல்லை. இங்கே கொடுக்கக்கூடிய உதவித் தொகையும் போதுமானதாக இல்லை என்று புகார்கள் எல்லாம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலித்து, இங்கே படிக்கின்ற, என்ஜினீயரிங் கல்லூரியிலே, மெடிகல் காலேஜிலே படிக்கிற—மாணவர்களுக்கு லோன், ஸ்காலர்ஷிப் போன்றவை கொடுக்கும்போது, வெளி மாநிலங்களில் படிப்பவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது ? அதை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொளகிறேன்.

அதைப் போல கல்லூரிகளிலே சுய ஆட்சி முறையை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். அரசாங்கம் கல்வி இலாகாவை கவனித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, சுய ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்துவதும் சரியல்ல, கொடுப்பதும் சரியல்ல. அதை நிறுத்தியாக வேண்டும். அதைப் போல பிரதேச மொழியை பாட மொழியாக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் பாலிடெக்னிக்குகளில், சென்னையில் உள்ள சென்டிரல் பாலிடெக்னிக்குகளில் உள்ளது போல விருப்பப் பாடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் மற்ற பல பாலிடெக்னிக்குகளில் அப்படி இல்லை எனறு சொல்கிறார்கள். ஆகவே, சென்னையில் இருப்பது போல ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

சிறுபான்மையினருக்கு என்று மலையாள, கன்னட பள்ளிக் கூடங்கள் நிறைய தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லாம் ஆசிரியர்கள் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சிறுபான்மை மொழிக்கு மதிப்பு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே தேவையான ஆசிரியர்களை உடனடியாக நியமிப்பதற்கு இந்த அரசு இப்போதே முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியர் பயிற்சி முடித்து 10 ஆண்டுககாலமாக வேலையில்லாமல் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் இருப்பதாக புகார்கள் வந்துள்ளன. அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலை கொடுக்க வேண்டும்.

அது போல கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பிரச்சினை சம்பந்தமாக நேற்றையதினம் சொன்னார்கள், நீண்டகாலமாக அந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் உள்ளது. அவர்கள் 25—2—1984-ல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்திற்கு முன்பு தங்களுடைய கோரிக்கையை வலியுறுத்தி உண்ணாவிரதமும், தர்ணாவும் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசியிருக்

கிறார்கள். கோரிக்கைகளையும் அமைச்சரிடமும் கொடுத்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். மனுவைப் பெற்றுக் கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் தமிழகத்தில் மழை, வெள்ளம், வறட்சி என்றும் சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். அத்தோடு 1—6—1984-ல் பே கமிஷன் போடுவதாகவும் சொன்னார்களாம். அமைச்சர் அவர்கள் 1—6—1984-ல் அதை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல கல்லூரி கல்வி இயக்குநர் திருஞானசம்பந்தம் 1983 மே-ல் பதவி முடியக்கூடியவர்கள். அவர்களுக்கு 84 மே வரை நீட்டிப்புச் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நீட்டிக்கப் படக்கூடாது. நீட்டித்தால் கல்வியாளர்களுக்கு பாதகமாக இருக்கும் என்று சொல்லி, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேற்கொண்டு நீட்டிப்பை நிறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, சிவகாசி ஐயப்ப நாடார் கல்லூரியில், பேராசிரியர் ஜக்தீசனை பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கோர்ட் தீர்ப்பே தந்திருக்கிறது. ஆனால், அவரைப் பணியில் எடுத்துக் கொள்ளாமல், அவரை தட்டிக் கழிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது போல உடல் பயிற்சி இயக்குநர், நூலக பணியாளர்கள் சம்பந்தமாக, ஊதிய நிர்ணய விகிதம் முடிவு பெறாமல் உள்ளது. அதை முடிவுக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1981 ஜூன் முடிய தமிழக ஊராட்சி ஒன்றிய நடு நிலைப் பள்ளிகளை, அரசாணை பிறப்பித்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்பட்டது. அதற்குரிய நிலையில் பதவி மாற்றம் செய்து, ஆசிரியர்களையும், ஊழியர்களையும், அதே பள்ளிகளுக்கு ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆனால் அரசு பணியாளர்களாக ஏற்றுக் கொண்டதற்காக, அரசு இறுதி ஆணை இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. அதனால் 500 ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக நேற்றைய தினம் என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். அதையும் இந்த அரசு உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும். ஏன் என்று சொன்னால் 402 கோடி ரூபாய் என்பது சாதாரண விஷயம் அல்ல. 21 விழுக்காடு தொகையை ஒதுக்கியும் சாதாரண பிரச்சினைகளை நீட்டித்துக்கொண்டு இருப்பது சரியல்ல.

நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள மாணவர்களைப்போல கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மாணவர்களும் படிக்கக்கூடிய முறையிலே தரத்தை உயர்த்தவும் அதற்குத் தேவையான ஆசிரியர்களையும் பாட நூல்களையும் கொடுத்து உதவவேண்டும்.

ஐந்து மைல்கள் இடைவெளிக்கு ஒரு உயர் நிலைப் பள்ளி இருந்தாக வேண்டும். இப்போது 10 மைல்கள், 15 மைல்கள் நடந்து போய்ப் படிக்கக்கூடிய நிலைமையில் உயர் நிலைப் பள்ளி

1984 மார்ச் 15] [திரு. என். பழனிவேல்]

கள் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்றன. ஒட்டு மொத்தமாக கணக்கிட்டு 5 மைல் என்று ஒரு லிமிட்டை வைத்து உயர் நிலைப் பள்ளிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே போதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும். கட்டடம் இல்லாத பள்ளிகளுக்கு கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப ஒரு சீரான அளவில் மேல் நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும். மேல் நிலைப் பள்ளிகள் இன்றைக்கு கல்லூரிக்கும் சமமான பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. எந்த எந்த இடங்களில் தேவையோ அந்த அளவுக்கு கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். உயர் நிலைப் பள்ளிக்காக ஓர் ஊர் மக்கள் இடம் வாங்கித்தந்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் கட்டியும் கட்டடம் கட்டவில்லையென்றால் என்ன நியாயம்? நான் கல்வி கல்வி என்று சொல்லிக் கொண்டு கல்விக் கண்ணைத் திறந்த காமராஜர் கனவை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று கற்பனை உலகத்தில் இல்லாமல் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே திருவாடானையிலும் சேலம் மாவட்டம் ஆத்தூரிலும் 10 ஆண்டுக்காலமாகியும், பணம் கட்டியும் கட்டவில்லை யென்றால் என்ன நியாயம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நடு நிலைப் பள்ளிகளில் உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் இல்லை. இப்படி இருந்தால் எப்படி மாணவர்கள் விளையாட்டுத் துறையிலே சிறந்து விளங்க முடியும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து அதைக் கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு நடு நிலைப் பள்ளியிலும் உடல் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நியமிப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு இருக்கிற கட்டடங்கள் தற்போது போதாது. குடிசைகளிலே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்திலே பெய்த மழையின் காரணமாக அடித்துச் செல்லப் பட்டதைப் பார்த்தோம். ஆகவே போதுமான கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளின் சுற்று சூழல் சரியாக இல்லாமல் அவல நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதையும் கணக்கிட்டு சரியான நிலைமைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் உள்ள ஆசிரியர் அல்லாதோரின் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படாமல் கிடப்பில் போடப்பட்டு இருக்கின்றது, அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்,

மாவட்ட கல்வி அலுவலகங்களுக்கு தொலைபேசி வசதி கிடையாது என்றால் எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும். ஒவ்வொரு மாவட்ட கல்வி அலுவலகத்திலேயும் தொலைபேசி வசதி இல்லை யென்றால் எங்களைப் போன்ற சட்டமனற உறுப்பினர்கள் குறைகளை எப்படி உடனுக்குடன் சொல்ல முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு செயல்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர் நிலைப் பள்ளிக்கு 14 ஆண்டுக்காலம் ஆகியும் கட்டடம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சிதம்பரம் வட்டத்திலே கிருஷ்ணாபுரம் என்ற இடத்திலே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. 14 ஆண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் கட்டடம் கட்டப்படாமல் இருந்தால் என்ன நியாயம். இதையெல்லாம் ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள் தெரியாமல் இவ்வளவு பிரச்சினைகள் இருக்கிறபோது தற்பெருமையாகப் பேசினார்கள். இதை யெல்லாம் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்று ஆயிரம் மாணவர்கள் பயிலும் ஆத்தூர் போன்ற பல இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. தமிழகத்திலே இப்படி எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. மேல்நிலைப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்குப் போதுமான விஞ்ஞானக் கருவிகள் இல்லை, தேவையான அளவுக்கு விஞ்ஞானக் கூடங்கள் இல்லை. அதையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து விஞ்ஞான கூடங்களை தேவையான அளவுக்குக் கட்டிக்கொடுத்தால் தான் தரமுள்ள கல்வியாக இருக்கும்.

அடுத்து ஆரம்பப் பள்ளி இல்லாத ஆயிரக்கணக்கான ஊர்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இந்த ஆண்டு ஒன்றுகூட ஆரம்பிக்கப்போவதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்படவில்லை என்பதை நான் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

பத்தாயிரம் மக்களுக்கு ஒரு நூல் நிலையம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். 50 ஆயிரம் மக்களுக்கு ஒரு நூல் நிலையம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகம். ஆகவே, இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

பல வருடங்களாக பாழடைந்த பள்ளிகள் ரிப்பேர் செய்யாத அவல நிலையில் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. பெண்கள் மேல்நிலை பள்ளிகளுக்கு உடனடியாக கழிப்பிடங்கள் கட்டித்தர வேண்டும். பெண்கள் மேல்நிலை பள்ளிகளுக்கு கழிப்பிட வசதி என்பதை சாதாரண விஷயமாக நீங்கள் கருதாமல் அதை உடனடியாக கட்டித்தர உத்திரவிட வேண்டும். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக

1984 மார்ச் 15] [திரு. என். பழனிவேல்]

அறிவிக்கவேண்டும். இன்று அவர்களுடைய நிலை மிகவும் மெத்தனமாக இருக்கிறது. இலவச பாடபுத்தகங்கள் பள்ளி ஆரம்பித்து பல மாதங்களுக்குப் பின்னால் தருகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு பிரயோசனம் இல்லாமல் போகிறது. அந்த புத்தகங்கள் வருவதற்கு முன்னால் அவர்கள் எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு புத்தகங்களை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். பின்னால் அரசு கொடுக்கிற புத்தகங்கள் வீணாக போய்விடுகின்றன. ஆகவே, நாளைக்கு பள்ளி ஆரம்பிக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு முதல் நாளே பள்ளிகளுக்கு தேவையான புத்தகங்களை அனுப்பி வைக்க கல்வித்துறை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சமீப மழையினால் அழிந்த கீத்து கொட்டகை பள்ளிகளுக்கு உடனடியாக புதிய கட்டிடங்கள் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பெண்கள் கல்லூரிகளை தேவையான அளவுக்கு மாநிலம் முழுவதும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். அவைகளை விடுதி வசதிகளோடு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். பலயிடங்களில் கல்லூரிகளில் ஆய்வுக்கூடங்கள் விரிவு படுத்தப்படாமல் ஆரம்பகாலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அதே போல் இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. ஆகவே அவைகளை விரிவு படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்கள் எந்த எந்த பகுதியில் குடியிருக்கிறார்களோ அந்த அந்த பகுதிகளில் அவர்களுக்கு வீட்டுவசதி ஏற்படுத்தி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதிய தொழில் கல்வி தொடங்கும் போது தொழில் துறையும் ஆங்காங்கே சேர்ந்து துவங்க வழி வகுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் நாம் தொழில் கல்வி கற்றுத் தந்தும் பலன் இல்லாமல் போகும். நெல்லை, திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் சட்டக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இன்றையதினம் சொல்கிறார்கள். அதையும் நீங்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஹையர் செகண்டரி படித்த மாணவர்கள் பி.ஈ. இன்ஜினியரிங் கல்லூரியில் 4 வருடம் படிக்கவேண்டும் என்று இன்றைய தினம் இருக்கிறது. ஆனால் பாலிடெக்னிக் படித்த பிறகும் 4 வருடம் படிக்க வேண்டிய நிலை உள்ளது என்று பாலிடெக்னிக் முடித்த மாணவர்கள் அதை 3 வருடம் ஆக ஆக்க வேண்டும் என்று ஒரு நியாயமான கோரிக்கையை சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பாலிடெக்னிக் முடித்தவர்கள் இன்ஜீனியரிங் கல்லூரியில் சேரும்போது அவர்கள படிப்பை 3 ஆண்டுகளாக மாற்றவேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சென்டிரல் பாலிடெக்னிக்கில் இது சம்பந்தமாக கடந்த வருடம் மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தி அரசுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசு மேல்நிலைப்பள்ளி பட்டதாரி ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்யும்போது உயர்நிலைப்பள்ளியில் யாருக்கு பணிக்காலம் கூடுதலாக உள்ளதோ அவருக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு முன்பு வரை இதே முறையில் தான் 1983 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் வரை பின்பற்றப்பட்டு வந்ததாக சொல்கிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் இதிலே இதை மீறி 29-2-1984-ல் வேறு மாதிரி நியமனம் செய்து இருக்கிறார்கள். தேர்வு பெற்ற கணித ஆசிரியர் நியமனத்தில் பணிக்காலம் கூடுதலாக உடைய ஆசிரியருக்கு புறம்பாக பணிக்காலம் குறை

வாக உள்ளவர்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று புகார் வந்து இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும். ஒரே கல்வி ஆண்டில் நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு மாறுபட்ட ஒரு முடிவை பள்ளிக்கல்வி இணை இயக்குநர் அவர்கள் கடைப்பிடித்து இருப்பதாக புகார் சொல்கிறார்கள். இதையும் நீங்கள் சரி செய்யவேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழக ரிஜிஸ்ட்ரார் திரு குமாரசாமி என்பவர் மீது விஜிலன்ஸ் விசாரணை அமைக்க மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் முடிவு செய்து உள்ளதாக சமீபத்தில் கூறினார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் அவர் எம்.எல்.சி தேர்தலில் நிற்பதாக சொல்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி அவரை ஆதரிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது எப்படி? விஜிலன்ஸ் விசாரணை கைவிடப்பட்டு விட்டதா? என்பதை நான் இந்தநேரத்தில் அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இறுதியாக பழனி வட்டத்தில், இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவருடைய துறையின் கீழ் 2 பாலிடெக்னிக்குகள், கலைக்கல்லூரிகள் இன்னும் செவிடர் பள்ளி, குருடர் பள்ளி இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வது இந்த ஆண்டு அரசு ஆரம்பிக்கின்ற அந்த பொறியியல் கல்லூரியை பழனியில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்திலே இவ்வளவு ஒரு 'சோர்ஸ்' இருக்கக்கூடிய அந்த பகுதியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். உங்கள் கையில் இருக்கக்கூடிய அந்த பழனி தேவஸ்தானத்தின் மூலமாக பல்கலைக் கழகத்தை ஏற்படுத்திக் தர அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொறியியல் கல்லூரி தேர்வில் இண்டர்வ்யு முறை அதிருப்தியாக உள்ளது. ஏன் என்று, சொன்னால் இன்றைக்கு சாதாரண மக்கள் பொறியியல் கல்லூரிக்கு அப்ளிகேஷன் போடும் போதே 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் கையில் இருந்தால் தான் கிடைக்கும் என்ற ஒரு நிலை இன்றைக்கு அவர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இண்டர்வ்யு முறையை நிறுத்திவிட்டு மாற்று ஏற்பாடு ஏதாவது செய்து சாதாரண மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிற முறையில் பொறியியல் கல்லூரியில் தேர்வுகள் நடைபெறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நான் ஏற்கெனவே சொன்னது போல் பல ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இன்றைக்கு மோசமான ஒரு நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளை

1984 மார்ச் 15] [திரு. என். பழனிவேல்]

எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 402 கோடி, 402 கோடி என்று சொல்லி நீங்கள் மக்களை ஏமாற்றவேண்டாம். இன்றைக்கு நம்முடைய தேவைகளை கணக்கிடும் போது இந்த 402 கோடி ரூபாயில் இன்னும் 10 ஆண்டுகள் ஆனாலும் நம்முடைய பிரச்சினைகளை தீர்க்கமுடியாது. ஆதற்கான முறையில் நீங்கள் மத்திய அரசிடம் போராடி உரிய தொகையை பெற்றால் ஒழிய நம்முடைய பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியாது. அதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்யவேண்டும் என்று கூறி வாய்ப்புத்தந்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. மா. சின்னராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பெற்று இருக்கிற இந்த கல்வி மானியத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை முன் வைத்து பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு முதலில் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் இன்று உலகம் வியக்கதக்க அளவுக்கு இரண்டு பெரிய சாதனைகள் இப்போது கல்வித் துறையில் நிகழ்ந்து இருப்பதை நான் முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒன்று நோபல் பரிசுப் பெற்ற உலகம் போற்றுகிற ஒரு தாய் தெரசா அம்மையார் அவர்கள். அவர்களுடைய திருக்கரத்தால் அவர் பெயர் இடப்பட்ட அந்த பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தை கொடைக்கானலில் திறந்து வைத்தது ஆகும். மற்றொன்று அமெரிக்காவிலே வாழுகின்ற தமிழர் சந்திரசேகர் என்பவர் நோபல் பரிசு பெற்றதாகும். இவைகளெல்லாம் தமிழகத்தின் கல்வி வரலாற்றில் சுட்டிக்காட்டவேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்னை தெரசா அவர்கள் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், தமிழகத்தில் நமது இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவரவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சத்துணவுத் திட்டத்தால் ஏற்பட்ட சமுதாய விளைவுகளையும் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்று கல்வி மானியத்தில் பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அம்மையார் அவர்கள் மனம் திறந்து சொன்ன நல்ல வார்த்தைகளை, நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சந்திரசேகர் அவர்கள் அங்கே நோபல் பரிசு பெற்றது நமக்கு எப்படிப் பெருமையாக இருக்க முடியும் என்று கேட்கலாம். சந்திரசேகர் அவர்கள் தமிழராக இருந்து, தமிழகத்திலேயே இருந்து இருப்பாரேயானால், நிச்சயமாக அவரது ஆராய்ச்சி முடிவுகள் தமிழருக்கே சொந்தமாக இருந்திருக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள்,

ஆற்றல் மிக்கவர்கள், ஆராய்ச்சித் தகுதி உடையவர்கள் தமிழ ராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். அப்படிப்பட்ட அறிவும், திறமையும் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால், சிறு வயதில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்கள் நல்ல கல்வியைப் பெற வேண்டும். இந்தியாவில் அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை என்பதால்தான், ஆராய்ச்சிக்குரிய வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதால்தான், அவர்கள் மேல் படிப்பிற் காகவும், வேறு பணிகளுக்காகவும், ஆராய்ச்சிக்காகவும் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றிக்கிறார்கள். இந்த நிலையை அறவே போக்க வேண்டுமென்றால் ஆரம்பக் கல்வியிலிருந்து, அதாவது குழந்தைப் பருவத்திலேயிருந்து அறிவாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பு தர வேண்டும். அப்படித் தமிழ்க் குழந்தை களுக்கு நல்ல கல்வியைப் புகட்டுகின்ற அந்த முயற்சியில்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களின் திட்டம் அமைந்திருக் கிறது.

பிஞ்சு உள்ளங்களிலே கல்வி கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தாலும் கூட, பட்டினியோடு போய் கல்விக் கூடங்களில் உட்காருகின்ற பொழுது அரிய ஆராய்ச்சிகள் வராது; நுண்ண றிவு அவர்களுக்கு என்றைக்கும் வராது. அவர்கள் பசியோடும், பட்டினியோடும் இருக்கின்றபொழுது வீட்டைப்பற்றித்தான் நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அடுத்த வேளைக்குச் சோறு கிடைக்குமா என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் ஆராய்ச்சிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற நிலைமை வர முடியாது. எனவே, அந்த வகையிலேதான் இளம் பிஞ்சு உள்ளங்கள் ஆரம்பக் கல்வி கற்கின்ற நேரத்தில் மூன்று வயதிலிருந்து ஒரு வேளை உணவையாவது நிம்மதியாக உண்டு கல்வி கற்கின்ற அந்தப் பாங்கினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அருள் கூர்ந்து இந்த நேரத்தில் நினைவுகூர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பிஞ்சு குழந்தைகளுக்கு சத் துணவு தருகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் படிப்பதற்காகவும் 16,000-க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைப் பள்ளிகளை உருவாக்கி யிருக்கிறோம். ஆகவே, இது சாதனையா இல்லையா என்று கேட்பவர்களுக்கு இது ஒன்றேபோதும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 16,000-க்கும் மேற்பட்ட குழந்தை பள்ளிகள் சத்துணவு மட்டும் போடுகின்ற இடங்களாக இல்லாமல் குழந் தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லித் தருகின்ற பள்ளிகளாகவும் இருந்து வருகின்றன. அந்த முறையில் வசதி படைத்தவர் களின் குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்து வந்த கல்வியை சாதாரண ஏழை எளிய மக்களின் குழந்தைகளுக்கும் கிடைக்கச் செய் திருக்கின்ற நமது அரசின் நல்லெண்ணத்தை வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1984 மார்ச் 15] [திரு. மா. சின்னராசு]

ஆக, இப்படிக் குழந்தைகள் முதல், ஆராய்ச்சி செய்கின்ற மாணவர்கள் வரையில் புதிய புதிய கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தமிழகத்தில் கல்வி மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்களுக்கு உண்டு என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது.

இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் தொடர்ந்து, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் என்று இப்படிப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத் தப்பட்டிருக்கின்றது. ஆரம்பக் கல்விக்காகப் பணியாற்றும் வகை யில் குழந்தைப் பள்ளிகளில் சத்துணவு அளிக்கும் திட்டத்தை யும் கொண்டு வந்து, ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்காகப் பல்கலைக் கழகங்களையும் கொண்டு வந்து இப்படி இரண்டு பக்கங்களிலே யும் பார்த்தால், ஆரம்பம் முதல் கடைசி வரையில் கல்வியின் மேம்பாடு கருதி, கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, மக் களின் நல்வாழ்வுக்காக எவ்வளவு சிறப்பான திட்டங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது என்பதை அருள்கூர்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

அதுமட்டுமல்ல. பள்ளிப் படிப்பு புள்ளிக்கு உதவாது என்ற பழமொழியை யாரோ எதற்கோ சொல்லிவைத்தார்கள். ஆனால் அந்த நிலைமையை மாற்றுகின்ற வகையில் பள்ளிப்படிப்பு நிச் சயமாக வாழ்க்கைக்கு உதவுகின்ற படிப்புத்தான் என்று நிரூ பிக்கின்ற வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கல்வித் திட் டத்திலே, மேல்நிலைக் கல்வியிலே தொழில் கல்வியையும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தொழில் சார்ந்த கல்வியையும் ஏற் படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துகின்ற வகையிலே திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மேல்நிலைப் பள்ளிகளை உரு வாக்குகின்றபோது இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி நடத்த முடியுமா என்று கேள்வி கேட்டவர்களும் உண்டு. அவர்களு டைய ஐயப்பாட்டை நீக்குகின்ற வகையில் கிராமங்களிலே மேல்நிலைப் பள்ளிகள் எல்லாம் கல்லூரிகளாக மாறி அதன் மூலம் மக்களுக்கு உயர்ந்த கல்வியினைத் தருகின்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப் பையே தாண்டாமல் இருந்த மாணவர்களுக்கு இன்று உயர் கல்வியை, கல்லூரிக் கல்வியைத் தருகின்ற வகையில் அந்தப் பள்ளிகளின் தரம் உயர்ந்திருக்கின்றது. மேலும் இந்தக் கல்வியில் தொழில் கல்வியினை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவ் வாறு கல்வி கற்றவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைப் பயனைப் பெறுவதற்குரிய வழிவகை செய்யப்படுகின்றது. தொழில் கல்வியைப் படிப்பதன் காரணமாக அதற்கேற்ப வேலை வாய்ப்பை அவர்கள் பெறுகின்ற நிலைமை ஏற்படுவதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

கல்வி வாழ்க்கைக்கு உதவுகின்ற வகையில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கின்றது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு. பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் காலத்திலே எப்படி ஆரம்பக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது என்பது சரித்திரத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்றதோ அதைப்போல் வாழ்க்கைக்குப் பயன் தருகின்ற தொழில் கல்வியைக் கொண்டுவந்தது புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் தான் என்பதும கல்விச் சரித்திரத்திலே இடம் பெறும்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டாண்டு கல்வியாகச் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது, அதிலே தொழில் கல்விக்கென்று தனியான ஒரு சான்றிதழையும் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதாவது அவர்கள் மேல்நிலைக் கல்வியில் கல்வி கற்றதற்கான சான்றிதழோடு தொழில் கல்வி கற்றதற்கான ஒரு சான்றிதழையும் கொடுக்கவேண்டும். அது ஐ.டி.ஐ. சான்றிதழ் போன்றவற்றிற்கு இணையாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே அந்த அளவுக்கு தாம் கற்ற கல்வியில் ஒரு தரத்தை வைத்து அதன் மூலம பெறுகின்ற சான்றிதழைக் கொண்டு மாணவர்கள் வேலை வாய்ப்புக்களையும் பெறுகின்ற அளவுக்கு அந்தத் தொழில் சார்ந்த கல்வியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்று சமுதாயத்தில் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக ஆசிரியர்களும், பொதுமக்களும் சேர்ந்து உழைத்தாலொழிய, இவ்வளவு பெரிய சமுதாயக் கடமையை ஆற்ற முடியாத, நிறைவேற்ற முடியாத சூழ்நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் கல்விக்கூடங்கள் சிறப்பாக நடப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற அதே நேரத்தில் தவறு செய்கின்ற, அல்லது வேறு நோக்கங்களுக்காக இந்தக் கல்விக் கூடங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற தனியார் நிறுவனங்களைக் கண்டிப்பதற்கு தயங்குவதில்லை. ஆகவே தனியார் பள்ளிகளை ஆதரிக்கிறோம் என்ற அதே நேரத்தில் தவறு செய்கின்ற தனியார் பள்ளிகளை அரசே ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையில் விதிமுறைகளை வகுத்து அந்த வகையிலே ஒரு புரட்சிகரமான சட்டத்தை இந்த அவையின் முன்னால் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வி மேம்பாட்டிற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கின்ற முயற்சிகளுக்குத் தனியார் உதவியே தேவையில்லை என்று அறவே ஒதுக்கிவிட முடியாது. தனியார் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பொதுமக்களின் கல்வி வரலாற்றிலே முக்கிய இடங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. அந்த வகையில்தான் பாலிடெக்னிக்குகளை, அதாவது பல் தொழில் கல்விக் கூடங்களை அரசினுடைய நிதியிலிருந்து ஏற்படுத்த முடியாது என்ற நிலை இருக்கின்றபோது தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பல்தொழில்

1984 மார்ச் 15] *[திரு. மா. சின்னராசு]*

கலைப் பள்ளிகள் என்று கல்லூரிகள் நாடெங்கிலும் ஏற்பட்டு மாணவர்கள் தொழில் நுட்பக் கல்வியினைப் பெறவும், அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பினைப் பெறவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக அந்த கல்வியைப் பெற்றிருக்கின்ற, கல்வியைப் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற பொது மக்களின் சார்பிலே நான் அதை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படி தொழில் கல்வியிலும், ஆரம்பக் கல்வியிலும், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியிலும் ஆராய்ச்சிக் கல்வியிலும் இப்படி அத்தனை நிலைகளிலும் அரசாங்கத்தினுடைய திட்ட ஒதுக்கீட்டை அதிகரித்து எல்லா நிலைகளிலும் கல்வித் தரத்தை மேம்பாடு செய்து நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் அளித்து இருப்பதை பலர் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். மொத்தச் செலவினத்தில் 21 சதவீதம் என்றும், 402 கோடி என்றும் கல்விக்காக ஒதுக்கி இருப்பது உயர்ந்து விட்ட விலைவாசிக்கேற்பதான ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர ஒன்றும் அதிகமாக ஒதுக்கிவிடவில்லை என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு அவர்கள் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்பதை அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்; அவர்கள் போட்ட திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 21 சதவீதம் எந்த பட்ஜெட்டிலும் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டது கிடையாது. மொத்த நிதியில் 21 சதவீதம் என்பதை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்தான் உண்மை தெரியும். ஆகவே கல்விதான் ஒரு சமுதாயத்தினுடைய மறு மலர்ச்சிக்கும் சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையான ஒன்று என்பதை நிருபித்துக் காட்டுகின்ற வகையில், அந்த உண்மையை உணர்ந்து கொண்டு கல்விக்கு முதலிடத்தை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்து..

(மணியடிக்கப்பெற்றது).

7. அறிக்கை அளித்தல்.

விதி 106-ன் கீழ் நீதிபதி இராமபிரசாத்ராவ் விசாரணைக்குழுவின் முடிவுகள் பற்றிய அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டப்பேரவை விதி 106-ன் கீழ் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பொருள் குறித்து அவையின் முன்னவர் அவர்கள் அவைக்கு ஒரு அறிக்கையை வாசிக்க அறிவிப்புத் தந்துள்ளார்கள். நீதிபதி இராமபிரசாத்ராவ் விசாரணைக் குழு தனது விசாரணை முடிவுகளை அரசுக்குச் சமர்ப்பித்துள்ளதாகவும் விசாரணைக் குழுவின் முடிவுகளை அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதாகவும் பேரவைக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பேரவையில் விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனுடைய நகல் பேரவையினுடைய நூலகத்தில் உள்ளது.

படித்து பின்னர் ஏற்றுக் கொண்டது. அந்த பைஃண்டிங்ஸ் மட்டும் முழுவதும் இப்போது நான் படித்தேன். அந்த பைஃண்டிங்ஸ் முழுவதும் இன்று மாலைக்குள்ளேயே எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு அதனுடைய மொழி பெயர்ப்பும் தரப்படும். நானூற்றுச் சில்லரைப் பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டும் அச்சடித்து எல்லோருக்கும் தரப்படும். அதற்குப் பிறகு, பால் கமிஷன் அறிக்கையைப் போல, விவாதிப்பதற்கென்றே ஒரு நாளோ, இரண்டு நாட்களோ எடுத்துக் கொள்ளப்பெறும்.

அதைப்பற்றி அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் முடிவு எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனியாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அறிக்கை அத்தனை பேர்களுடைய கையிலேயும் இருந்தால்தான், முழு விவரங்களையும் தெரிந்து கொண்டு விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள இயலும். உடனடியாக இன்றே நான் படித்தது எல்லோருக்கும் தரப்படும். அதற்குப் பிறகு, அதனுடைய மொழி பெயர்ப்பு தரப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1984-85 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

கோரிக்கை எண். 17—கல்வி—(தொடர்ச்சி).

திரு. மா. சின்னராசு—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலையில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் அரசாங்கம் பல்வேறு நிலைக கல்விக்காக ஏற்படுத்தியிருக்கிற நல்ல திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகிற வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அதே போல் கல்வியின் இன்னொரு கூறு ஆசிரியர்கள் அவர்களது நலனில் புரட்சி தலைவர் அவர்களின் அரசு நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பெரு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் கோரிக்கைகள் வருகிற நேரங்களிலெல்லாம் அவைகளை நிறைவேற்றி அவர்கள் மனதில் மாணவர்களுக்கு கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்கிற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1984 மார்ச் 15] [திரு. மா. சின்னராசு]

கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் சங்கங்களில் ஆசிரியர்கள் கூட்டங்களில் பேசுகிற நேரங்களிலெல்லாம் ஆசிரியர்கள் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுகிற நேரத்தில் அந்தப் போராட்டம் தோல்வி அடைந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நான் மிகவும் அக்கறையாக இருக்கிறேன் என்று சொல்வார்கள். அப்படி ஒரு தோல்வி உணர்வு ஏற்பட்டு அதனால் அவர்கள் மீண்டும் கல்விக் கூடங்களுக்குச் செல்கிறபோது அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மனச் சங்கடத்தில் மன நிறைவற்ற தன்மையில் பள்ளிக்கூடங்களில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிற மன உணர்வு இல்லாமல் போய் விடும், அது கல்வியின் தரத்தைப் பாதிக்கும் என்ற வகையில் அந்த ஆசிரியர்கள்பால் ஒரு சமுதாய ஆசிரியராக இருந்த அவர் எந்தக் குறையும் இல்லாமல் கோரிக்கைகள் அனைத்தையும் அவர்கள் பெற்றுவிடுவதற்கான நல்ல சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தி யிருப்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் முதுநிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பதவிகள் வரைமுறை செய்யப்படவில்லை என்ற கோரிக்கையை அண்மையில் எழுப்பி ஒரு நாள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை அவர்கள் நடத்தினார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் அவர்களை அந்தப் பதவிகளில் வரைமுறைப்படுத்துவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று அரசு சொல்லியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் தங்கள் தேவைகளைக் கேட்கும் போது, தங்கள் உரிமைகளைக் கேட்கிறபோது அவர்கள் எந்தச் சார்புடையவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது சங்கங்கள் வைத்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்டாலும்கூட அவர்கள் கோரிக்கைகளில் அக்கறை செலுத்தி, ஆசிரியர்கள் நலனில் கவனம் செலுத்தி அவற்றை அரசு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமிதத்துடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு குறைபாடு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஆக்கியதற்குப் பின்னால் மற்ற அரசு ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய மலைப் பிரதேசங்களில் கொடுக்கப்படுகிற பிரத்தியேகப் படி இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற கோரிக்கையை அவர்கள் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கம் நல்லதொரு முடிவை எடுத்து நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள ஆசிரிர்களுக்கும் அந்தப் படி கிடைத்திடச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பாரதியார், பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்ற என் தொகுதியில், பல்கலைக் கழகத்திற்காக நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் குடும்பத்தில் வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்பில் முன்னுரிமை

கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். நேற்றைய முன் தினம் மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இது அரசின் கொள்கை என்று ஒப்புக் கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான பெல் நிறுவனத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட நிலத்திற்கு, அதனுடைய உடைமையாளர்களுக்கு மத்திய அரசாங்க நிறுவனம் வேலை தர வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையில், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட நில உரிமையாளர்களுக்கு, அவர்கள் வேறு தொழிலில் இல்லாமல் இருக்கிற நிலையில் அவர்கள் பெற்றிருக்கின்ற கல்விக்கும், தகுதிக்கும் ஏற்ப வேலை அளிக்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற் கல்வியில் மட்டுமல்லாமல், தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காகவும் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவும், கலாச்சார மேம்பாட்டிற்காகவும் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே அடுக்கடுக்காக பல சாதனைகளை எடுத்துக் கூறியிருப்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன் உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் பல்கலைக் கழகம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் போன்றவற்றை தமிழ் மேம்பாட்டிற்காகவும், வளர்ச்சிக்காகவும், வழிகள் ஏற்படுத்தியிருப்பதோடு, பிற நாடுகளில் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு நிதி உதவி வழங்கியும் முந்தைய ஆட்சிக் காலங்களில் இருந்ததை விட, நாம் பலப்பணிகளை தமிழ் வளர்ச்சிக்காக செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், தமிழ் அகராதி ஏற்படுத்துவதற்கும் கலைக் களஞ்சியம் ஏற்படுத்துவதற்கும் சிறப்பான திட்டங்களை அறிவித்திருப்பது அனைத்து உறுப்பினர்களாலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். பழங்குடிகள் பண்பாட்டு ஆய்வு மையம் என்ற ஒன்றை உதகையில் ஏற்படுத்தி, அதற்கான சிறப்பான திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியிருப்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதேபோல், இன்று தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தமிழகத்திலே செயல்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசாங்கம், வடமாநிலங்களில் பல இடங்களில் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சிக்காக நிதி ஒதுக்கி இருக்கின்றது. ஆனால், தமிழகத்தைப் பொறுத்த அளவில் இதிலே சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, உலகத்தின் தொன்மையான மொழி, மிகப் பழமையான கலாச்சாரத்தை உடைய மொழி தமிழ் என்று அதன் பெருமையை எடுத்துச் சொல்லி, இதை உலகத்திற்கு எடுத்துகாட்டும் வகையில் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. மா. சின்னராசு]

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்பதோடு, உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிட வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிட வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, எப்படி ஒரு தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வரப்பட்டதோ, அதேபோல் இதற்கும் ஒரு தனியான தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் இடம் பற்றாக் குறை, ஆய்வுக் கூடம், மற்றும் விஞ்ஞான உபகரணங்கள் போன்றவற்றிற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் இருக்கும் ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக்கி விட்டு, பின்னர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏற்கெனவே இருக்கின்ற கட்டிடங்களைப் பழுது பார்க்கின்ற பணிக்கு, ஊராட்சி ஒன்றியப் பணத்திலிருந்து செலவிட வேண்டுமென்று அரசு ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. ஆனால், அவை இன்னும் பழுது பார்க்கப்படாத நிலையிலேயே இருக்கின்றன என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, இவற்றைப் பழுதுபார்க்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பழுதுபார்க்கப்படாத நிலையிலேயே இருக்கின்றன. எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உடனடியாக இவைகளைப் பழுது பார்க்கவேண்டும் என்ற உத்திரவினை வழங்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு, ஆசிரியர்களாலும், கல்வியாளர்களாலும், மற்ற பிற அறிஞர்களாலும் பாராட்டப்படுகின்ற இந்தக் கல்வித் துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(மாலை 4-10)

திரு. மு. அப்பாதுரை : மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது இன்றைக்கு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு மேதகு ஆளுநர் உரையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைக் குறிப்பில் கல்வி பற்றி குறிப்பிடுகிறபோது நம்முடைய சமுதாயத்தை இன்று எதிர் நோக்கியுள்ள மிக முக்கியப் பிரச்சினை தற்போதைய கல்வி முறையில் படித்துவிட்டு வரும் எண்ணற்ற மாணவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுதான். அனைத்து நிலைகளிலும் உள்ள பொதுவான கல்விமுறை, வேலை வாய்ப்பை அளிக்க முடியாத அளவிற்கு மனித ஆற்றலை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இவர்களிடையே வளர்ந்து வரும் அதிருப்தி, சமுதாயத்தில் அமைதியின்மையையும் பதட்ட நிலையையும் அதிகமாக்குகின்றது. என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இன்றைக்கு கல்வி முறையில், மெக்காலே

காலத்திலே உருவாக்கப்பட்ட கல்வி முறையில் உள்ள அவலங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப் போக்குவதற்காக தமிழகத்திலே தொழிற் கல்வி முறையைக் கொண்டுவருவதற்கான முறையிலே சில விளக்கங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், கொள்கைக் குறிப்பேட்டில், நான் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எல்லாம் சத்துணவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக ஆரம்பப் பள்ளிகளில் அதிகமான மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் இது இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே ஒரு சாதனை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொடுக்கிற இந்தப் புள்ளிவிவரம் எல்லாம் இந்த அவையிலே பார்ப்பதற்கும் எண்ணிக்கைக்கும் சரியாக இருக்குமே தவிர தமிழகத்திலே உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளில் தட்டேந்தி திரிகிற தரித்திர நிலையைத்தான் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலையை உருவாக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வருகிற ஆண்டில் எந்த கல்லூரியையும் தொடங்குவதற்கான திட்டம் ஏதும் இல்லை என்று அறிவித்து விட்டார்கள். பல்வேறு குக்கிராமங்களிலே ஜனத் தொகை அடிப்படையிலே 300 மக்கள் குடியிருந்தால் ஓராசிரியர் பள்ளி திறக்கப்படும் என்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு குக்கிராமங்களிலே ஓராசிரியர் பள்ளி திறக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி 40 மாணவர்கள் இருந்தால் ஓர் ஆசிரியர் பள்ளியைத் திறக்கலாம் என்ற முறையிலே உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து பல்வேறு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று அறிகிறேன், நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், கட்டப்பட்ட அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் நிறைவு விழாவிற்கு முன்பாகவே இடிந்து விழுந்திருக்கின்றன அல்லது பல்வேறு நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே போதுமான ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலே அந்த அந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்குத் தகுதியான ஆசிரியர்கள் நியமனம் செயல்படவில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு தகுதியிருப்பின் அவர்களுக்கு சிறப்பாகப் பயிற்சி கொடுத்து அந்தப் பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு நியமித்து இருக்கிறோம் என்று அரசாங்கம் கொள்கைக் குறிப்பேட்டில் சொல்லியிருக்கிறது. ஓட்டப்பிடாரத்தில்—அந்தத் தொகுதியிலே—வ.உ.சி. பெயராலும், கயத்தாறிலே உள்ள கட்டபொம்மன் பெயரால் அமைந்துள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கூட போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை என்ற குறை இருக்கிறது. நாம் ஒரு புதிய பாடத் திட்டத்தையே, புதிய கல்வி முறையையே

1984 மார்ச் 15] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

புகுத்துகிறபோது முன்கூட்டியே யோசனை செய்து போதுமான ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு, தகுந்த முன் நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை. அப்படி எடுத்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்கியிருக்க முடியும். இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கவனமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் நீங்கள் சொல்லியிருப்பதெல்லாம் ஏறத்தாழ 4.07 கோடி அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ளோம் என்பது அந்தத் தொகை போதுமானதல்ல. நீங்கள் 5வது திட்டக் கமிஷனுடைய ஒதுக்கீட்டின் மூலம் மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணத்தை வைத்து நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். பாலிடெக்னிக், ஐ.டி.ஐ. போன்ற தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்களில் 8 வது வகுப்பிலிருந்து சேர்த்துக் கொள்கிறோம். தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய 10 வது வகுப்பு வரையில் உள்ள பொதுக் கல்வி முறையை மாற்றி 8 வது வகுப்பிலிருந்து தொழிற் கல்வி பாடத்திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த நிலையை உருவாக்கினால்தான் தொழிற் கல்வியிலே அதிகமான ஈடுபாட்டை உருவாக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்குவதற்கு போதுமான ஒதுக்கீடு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்த நிலையில் போதுமான பண ஒதுக்கீடு செய்து கொடுத்தால்தான் தொழில் கல்வி முறையை நல்ல வகையில் உருவாக்க முடியும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அது மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்குத் தொழில் நுட்பக் கல்வியில் அதிகமான பாலிடெக்னிக்குகளை நீங்கள் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். ''ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா'' என்ற பாரதியார் வாய்மொழியைச் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு இவைகளுக்குப் புறம்பாக இன்றைக்கு ஜாதிகள் அடிப்படையில் கல்விச்சாலைகள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, பாலிடெக்னிக்காக இருந்தாலும் சரி இப்படிப்பட்ட நிலையங்களில் மாணவர்கள் தாங்கள் படிக்க வேண்டும் என்று இடம் கோரும்போது ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பல்வேறு வழிகளில் கொடுத்து தான் இடம் பிடிக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் இன்றைக்கு தனியார் துறையில் இப்படிப்பட்ட கல்வி நிலையங்களை ஒப்படைப்பதுதான் என்று நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே அரசுத் துறையிலேயே இப்படிப்பட்ட தொழில் நுட்பக் கல்வியை நீங்கள் கொடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உடல் பயிற்சி கல்வியைப் பற்றி இங்கே நீங்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். ஒலிம்பிக்காக இருந்தாலும் தேசிய அளவில் நடைபெறுகிற விளையாட்டு போட்டியாக இருந்

தாலும் தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்தியாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் அப்படிப்பட்ட விளையாட்டு போட்டிகளில் தமிழ்நாடு சார்பில் கலந்துகொண்டு பதக்கம் பெறக்கூடிய அவர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே அது போன்ற நிலையினை எடுத்துக்காட்டி மதுரை போன்ற இடங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படி உடற்பயிற்சி பெறக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்குப் போதுமான உதவித் தொகை கொடுக்கப்படவில்லை, போதுமான சத்துணவு பெறமுடியாத அளவுக்கு அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை உடற்பயிற்சி பெறக்கூடிய அந்த மாணவர்களுக்கு ஏறியிருக்கின்ற விலைவாசிக்கு தக்க போதுமான அளவுக்கு உதவித்தொகையைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை இன்றைக்கு நியமனம் செய்து இருக்கிறீர்கள். ஆசிரியர்களை மட்டும் நாம் போட்டு விட்டால் போதாது, அங்கே இருக்கக்கூடிய இளம் உள்ளங்களை இளமையிலேயே Cultivating their talent என்று சொல்வார்கள் அந்த அடிப்படையில் எந்த எந்த மாணவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட பாடங்களில் விளையாட்டுகளில் ஆர்வம் இருக்கிறதோ அவர்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அதை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட இளைஞர்களை பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சியை பெறக்கூடிய அளவுக்கு நாம் அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும், அப்படிப்பட்ட நிலையை நீங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆராய்ச்சித் துறையில் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய நூலகங்களாக இருந்தாலும் சரி, கன்னிமர்ரா நூல் நிலையமாக இருந்தாலும் சரி மாவட்ட மைய நூலமாக இருந்தாலும் சரி போதுமான புதிய நூல்கள் இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காக தமிழ் பல்கலைக்கழகம் திறந்து வைத்து இருக்கக்கூடிய இந்த ஆட்சியில் புதிய தமிழ் நூல்கள் இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. சமீபத்தில் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய புத்தகங்கள் பிரசுரம் செய்பவர்கள் ஒரு மாநாட்டை நடத்தினார்கள், அதில் அவர்கள் வெளியிடக்கூடிய புத்தகங்களை நூலகத்தில் போடுவதற்கு கூட சிபாரிசு தேவைப்படுகிறது. அப்படி போடப்பட்ட புத்தகங்களுக்கு பணம் பெறுவதற்கு நாங்கள் பல்வேறு காரியங்களை செய்ய வேண்டி இருக்கிறது என்று ஒரு மிகப்பெரிய குற்றச்சாட்டை சுமத்தியிருக்கிறார்கள், ஆகவே இன்றைக்கு நம்முடைய பொது நூலங்களில் போதுமான புத்தகங்கள் தரமான புத்தகங்கள் இல்லை. அதை நிவர்த்திச் செய்து– தமிழகத்தில் பல்வேறு ஆராய்ச்சிப் புத்தங்கள் விஞ்ஞான யுகத்தைப்பற்றி எடுத்துக் சொல்லக்கூடிய புத்தகங்கள் வெளி வருகின்றன அவைகளை தமிழில் மொழி பெயர்த்து அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை, தரமான புத்தகங்களை நூலகங்களில் போடவேண்டும்

1984 மார்ச் 15] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போதுமான நூல்களையும் புதிய நூல்களையும் வாங்கி சம்பந்தப்பட்ட நூலகங்களில் போட வில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அவைகளைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, ஆவண காப்பகங்கள், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு போதுமான ஊக்கம் வேண்டும். ஆராய்ச்சித் துறையில் உணர்வும் அனுபவமும் உள்ளவர்களை துணை இயக்குநர் களாக நியமிக்கவேண்டும். நம்முடைய ஆராய்ச்சி ஆவண காப்பகத்திற்கு நான் கூட சமீபத்தில் சென்று இருந்தேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஆஷ் துரையை சுட்டுக்கொன்ற சம்பவத்தைப்பற்றி ஒரு வெளியீடு வந்து இருக்கிறது, அதைப் பெறுவதற்காக நான் போயிருந்தேன், அதை நம்முடைய சட்டமன்றத் துறையின் மூலமாகத்தான் பெறவேண்டிய நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. சட்டமன்ற உறுப்பினரான நானே அப்படிப்பட்ட நூலைப் பெறமுடியவில்லை. இன்றைக்குத் தமிழகத் தில், பல்வேறு அறிஞர்களுக்கு பெரியோர்களுக்கு நம்முடைய முன்னோர் காலத்தில் நடந்த ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சிகளும் பல்வேறு வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளும் போதுமான அளவில் தொடர்ச்சியாக கிடைப்பதற்கு இயலவில்லை என்ற குறைப்பாடு இருக்கிறது. அதற்குப் பொருத்தமான காரணம் என்ன? வெறும் ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை மட்டும் நாம் அங்கே இயக்குநர்களாக போடுவது போதாது. இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சித் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களையும் அனுபவம் உள்ளவர்களையும் அங்கே துணை இயக்குநர்களாகப் போட்டு அப்படிப்பட்ட காரியத்தை நீங்கள் ஊக்கப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-20)

அருங்காட்சியகங்கள் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருக்கின்றன. அங்கே பள்ளிக் குழந்தைகள், பெரியவர்கள் வெளியிடங் களிலேயிருந்து வருபவர்கள் பார்வையிடுவதற்காக வருகின்ற பொழுது அவர்களுக்கு முறையாக விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது எந்தவிதமான டெமான்ஸ்ட் ரேஷனும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, முறையான விளக்கங்களை அங்கே கொடுத்தால்தான் வரலாற்று உண்மைகளையும், சரித்திர உண்மைகளையும் மாணவர்கள் தெரிந்துகொண்டு கல்வி பயிலவும், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வருபவர்கள் தமிழகத்தின் பெருமைகளையும், அரும்பெரும் சாதனைகளையும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும். அப்படிப்பட்ட நிலையை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலித் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதல் மடலத்தில் முதற்பகுதி மொழி யியல் அறிஞர் மறைந்த திரு. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் தொகுத்தது தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம்

அச்சிடப்பட்டு வருவதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். அந்தக் குழுவிற்குத் தலைவராகப் போடப்பட்டிருந்த மரியாதைக்குரிய தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது அந்தக் குழு கலைக்கப்பட்டு விட்டது என்று கருதுகிறேன். அவரிடத்தில் செயலாற்றியவர்கள் இப்பொழுது என்ன ஆனார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்பொழுது அந்தப் பணியைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தினிடம் ஒப்படைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். திரு. தேவநேயப்பாவாணர் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட முதல் பகுதியே இப்பொழுது அச்சில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறீர்கள். அது எப்பொழுது வெளிவரும்? மீதமுள்ள பகுதிகள் எப்பொழுது வெளியிடப்படும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பண்பாடு வரலாற்றையும், தொன்று தொட்டு வழங்கி வருகின்ற கிராமக் கலைகளின் வளர்ச்சியையும் சான்றுகளோடு சேகரித்து புத்தகமாக வெளியிடும் நோக்கத்துடன் செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் தொகுப்புகள் எடுக்கப்பட்டு வல்லுநர் குழுவின் அங்கீகாரம் பெற்ற பின்னர் புத்தகங்களாக வெளியிடப்படும் என்று இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதுபோக பாக்கியிருக்கின்ற மாவட்டங்களிலேயும் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு இப்படிப்பட்ட நூல்கள் வெளியிடப்படுமா? அவ்வாறு வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு பள்ளிகளுக்குப் போதுமான கட்டிட வசதிகள் இருப்பதாக ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் பார்க்கும்பொழுது நன்றாகத் தெரிகிறது. பொதுவாக அனைத்துச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுமே தங்கள் தொகுதிகளில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிட வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்றுதான் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

கோவில்பட்டி அரசு பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளியில் கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் பெண்கள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆனால் அங்கே போதுமான கட்டிட வசதிகள் இல்லை.

அதைப்போலவே, காட்பாடி அரசு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி சமீபத்தில் பெய்த பெருமழையின் காரணமாகச் சேதமுற்றிருப்பது குறித்து கூறியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல், சமீபத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் சென்றபொழுது வத்திராயிருப்பு பகுதியில் உள்ள கூமாப்பட்டியானது, சமீபத்தில் பெய்த பெருமழையின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது.

1984 மார்ச் 15] [திரு. மு. அப்பாதுரை]

அங்கே அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே போதுமான பள்ளிக் கட்டிடம் இல்லை என்பதால் மரத்தடியில் வகுப்புகளை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்,

ஆகவே, இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் தன்னாட்சி முறையில் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். நான் மெத்த வருத்தத்தோடு இந்த மன்றத்தின் மூலமாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருப்பதெல்லாம், எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தத் தன்னாட்சி முறையை அறிமுகப்படுத்தினார்களோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் நம்முடைய தேசியத்திற்கும், தேசிய ஒற்றுமைக்கும் பாடுபட வேண்டிய, மதச் சார்பற்ற முறையில் செயல்பட வேண்டிய அந்தத் தன்னாட்சிக் கல்லூரிகள் சுய விருப்பத்தோடும், மதத்தின் அடிப்படையிலேயும், இனத்தின் அடிப்படையிலேயும் இன்றைக்குக் கல்வி போதிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தன்னாட்சி முறையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு நம்முடைய உலக மகா கவிஞன் பாரதிக்கு நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டது. பாரதியின் பெயரால் பல்கலைக் கழகம், மகளிர் பாலிடெக்னிக் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சுப்பிரமணிய பாரதியோடு சேர்ந்து தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடிச் சிறைசென்ற மதிப்பிற்குரிய தேசியச் செம்மல் சுப்பிரமணிய சிவா அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா வருகிறது. அவர் மறைந்த இடமான தர்மபுரி மாவட்டத்திலுள்ள பாப்பாரப்பட்டியில் அவருடைய பெயரால் அரசு பாலிடெக்னிக் ஒன்றை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றித்தான் நான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். எனவே சற்று அனுமதி வேண்டும்.

அடுத்து இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் அதிகமான கல்விச் சாலைகளும், அதிகமான கல்லூரிகளும் இருக்கக்கூடிய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே புதியதொரு பல்கலைக் கழகம் தொடங்கவேண்டும் என்று கேட்டு நான் அமர்கிறேன.

*திரு. ஏ. எம். சேதுராமன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் பேசுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இங்கே கல்வித் துறைக்காக,

ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகமாகவே செலவிடப்படுகின்றது இந்த ஆட்சியின் காலத்தில் என்பது வெளிப்படையாகவே இருக்கின்றது. அது பாராட்டுச்குரியது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு 402 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்ய நல்ல திட்டங்களை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழக அரசின் சார்பிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பனதப் பலரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

குறிப்பாக தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தஞ்சையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது இன்றைக்கு வெகுவாக செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. யாரெல்லாம் தமிழர்களுக்காக வாழ்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ அவர்கள் எல்லாம் செய்யாதபோது தமிழனுடைய தலைவிதியை நிர்ணயிக்கின்ற அளவில் தமிழனை மேலும் உயர்த்தவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தைக் கொண்டு வந்ததை நாம் எல்லாம் ஆதரித்து பாராட்டையும், மன மகிழ்ச்சியையும் தெரிவிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்னை தெரசா அவர்களின் பெயராலே கொடைக்கானலில் சென்ற மாதம் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள். அன்னை தெரசா அவர்கள் உலகிலேயே சிறந்த பரிசான நோபல் பரிசைப் பெற்றவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் பெயரைக் கொண்டு கொடைக்கானலில் பலகலைக் கழகம் தொடங்கி இருப்பது தமிழக அரசுக்கு மேலும் வலுவூட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றது.

இப்போது சத்துணவுத் திட்டத்தைத் தமிழகத்திலே அமல் படுத்தி இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் ரிசர்வ் வங்கியின் உதவியோடு 6 மாதக் குழந்தைகளுக்கும் இரண்டரை வயது வரை ஊட்டச் சத்துணவு தரும் திட்டத்தையும் தமிழகத்தில் விரிவுபடுத்தி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும், மாநில அரசும் சேர்ந்து நிறைவேற்றுகின்ற நல்ல பல திட்டங்களை அனுபவிக்கின்ற வகையில் அதாவது அவற்றின் பலன்களை அனுபவிக்கின்ற வகையில் எதிர்காலத்தில் குழந்தைகள் உடல் வலிமையோடு இருக்கவேண்டும் என்ற வகையில் அதற்கு இத்திட்டம் பலன் அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இத்திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து 1,106 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. 1984–85-ல் மேலும் 13 பள்ளிகளில் தொழில் பயிற்சி அளிக்கும் வகையில் இந்த ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட இருப்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

1984 மார்ச் 15] [திரு ஏ. எம். சேதுராமன்]

உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் பயிற்சியைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கருத்து எல்லோராலும் வரவேற்கப் படுகின்றது. அவ்வாறு கொண்டு வருகின்றபோது 9-வது, 10-வது வகுப்புக்களில் தொழில் பயிற்சியைக் கொண்டு வர தமிழக அரசு எண்ணி இருப்பதை நாம் எல்லாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனாலும் தொழில் பயிற்சியைக் கொண்டு வருகின்ற அதே நேரத்தில் தொழில்களுக்கான அந்த மெஷினரிஸ் வாங்குவதற்கும், டெக்னிஷியன்ஸ் நியமிப்பதற்கும் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டும் என்பதற்காகக் கல்வித் துறை தயங்காமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு உதவு கின்ற வகையிலே தொழில் துறை சம்பந்தப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் அம்மாணவர்கள் தனியார் தொழில் கூடங்களிலும் பாலிடெக்னிக்குகளிலும் ஐ.டி.ஐ தொழில் கூடங்களிலும் நேரடியாகச் சென்று பயிற்சி பெறு கின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதாவது அம் மாணவர்களை அந்தத் தொழில் கூடங்களுக்கு அனுப்பி அவர் களுக்கு அங்கே நேரடியாகப் பயிற்சி தருகின்ற வகையில் உதவி செய்ய அரசு ஆவன செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு 9 வயது வரை தமிழக அரசின் சார்பிலே முதலமைச் சரின் சத்துணவுத் திட்டம் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அதன் மூலமாக 67 இலட்சம் குழந்தைகள் பயன் பெறுகிறார்கள். மேலும் செப்டம்பர் 15 ஆம் தேதி அன்று, அதாவது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளிலிருந்து 10 வயதுக்கும் மேற்பட்டு 15 வயது வரையிலும் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் சத்துணவு கொடுக்கின்ற வகையில் அந்தச் சத்துணவுத் திட்டம் விரிவாக்கப்படுகின்றது என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக் கிறார்கள். அது செவ்வனே நடைபெறும் என்றும் இப்போது இருக்கின்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் நீங்கிய நிலையிலே நன்றாக நடக்கும் என்றும் நான் எண்ணுகிறேன். காரணம் 10 வயதுக்கு மேல் இருக்கின்ற மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சத் துணவிலே ஏதேனும் குறைபாடுகள் இருந்தால், நிர்வாகத்திலே இருப்பவர்கள் ஏதேனும் குறைபாடுகளைச் செய்தால் அதைப் பற்றித் தட்டிக் கேட்க இவர்களாலே முடியும். அப்படித் தட்டிக் கேட்கக்கூடிய அளவில் அறிவினை அம்மாணவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதால் குறைபாடுகள் ஏதும் நிகழாத வண்ணம் நிச்சயமாக நல்லவிதத்தில் அது நடைபெறும்.

இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்களிடம் பள்ளிக்கூடங்களை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துக்களில் வேலை செய்கிற ஆசிரியர்களை எப்படி அரசே ஏற்றுக்கொண்டதோ அதே போல் பள்ளிக்கூட நிர்வாகச் செலவுகளை, செப்பனிடுதல், பராமரித்தல், போன்ற செலவுகளை தயவுசெய்து அரசே ஏற்றுக்

கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களிலே இருக்கிற ஆணையாளர்களைக் கேட்டால் அவர்கள எங்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது ; அரசு அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொண்டது. ஆகவே, எங்களாலே பராமரிக்க முடியாது என்ற வகையிலே நாங்கள் கேட்கும்போது சொல்கிறார்கள்.

பள்ளிக்கூடங்களை அரசு பராமரிக்கும்போதோ அல்லது செப்பனிடும்போதோ, தயவு செய்து, பொதுப் பணித் துறையிடம் ஒப்படைத்து, ஏராளமான காலத்தையும், நேரத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-30)

ஆற்காட்டிலே ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றும், பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றும் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களைச் செப்பனிட, அவர்கள் கேட்ட பணத்தைக் கொடுத்து, ஏறக்குறைய 3 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றது. ஆனால், இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்ட பொழுது இப்பொழுது பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கங்களே முன் நின்று மதிப்பீடு போட்டு செய்கின்ற வகையில் திட்டம் போடுகிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள ஒப்புக்கொண்டால் அந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் நிறைவேற்றுவோம் என்று வட ஆற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே போல் தமிழகம் முழுவதும் பொதுப் பணித் துறையின் மூலமாக அப்பணிகளைச் செய்வதைவிட, பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் மூலம் திட்டம் தீட்டி, அந்த அடிப்படையில் காரியங்களைச் செய்கின்ற யோசனையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சத்துணவுக் கூடங்கள் சுமார் ரூ. 40,000 அல்லது ரூ. 50,000 செலவில் அமைக்கப்படுகின்றன. சத்துணவுக் கூடங்களில் அந்தக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஏழைகள் திருமணங்களை நடத்திக் கொள்ளலாம் என்று அரசு உத்தரவு இருக்கிறது. நிச்சயமாக, அதை கிராம மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதே சமயத்தில், நர்சரி போன்ற பள்ளிகளையும் அந்தக் கூடங்களிலே நிரந்தரமாக வைத்து, நடத்த தயவு செய்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது சீருடைகள் இல்லாமலேயே சத்துணவுத் திட்டம் நடைபெறுகிறது. சீருடைகளை வழங்க அதிகமாகச் செலவாகும் என்று கருதினாலும், எதிர்காலத்திலாவது, சீருடை அணிந்து சத்துணவுக் கூடங்களுக்குக் குழந்தைகள் வருகின்ற நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்மூலம் கிராமங்கள் தோறும் இன்றைக்குப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ரூ. 1,00,000, ரூ. 90,000 என்று கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்]

களுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. காமராஜர் அவர்கள் கிராமங்கள் தோறும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பித்தார்கள் என்பதிலே யாருக்கும் ஐயப்பாடு கிடையாது. ஆனால், ஆரம்பிக்கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் இருந்தனவா, கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டனவா என்றால் கிடையாது. ஆனால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிராமங்களிலே இருக்கிற குழந்தைகள், வசதி வாய்ப்பு இழந்தவர்கள் கல்வி கற்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையில், கல்விக்கூடங்களுக்குப் புதிதாகக் கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

வயது வந்தோர் கல்வியில் தமிழகம் நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறது. வயது வந்தோர் கல்வித் திட்டத்தை நல்ல முறையில் தமிழக அரசு செயல்படுத்தி இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் இந்திய அரசாங்கமே ரூ. 25 இலட்சத்தைத் தமிழக அரசிற்குப் பரிசாக கொடுத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. அந்த அளவுக்குக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வயது வந்தோர் கல்வியில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி வருகிறார்கள். அதற்காக மாவட்டங்களில் மையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்திற்கு 300 மையங்கள் வீதம் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதன் மூலம் குறிப்பாக, ஆதிதிராவிட மக்கள், பெண்கள் பயனடைந்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் நமது ஆட்சியில் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகம் வேண்டுமென்று பல கிராமங்களிலிருந்து ரூ. 22,500 பணம் கட்டி மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. இரும்பூர், தாமரைப்பாக்கம் ஆகிய 2 கிராமங்களிலும் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தயவு செய்து அதனைப் பரிசீலித்து உத்தரவு வழங்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விளையாட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க உத்தரவு பிறப்பித்து இளைஞர்கள் வெற்றி பெறவேண்டும், தமிழ் மக்களுக்குப் பெருமை கிடைக்க வேண்டுமென்று ரூ. 187 இலட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தமிழகம் பூராவுக்குமாகச் சேர்ந்து அந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டது என்றாலும் எல்லா ஆண்டுகளையும்விட இந்த ஆண்டு அதிகம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெரிவித்தாலும் அது போதாது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

ஆர்வமுள்ள இளைஞர்களுக்கு விளையாட்டுக் கூடங்களைக் கட்டுவதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அல்லது விளையாட்டுக்களில் ஆர்வமுள்ள பெரிா

[திரு. ஏ. எம். சேதுராமன்] [1984 மார்ச் 15

பணக்காரர்கள் நிதி கொடுப்பார்களானால் அவர்களுடைய உதவியையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரூராட்சிகளிலும், கிராமங்களிலும் விளையாட்டுகளில் ஆர்வம் கொண்டிருக்கிற இளைஞர்கள் பயன் பெறுகிற வகையில் விளையாட்டு மைதானங்கள் இல்லை. நகரங்களில் இருக்கிற வசதிகள் கிராமங்களில் இருப்பதில்லை. விளையாட்டுத் துறைகளில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற முறையில் கிராமங்களில் விளையாட்டு மைதானங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு விளையாட்டுத்துறை அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராணிப்பேட்டையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே பெல் நிறுவனம் பெரிய அளவிலே 32 கோடி ரூபாய் அளவிலே ஏற்படுத்தப்பட்டு நடந்து வருகிறது. அதேபோல அங்கே சிப்காட், சிட்கோ நிறுவனங்களும் இருக்கின்றன. தொழில் கல்வி படித்த அப்பகுதியைச் சார்ந்த மாணவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அளவிலே இல்லை. திருச்சியிலேயிருந்து அவர்களை இராணிப்பேட்டைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமையைப் போக்க ஆற்காடு நகரிலே தொழில் பாலிடெக்னிக்கை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு பொதுமக்கள் சார்பிலே உதவித் தொகை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு நல்ல பல சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக அரசு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்பதைக் கண்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அடுத்து வட் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே டி.ஈ.ஓ. அளவில் நான்கு அதிகாரிகள் தான் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு டி.ஈ.ஓ-விற்கும் 75 பள்ளிகளுக்கு மேல் இருக்கின்றன. அவர்களால் நிர்வாக அளவில் அவற்றைச் சரிவர கவனிக்க இயலாத நிலை இருக்கிற காரணத்தால் மேலும் ஒன்றிரண்டு டி.ஈ.ஓ.க்களை அந்த மாவட்டத்திற்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற கல்வி மானியக்கோரிக்கையில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் இதில் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதோடு, இப்போது மிக முக்கியமாக நான் கூறவிரும்புவது, இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பட்ஜெட்டிலே பார்க்கிறபோது கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்வது ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்து கொண்டே போகிறது என்பது தான் உண்மை. இந்த ஆண்டு கூட மத்திய அரசு பட்ஜெட்டில் 65 சதவீதம் இராணுவத்திற்காகச் செலவு செய்கிறபோது, கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகக் குறைந்து காணப்படுகிறது.

1984 மார்ச் 15] *[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]*

அதே போல பட்ஜெட் எஸ்ட்டிமேட் 1981-82 இல் பிளான் 10.08 பிளஸ் 12.09, டோட்டல் 22.17 இன் லாக்ஸ். அதே போல 1981-82-இல் 21.15 ; 1982-83-இல் 17.44 என்ற அடிப்படையில் தான் மத்திய சர்க்காருடைய பட்ஜெட் குறைந்து கொண்டே போகிறது. ஆகவே, இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் கல்விக்காக ஒதுக்கீடு செய்வது குறைந்து கொண்டே போகிற போது மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய பணம் எந்த அளவிற்குத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். பொதுவாக இதற்கு முன்பு அரசியல் சட்டம் உருவாக்கியவர்கள் கல்வி மாநில அதிகாரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அது மத்திய—மாநில அரசுகள் சேர்ந்த கன்கரன்ட் லிஸ்ட்டிலே இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, எந்த ஒரு முடிவும் மத்திய அரசினுடைய விருப்பத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் அமையும். ஆனால், கல்வி என்பது அந்தந்த மொழிக்கேற்றபடி, அந்தந்த மாநிலங்களுக்கு ஏற்றபடி அமைந்திட வேண்டும். ஏற்கெனவே, இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பதுதான் அடிப் படை. கலாச்சாரம், பண்பாடு முதலியவை இங்கு வேறுபட் டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தியா என்பது ஒரு யூனியன். ஆக, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அந்தந்த மாநிலங்களில் இருந்து வரும் அந்தந்த மொழிக்கு ஏற்ப, தேசீய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப அந்தக் கல்வி அமைய வேண்டும் என்பதுதான் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற மரபு, கொள்கை. ஆனால், அதையெல்லாம் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, இன்றைக்குக் கல்வியை கன்கரன்ட் லிஸ்டில் சேர்ப்பது என்றால் உண்மையிலேயே மாநிலங்களுக்கு இழைக் கப்படும் அநீதிதான் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாநில அதிகாரத்தைப் பறிமுதல் செய்யும் முறையை, நடவடிக்கையை நாம் நிச்சயமாக அனுமதிக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அந்த இழந்து விட்ட அதிகாரத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 4—40)

நம்முடைய கல்வி முறையைப் பொறுத்தவரையில், ஏற் கெனவே நம்மை அடிமைப் படுத்திய வெள்ளைக்காரர்கள் எப் படிப்பட்ட கல்வி இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார்களோ அந்தக் கல்வி முறைதான் இன்றைக்கும் பின்பற்றப்பட்டு வரு கிறது. அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் கிடையாது. நாம் இங்கே அணுகுண்டைத் தயாரித்து விட்டோம். அல்லது ரோகி ணியை விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், ஒரு அடிப்படைக் கல்வி என்பது எந்த நிலையில் இருக்கிறது, ரோகிணி தயாரித்த விஞ்ஞானிகள் எத்தனை பேர் இருப்பார் கள் அல்லது நவீன டெக்னீஷியன்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார் கள் ? அதை நாம் ஒரு கணக்கில் கொள்ள முடியாது. இந்தியா பூராவும் பரவிக்கிடக்கின்ற மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில்

அடிப்படைக் கல்வியில் மாற்றம் இருக்கிறதா, அந்த பேசிக் எஜுகேஷனில் ஏதேனும் மாற்றம் இருக்கிறதா என்பது தான் என்னுடைய கேள்வியாகும். அந்த அடிப்படைக் கல்வி முறையில் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்திய அதே முறைதான் எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லாமல் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. அதிலே மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் கோருகிறோம்.

ஆனால், இங்கே எழுப்பக்கூடிய அந்தக் குரல் டெல்லிக்கு எட்டுமா என்றால் நிச்சயமாக எட்டாது. இது தான் நிலைமை. டெல்லியில் இருக்கும் மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு அந்த அடிப்படைக் கல்வியில் மாற்றத்தை விரும்பினால் தான், மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினால்தான் இந்த நாட்டிற்கு விமோசனம் ஏற்படும். அது இல்லாமல் நிச்சயமாகக் கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், கல்விநிறுவனங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி வழங்குகிறோம். அப்படி அரசு அனுமதி வழங்குகிறபோது, இன்றைக்கு எனக்கு முன்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். ஜாதி மத அடிப்படையில் கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகின்றன. அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதைப் போல, செகுலர் ஸ்டேட் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். மதச்சார்பு அற்றதாக, ஜாதி மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், இங்கே அதற்கு நேர் விரோதமாக எல்லா ஜாதிகளுக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்ற புதிய வியாக்கியானத்தைச் சொல்கிறோம். இது செகுலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்குள்ள அந்த உணர்வுகளுக்கு நேர்மாறான நடவடிக்கையாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, இந்த மதப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் கல்வி நிறுவனங்கள் திறப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டால் ஒரு மதத்தினருக்கு அனுமதி கொடுக்கிறபோது மற்றொரு மதத்தினருக்கும் அனுமதி கொடுத்து அதையும் ரெகக்னைஸ் செய்கிறோம். இந்த அளவில் தான் இன்றைக்குக் கல்வி நிறுவனங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன.

கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் பார்க்கிறபோது, ஒரு சீப்பஸ்ட் இன்வெஸ்ட்மென்ட்டிலே, மிக அதிகமான இலாபத்தைச் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிறுவனமாக அது இருக்கிறது என்பதுதான் இன்றுள்ள நிலைமை. ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவினால் கூட அதிலே பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கலாம்? இலாப-நட்டம் என்பது ஒரு ஸ்பெகுலேடிவ்வாகத்தான் இருக்கும். ஆனால், கல்வி நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு காலேஜோ அல்லது ஒரு பாலிடெக்னிக்கோ நாம் நிறுவினால்,

குறைந்த முதலீட்டில், அதாவது ஒரு சில இலட்சங்கள் போட்டு ஏற்படுத்திவிட்டால் போதும், அதற்குப் பிறகு அது ஒரு பெரிய ஊற்றாக ஆகி வளர்ந்து கொண்டு வருகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு சும்மாடிட்டி எது என்றால் ஸ்டுடென்ட்ஸ்தான். அந்த மாணவர்கள் பீஸ் என்ற முறையில் செலுத்தும் பணம், அல்லது ஸ்காலர்ஷிப், ஆகியவற்றை வைத்துக்கொண்டு, அதை மூலதன மாகக் கொண்டு மேலும், அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றன. அவற்றில் நடக்கும் ஊழல்கள் சொல்லி முடியாது. ஏற்கெனவே, கல்வி நிறுவனங்களுக்கு பாலிடெக்னிக்கு களுக்கு மாணவர்கள் செலுத்த வேண்டிய பணம் ஏறிக்கொண்டே போகிறது.

அதுவும் குறிப்பாக தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மிகவும் கிராக்கியாக இருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு முதல் பாலிடெக்னிக்கைப் பொறுத்தவரையில் தனியாருக்கு அதிகமாக வழங்கப்படுகிறது. அரசாங்கம் உண்மையிலேயே அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அது ஒரு வியாபார மாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதில் எந்தவிதமான சந்தேக மும் இல்லை. 10,000 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்த வேண்டும் அல்லது 20,000 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் செலுத்திய பணத்தை முதலாண்டிலேயே பெற்றுவிடுவது மட்டுமல்ல; அதைவிட 2 மடங்கு, 3 மடங்கு சம்பாதித்துவிடுகிறார்கள். தனியார் பாலிடெக்னிக் என்பது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிறுவனமாக இருக்கிறது. பாலிடெக்னிக் நிர்வாகத்தை இந்த அரசு நடத்த முடியாதா? தனியாருக்கு பாலிடெக்னிக் நடத்த அரசாங்கம் அனுமதி அளித்தாலும் ஆசிரி யர்களுக்கு மற்றவைகளுக்கு உள்ள செலவுகளை அரசாங்கம்தான் ஈடுகட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இடம் கட்டிடம், மட்டும் கரஸ்பாண்டன்ட்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் தான் முக்கியமான செலவுகளை எல்லாம் ஈடு செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் தனியாருக்கு பாலிடெக்னிக் நடத்த அங்கீகாரம் அளிப்பதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கமே அதிகமான பாலிடெக்னிக்கு களைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இன்றைக்கு மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் வேலைவாய்ப்பு இல்லை என்பதுதான். இன்றைக்குப் பொதுவாக எஞ்சினீயரிங், மெடிக்கல் இப்படிப்பட்ட கல்வி படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்குத்தான் ஓரளவுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அங்கே ஸ்டிரைக் குறைவாக இருக்கும். நான் படிக்கும்போது கெமிஸ்டிரி படித்தால் வேலைவாய்ப்பு அதிக மாக இருந்தது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பாடங்களில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் ஸ்டிரைக்கில் ஈடுபடுவது சுருக்கமாக இருக்கும். இன்றைக்கு மாணவர்களிடையே அமைதியின்மை ஏற்படுவதற் குக் காரணம் சோஷியல் கண்டிஷன்ஸ், சமூக நிலைமை, வேலை

யின்மை என்பதுதான். அது முக்கியமான காரணம். அடுத்ததாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அந்தந்தக் கல்லூரியில் இருக்கிற குழப்பங்கள், அங்கே இருக்கிற ஊழல்கள், கல்லூரி நிர்வாகத்திற்கும் பிரின்சிப்பாலுக்கும் இருக்கிற முரண்பாடு, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் பிரின்சிப்பாலுக்கும் இடையே இருக்கிற முரண்பாடு, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குக் கல்லூரி விடுதிகளில் இருக்கக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு மாவட்ட அளவில் இருந்த லோக்கல் லைப்ரரி அதாரிட்டி இப்போது இல்லை. புதிய புதிய நல்ல நூல்கள் எல்லாம் அப்போது நூலகங்களுக்கு வாங்கப்பட்டன. இப்போது அந்த நிலைமை இல்லை. நூலகங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்படுவதும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. நூலகங்களில் சரியான முறையில் பத்திரிகைகள் கூட வாங்கிப் போடுவது கிடையாது. மாவட்ட நூலகங்களுக்குக்கூட இந்த நிலைமைதான். ஆளும் கட்சிப் பத்திரிகை என்றால் கொஞ்சம் கொஞ்சம் வாங்கிப் போடுகிறார்கள். மற்ற கட்சிப் பத்திரிகைகளையும் வாங்கிப் போடலாம். அதனால் பெரிய இழப்பு ஒன்றும் வந்துவிடாது. மாவட்ட நூலகங்களிலாவது எல்லாக் கட்சிப் பத்திரிகைகளையும் வாங்கிப்போடலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதுமட்டுமல்ல, பிற மொழிகளில் பல்வேறு ஜர்னல்கள் வருகின்றன. தமிழ் மொழியிலும் பல ஜர்னல்கள் வருகின்றன. மாவட்ட நூலகங்களிலாவது நல்ல ஜர்னல்களை எல்லாம்—தமிழ், பிற மொழி என்று பார்க்காமல்—வாங்கிப்போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒருவர் குறிப்பிடுகிறார்—

The country is desparately poor but at the top of the pyramids of this system is an extremely privileged minority controlling and appropriating most of the benefits of Education for the upper and educated classes.

(மாலை 4-50)

ஆக ஏற்கனவே இந்தக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் இருக்கக்கூடிய மைனாரிட்டியினர் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

என்பதையும் மிகச் சாதாரண நிலையிலுள்ள விரிந்து பரந்திருக்கக் கூடிய ஏழை மக்கள் இந்தக் கல்வியை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நமது அரசாங்கம் ஒரு அரசு ஆணையைப் போட்டிருக்கிறது.

G. O. Ms. No. 851 Education d. 20-5-1980. Allegations of Malpractices of C. K. Kumaraswamy, Registrar-inquiry. A number of complaints of malpractices such as misuse of power; favouritism to relatives in the matter of appointment to University posts, amassment of wealth beyond his means; obtaining illegal commission in matters connected with University buildings and other transactions; harassment of staff improper handling of University accounts etc., alleged to have been committed by the Registrar have been received by the Government. On a perusal of the complaints the Government consider that there is a prima facie case for inquiry into these allegations against the Registrar. என்ற ஒரு அரசு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு பிரைமா பேசி கேஸ் இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் இதைத தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தும், விஜிலன்ஸ் அண்டு ஆண்ட்டி கரப்ஷன் மூலமாக விசாரணை செய்து அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் ஏன் தயங்குகிறது? அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்து நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற கல்வி மானியக் கோரிக்கை எண். 17-ன் கீழ் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டு கல்விக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 356 கோடியாக இருந்தது. செல்வத்துள் சிறந்த செல்வம் கல்விச் செல்வம் என்பதை மதிப்பிற்குரிய தமிழகத்தினுடைய முதல்வர், டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கின்ற காரணத்தால்தான் எல்லோரும் கற்க வேண்டும். ஒன்றாகக் கற்க வேண்டும் நன்றாகக் கற்க வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணத்தினுடைய அடிப்படையில் குறிப்பாக கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் செலவு செய்யப்படுகின்ற ஒரு துறை என்ற நிலைமை இருந்தாலும், கடந்த ஆண்டு ரூ. 356 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், கல்விக்காக 1984-85 ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது ரூ. 402 கோடி. இந்த ஆண்டு வருவாய்க் கணக்கில் மொத்தம் ரூ. 1,946 கோடியில் இது 21 விழுக்காடு ஆகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்] [1984 மார்ச் 15

இயற்கைச் சீற்றத்தினால், பல்வேறு சூழ்நிலையில், தமிழகத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையில் கல்விக்கு என்று, அனைவரும் கற்க வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கைக்குட்பட்டு, இந்த மானியத்திலே ஏறக்குறைய ரூ. 402 கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் பெருமையோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, வருவாய்த்துறை கணக்கில் வராத கணக்குகளையும் சேர்த்துக்கொண்டால், இந்த மானியத்திற்காக ஏறக்குறைய ரூ. 490 கோடியை இந்த அரசு செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதி திராவிடர் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், ஆதிதிராவிடர் பழங்குடியினர் பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சார்ந்த மாணவர்கள் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள். ஊனமுற்றோர்களின் பள்ளிகள், போன்றவைகளுக்காகும் செலவுகள், மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவமனைகள் ஆகிய இந்தச் செலவினங்கள் கல்விச் செலவு பற்றிய மேற்கண்ட புள்ளிவிவரங்களில் சேரவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி சேராதது போக, கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியிலே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் பல கோடி ரூபாய்களை செலவழித்திருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாகத் தமிழகத்தை பொறுத்தவரையில், எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ் என்கின்ற ஒரு உணர்வினை, குறிப்பாக கல்லூரிகளிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்கவேண்டும், நீதிமன்றங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்க வேண்டும் என்பதிலே எங்களுடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனி நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக உழைத்துக்கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நேரத்திலே ரஷியக் கவிஞன் சொன்ன வார்த்தைகள் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. ரஷியக் கவிஞன் ரசூல்கம் சந்தான் என்பவர் என்னுடைய தாய்மொழி எனக்கு ஊட்டுகிற உணர்வை, என்னுடைய தாய் மொழியில் நான் பாடும்போது எனக்குக் கிடைக்கின்ற மகிழ்ச்சியை வேறு எந்த மொழியும் தரமுடியாது; அந்தத் தெம்பை, உணர்வை வேறு மொழியால் பெறமுடியாது என்று சொல்லி, அதுமட்டுமல்ல என்னுடைய தாய் மொழி நாளைக்கே அழிந்துவிடுமானால், என்னுடைய தாய்மொழி இறந்து விடுமானால், அதற்கு முதல் நாளே நான்

1984 மார்ச் 15] [திரு. சி. கோபால்]

செத்துவிடுவேன் என்ற அளவிற்கு அவனுடைய மொழி மீது பற்றுக்கொண்டிருந்தான். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த அளவிற்கு தமிழுக்குத் தொண்டு செய்யக்கூடிய பெருமையை எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு பல மேற்கோள்களை நான் சுட்டிக்காட்ட முடியும். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்பட்டு வருவதுபோல், உதவித் தொகையும் மற்றும் புத்தகப்படி வழங்கும் திட்டம், திருத்தணி மற்றும் கன்னியாகுமரி எல்லைப் போராட்டங்களில் தமிழ்நாட்டுக்குச் சொந்தமான சில பகுதிகள் ஆந்திராவோடு சேரக்கூடாது என்னும், அதேபோல் கன்னியாகுமரியிலே நடந்த அந்தப் போராட்டங்களிலும் பங்கு பெற்ற அனைத்து தியாகிகளின் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் அண்மையிலே விரிவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. தமிழ் பயிற்சி மொழியை ஊக்குவிக்கும் வகையிலே பட்ட வகுப்புகளில் பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு ஊக்க உதவிப்பணமாக ஆண்டுக்கு ரூ. 180 தரப்பட்டு வருகிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டிலே புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஏறக்குறைய 19,812 மாணவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஊக்க உதவித் தொகையை வழங்கியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் ரூபாய் 35 லட்சம் இதற்காக ஒதுக்கியுள்ளதை நான் மனம் திறந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாகக் கடந்த 7 ஆண்டுகளிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1,187 இடங்களில் தொடக்கப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் மிகவும் பெருமையோடு நான் எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை, படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு எதிர்காலம் நல்லமுறையில் உருவாகவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்கு அடிப்படையாக விளங்குகின்றவர்கள் ஆசிரியப் பெருமக்கள் தான் என்பதை—கல்விக்கு முதுகெலும்பாக, கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களை நாளையச் சிற்பிகளாக உருவாக்குகின்ற தன்மையை, கல்வி, கேள்வி, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் தலைசிறந்த நிலைமையை உருவாக்குகிற பொறுப்பு ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கு உண்டு—என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தால்தான் ஆசிரியர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளை வழங்கியுள்ளது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒரு காலத்திலே பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்துவோம் என்று சொன்னதுபோது அவர்கள் மீது பொய் வழக்கு போட்டு, அவர்களை பயமுறுத்தி எழுதி வாங்கிய கதைகளை எல்லாம் இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இந்த அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஆசிரியர்கள் குறைகளை உடனுக்குடன், உரிய காலத்தில் தீர்த்து வைக்கும் பொருட்டு, கல்வி மாவட்டம், வருவாய் மாவட்டம் மற்றும் மாநில நிலைகளில் ஆசிரியர்களுக்கான ஆலோசனைக் குழுக்களை இந்த அரசு அமைத்திருக்கிறது.

[திரு. சி. கோபால்] [1984 மார்ச் 15

தனியார் நிர்வாகத்தின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் பணிப் பாதுகாப்பிற்காக இந்த அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினரைச் சார்ந்தவர்களும் வறுமை முதலியவற்றால் வாடும்போது, நிதி உதவி செய்யவும், அவர்களது குழந்தைகளுக்கு மேற்படிப்புக்கான உதவித்தொகைகளை அளிப்பதற்கும் இந்த அரசு வழி வகுத்து உள்ளது.

அதுமட்டுமல்ல, அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும் 1982-83 ஆம் ஆண்டிலே ஈட்டிய விடுப்பு 3 நாட்களிலேயிருந்து 10 நாட்களாக இந்த ஆட்சியிலேதான் அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் 1—1—1981 முதல், முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக தரம் உயர்த்திக்கொடுத்ததும், புரட்சித்தலைவருடைய ஆட்சியிலேதான் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நடுநிலைப்பள்ளிகளிலே உள்ள பகுதி நேர கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளைப் படிப்படியாக முழு நேரப் பதவிகளாக மாற்ற வழிவகுக்கப்பட்டு உள்ளதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(மாலை 5-00)

பி. டி. தகுதி பெறும் நடுநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, அந்த சம்பள விகிதம் தரப்படுவதும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியிலேதான் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொண்டு, ஆசிரிய சமுதாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ள இளைஞர்கள் முன் வந்து, அவர்களுக்கு கல்வி பணி போதிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே அரசு ஆசிரியர்களுக்கு குறிப்பாக இந்த நன்மைகளைச் செய்துவருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களின் பதவிகளையும், 100 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களின் பதவிகளையும் 150 தமிழ் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் முன்பே இந்த அவையிலே தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அங்கே அமர்ந்திருக்கும்போது உங்களைச் சுற்றி இப்படி கூட்டம் கூடிக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : யாரும் கூட்டமாக இங்கே நிற்கக் கூடாது. இப்போதும் சொல்லிவிட்டேன்.

1984 மார்ச் 15]

திரு. சி. கோபால் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களின் பதவிகளையும், 100 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களின் பதவிகளையும், 150 தமிழ் ஆசிரியர்களின் பதவிகளையும், 200 பி. எட். ஆசிரியப் பதவிகளையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதை, இந்த அரசு வேலை வாய்ப்பிற்கு எந்த நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையிலும் கொள்கையை உருவாக்கவில்லை என்று சொல்பவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே இதை நான் சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, பள்ளி வயது சிறுவர்கள் அனைவருக்கும் தொடக்கக் கல்வியை உருவாக்குவதிலே 20 அம்ச திட்டத்திலே, 16 ஆவது அம்சமாக ஏற்படுத்தி மத்திய அரசு அந்த திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிற விவரங்களிலே, இந்தச் சாதனையை இந்தியாவிலேயே, பள்ளி வயது சிறுவர்கள் அனைவருக்கும், தொடக்கக் கல்வியை உருவாக்குவதிலே, புள்ளி விவரங்களை அதிகமாகக் காட்டியது தமிழக அரசுதான் என்பதைச் சொல்லி, பல இடங்களிலே பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1983-84-ல் 6 வயது முதல் 11 வயது வரை உள்ளவர்களில், ஏறக்குறைய 3.82 லட்சம் மாணவர்களும், மாணவியர்களும், அது போல 11 முதல் 14 வயது வரை உள்ளவர்களும் ஆக இரண்டும் சேர்த்து, கடந்த ஆண்டு கூடுதலாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், இது எந்த ஆண்டிலுமில்லாத ஒரு அனுபவம் என்பதையும், காரணம் பல கிராமங்களிலே இந்த அரசு ஆட்சிக் கட்டிலுக்கு ஏறுவதற்கு முன்னாலே கிராமப்பகுதிகளிலே இருக்கிற பல ஆசிரியப் பெருமக்கள் சொல்வதை நாங்கள் எல்லாம் கேட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் பள்ளிக்குச் சென்றால் சென்ற பின்பு, மாணவர்களையெல்லாம் அழைத்து வந்து கல்வி கற்பிக்க வேண்டும். அவர்கள் எங்காவது விவசாயத்திற்கு சென்று விடுவார்கள், அல்லது எங்காவது தாய்தந்தையர்களுடன் சென்று விடுவார்கள். இப்படி அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு வந்து கல்வி கற்பிப்பதிலே சிரமமாக இருக்கிறது என்று சொன்ன ஆசிரியப் பெருமக்களை எல்லாம் நான் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே இந்த ஆண்டிலே 3.82 லட்சம் சிறுவர்கள், அவர்களாகவே சேர்ந்து படிப்பதற்கு முன் வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட சாதனையை, இந்தத் தமிழகம் மட்டும் அல்ல, எந்த மாநிலத்திலும், இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின்னால், அன்னிய ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பின்னால், யாரும் செய்திருக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சாதனையை செய்து முடித்திருப்பவர்கள், எங்களுடைய மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய டாக்டர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தான் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சி. கோபால்] [1984 மார்ச் 15

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் மூன்று ஆண்டுகளிலே 5,154 ஒன்றியப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்களைக் கொடுத்திருப்பது, இந்திய நாட்டிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் செய்ய முடியாத ஒரு சாதனை என்பதை நான் பணிவன்போடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்கள் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும், மற்றும் பெண்கள் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் அனைத்திலும் கழிவு அறை வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக 5 கோடி ரூபாய் செய்து திட்டத்தை வகுத்திருப்பதும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்பட்டால், அதனாலே எந்த அளவிற்கு படித்தவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்பதை நாமெல்லாம் அறிந்து வைத்திருக்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னால், நம்முடைய மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய கல்வியமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் கோயம்புத்தூரிலே பாரதியார் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகமும், திருச்சியிலே பாரதிதாசன் பெயரிலே ஒரு பல்கலைக் கழகமும், பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவிலே அறிவித்ததைப் போல் பெண்களுக்குத் தனியொரு பல்கலைக் கழகமும் அமைக்கப்படும் என்று அறிவித்து இன்று அன்னை தெரஸா பெயரால் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, காரைக்குடியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்காகவும் ஆய்வில் உள்ளது. இதையெல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கிற போது எந்த அளவுக்கு நன்மைகள் இந்தத் துறையில் நடைபெற்று வருகின்றன. என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தஞ்சாவூரிலே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தியதும் இந்த அரசுதான். குறிப்பாக தொழிற் கல்வியைப் பொறுத்த வரை நம்முடைய ஆங்கில நாளேடான இந்து நாளிதழ் முதியோர் கல்வி எந்த அளவுக்கு இந்த ஆட்சியிலே வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்பதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ், தமிழர்களுக்கு எங்கே எது நேர்ந்தாலும் அவர்களுக்கு தனி மதிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அந்த அடிப்படையில் ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வந்த தமிழர்களுக்குப் படிக்கின்ற வசதிகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பொறியியல் கல்விக்கு ஒவ்வொரு அரசுக் கல்லூரியிலும் 5 இடங்கள் கூடுதலாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சியிலே தான் பொறியியல் கல்லூரியிலே அம்மாணவர்கள் 20 பேர்கள் சேர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. தமிழக அரசின் சார்பில் அமைக்கப்பட இருக்கிற பாலிடெக்னிக்கை—வறட்சி நிறைந்த நெசவாளர்களும் விவசாயிகளும் அதிகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற, மாணவர்கள் வெகு தூரம் சென்று படிக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள—எங்களுடைய பகுதியில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு முடித்து கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

* திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மானியம் 11-கல்விக்காக 402 கோடியே 34 லட்சத்து 2 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதியை சென்ற ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது சென்ற ஆண்டு 21.5 விழுக்காடு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு அதிலே 0.5 சதவீதம் குறைந்திருக்கிறது என்பதை நான் முதலிலேயே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை இந்த ஆண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, கட்டடங்கள் ஆனாலும் சரி, புத்தகங்கள் ஆனாலும் சரி, அல்லது ஆசிரியர்கள் சம்பளம் ஆனாலும் சரி, மொத்தமாக .5 சதவீதம் குறைந்து இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1983-84-வது ஆண்டிலே 6 வயதிலிருந்து 11 வயது வரை பள்ளிகளிலே சேர்ந்துள்ள மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஒட்டுமொத்தமாக 97.96 சதவீதமாக ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அதே மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 11 வயது முதல் 14 வயது வரை என்று வருகிறபோது 97 சதமானம் இருக்கக்கூடிய மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 69.40 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கிறது. நம்மைப் பொறுத்தவரையிலும் வருடாவருடம் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகிறது என்பதை இந்த சமயத்தில் சுட்டிக் காட்டுவதோடு குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு அளிக்கிற காரணத்தினால் எண்ணிக்கை அதிகரித்து இருக்கிறதா என்றால், ஆம், அதிகரித்து இருக்கிறது. ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டிலே மக்களுடைய தொகை எவ்வளவு, அன்றைய தினம் பள்ளிகளுக்குச் சென்ற குழந்தைகள் எவ்வளவு என்பதை 1984 ஆம் ஆண்டு மக்களுடைய தொகை எவ்வளவு, இன்றைய தினம் பள்ளிகளுக்கு செல்கின்ற குழந்தைகள் எவ்வளவு என்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அதிலே புள்ளி விவரத்தினுடைய வித்தியாசம் குறையும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

34,100 மையங்களிலே இன்றைக்கு 44 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு சமைப்பதற்காகவும் மேற்பார்வையிடுவதற்காகவும் ஆயாக்களை 150 ரூபாய் சம்பளத்திலே நியமித்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் சம்பளம் என்கிறபோது காலையிலே கூட சத்துணவுத் திட்ட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பகுதி நேர வேலையில்லாமல் முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கக் கூடாதா என்றால் வேலையில்லாதவர்களுக்கு இம்

மாதிரியான ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் சொல்வது பகுதி நேர வேலையாக இருந்தாலும் அவர்கள் வேறு எந்த வேலைக்கும் சேர்ந்து வேலை செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இல்லை. அதே வேலையைத் தான் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, 34,100 மையங்களிலே சமையல் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு ரூ. 150; 60; 30 என்று இருக்கக்கூடிய தொகையை மேலும் உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

மேலும் செப்டம்பர் 15 ஆம் தேதியிலிருந்து 10 வயது முதல் 15 வயது வரை உள்ள மாணவர்களுக்கும் இந்தச் சத்துணவை உயர்த்தி இருக்கிறோம். ஆகவே ஏற்கனவே வேலைப் செய்து கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமான வேலை பளு ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கும். இந்த இரண்டையும் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உண்டான அந்தச் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கான நிலையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1 முதல் 3 ஆம் வகுப்பு, 3 ஆம் வகுப்பு முதல் 5 ஆம் வகுப்பு வரை உள்ள மாணவர்களுக்கு இலவசமாக சிலேட்டுப் புத்தகங்கள் கொடுக்கிறார்கள். வசதி இருக்கக்கூடிய குழந்தைகள் பள்ளி திறந்தவுடனேயே அவர்களுக்குத் தேவையான சிலேட்டு புத்தகங்களை வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். குறிப்பாக ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை அதாவது பள்ளி திறந்து ஒரு வாரம்,10 நாள் கழித்த பிறகு நாம் இந்த சிலேட்டுகளையும் புத்தகங்களையும் கொடுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் மற்ற குழந்தைகளோடு சேர்ந்து படிப்பதற்கு உண்டான சாத்தியக்கூறு இருக்கும். ஆனால் பள்ளி திறந்து மாதக் கணக்கில் இந்தக் குழந்தைகளுக்கு சிலேட்டு புத்தகங்கள் கொடுக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே நாம் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் அல்லது கல்வித் துறையின் மூலமாகவும் ஒதுக்கக்கூடிய நிதியிலிருந்து பல்வேறு இடங்களில் அதிகமான ஆரம்பப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு இருந்தாலும் இன்னும் பல்வேறு இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டப்படாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஏற்கனவே கட்டப்பட்டு இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்கள் பழுதுபட்டு இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டும் என்றால் என்னுடைய தொகுதியில் ஊத்துக்குளி ஒன்றியத்தில் ஆதியூர், குன்னத்தூர், பாப்பன் பாளையம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மேல்

இருக்கக்கூடிய கூறைகள் பழுதடைந்துள்ளது. மழை பெய்ததின் காரணமாக மேலும் பாழடைந்த நிலையில் அங்கே இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் பல் வேறு இடங்களில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு தகுந்தாற் போல் பள்ளிக்கூடங்கள், கட்டிடங்கள் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும் ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் மேல்நிலைப் பள்ளி ஆரம்பிக்கின்ற போது அதற்குத் தேவையானவற்றை அரசு நிர்ணயிப்பது இல்லை. ஆரம்பப் பள்ளிகளில், உயர்நிலைப் பள்ளி களில் இன்னும் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக் கிறது. குறிப்பாக பள்ளி ஆரம்பித்தக் காலத்திலிருந்து முடி கின்ற காலம் வரையிலும் கூட ஆசிரியர்கள் போடாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஆசிரியர் போடுகின்றபோது எந்த ஆசிரியரை அந்தப் பள்ளிக்கு நியமனம் செய்கிறோமோ அந்தப் பள்ளிக்கு வந்து அந்த ஆசிரியர் சேருவதற்கு முன்பாகவே அவரை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றல் செய்யக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையும் இருக்கிறது. ஆகவே, பள்ளிகளிலே ஆசிரியர்களை நியமிக்கும் பொழுது நிச்சயமாக அந்த இடத்திலே அவர்கள் போய் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டவுடனேயே ஒரு மாதமோ அல்லது பத்து நாட்களோ குறிப்பிட்டு அதற்குள்ளாக சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து படிப்பதற்கு உத்தர வாதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் பயிற்சியைப் பொறுத்தவரையிலே சில ஆண்டு களுக்கு முன் அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது ஒரு ஆண்டுக்கு 35 ஆசிரியர்களுக்கு பயிற்சி என்ற முறையிலே நாம் பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம். ஆனால் ஏற்கனவே உள்ள குழந்தைகளுடைய எண்ணிக்கைக்கும், அதே சமயத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கைக் கும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள குழந்தைகளின் எண்ணிக்கைக் கும் பார்த்தால் இப்பொழுது ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு எடுக்கப்படும் எண்ணிக்கை போதாது. எனவே, மேலும் பயிற்சிப் பள்ளிகளை ஆரம்பித்து அதிகமான அளவிற்கு ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விடுதிகளைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக மேல்நிலைப் பள்ளிகள் அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இருக்கின்ற மாணவ-மாணவிகளுக்கு உள்ள விடுதிகளில் நாம் இன்றைக்கு அவர்களது

உணவுக்காக 1 ரூபாய் 50 பைசா மட்டும்தான் வழங்குகிறோம். விலைவாசி ஏறியிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் குறைவாக இருப்பதால் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படும் உணவின் தன்மை பற்றாக்குறையாக இருக்கின்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, 1 ரூபாய் 50 பைசா என்பதை மாற்றி இன்னும் அதிகமாக ஆக்கி, குறைந்த பட்சம் இரண்டு ரூபாய் ஐம்பது பைசா அல்லது இரண்டு ருபாய் என்ற அளவிற்கு ஒரு நாளைக்கு உயர்த்தும் நிலைமை இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

உடல் கல்வி இயக்குநர்களைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த பத்தாண்டுக் காலமாக அவர்கள் பள்ளிகளிலே வேலை செய்துக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். தொழிற் சங்க சட்டப்படி ஒரு நபர் இரண்டு ஆண்டுக்காலம்—அதாவது 480 நாட்கள் வேலை செய்திருந்தால் நிரந்தர ஊழியராக அந்தப் பணியிலே ஆக்க வேண்டுமென்று சட்டமியற்றி இருக்கிறோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் பள்ளிகளிலே பணியாற்றுகின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தாத ஒரு சூழ்நிலையில் பத்தாண்டுக் காலம், எட்டாண்டுக் காலம் பணியாற்றியும்கூட அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். எனவே, நாம் ஏற்கெனவே வகுத்துள்ள சட்டத்தின்படி அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நாம் எவ்வளவுதான் மானியத்தைக் கொடுத்தும் அல்லது வேண்டிய வசதிகளை அரசுத் தரப்பிலேயிருந்து செய்து கொடுத்தும் இருந்தாலும்கூட அங்கேயுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மாதாமாதம் முறையாகச் சம்பளம் போய்ச் சேராத நிலைமை இருக்கிறது. அல்லது அவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கூறுவதற்காக அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட தாளாளரிடமோ அல்லது அதை நடத்தக் கூடியவர்களிடமோ சென்று கேட்கின்றபொழுது அவர்களை வெளியிலே நிறுத்தி வைத்து, பல ஆண்டுக்காலம் அல்லது பல மாதங்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் வேலையிலேயிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களின் பிரச்சினைகள் என்ன என்று பேசித் தீர்ப்பதற்கு அரசு முன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தொழில் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கெனவே உள்ள பட்டப்படிப்பின் காரணமாக மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை. அந்தப் பட்டப்படிப்பு

1984 மார்ச் 15] [திரு. தி. கா. நல்லப்பன்]

கல்வியினால் வாழ்க்கையில் ஒரு பயனில்லாத சூழ்நிலையில் நாம் இன்றைக்குத் தொழில் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் தொழிற் கல்வியைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் ஆழமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம். பத்து இலட்சம் ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று நாம் சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்திற்குச் சொல்கின்றபொழுது முதல் வருடம் 4 இலட்சம் ரூபாய், பிறகு இருக்கின்ற 3 வருடங்களில் இரண்டு இரண்டு, இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்கள் என்று அவர்கள் கட்ட வேண்டும். ஆனால், தொழில் கல்விக்காகச் சேருகின்றபோதே மாணவர்களிடத்திலே அதிகமான பணத்தை வசூலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். நன்றி.

(மாலை 5-20)

திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1984-85 ஆம் ஆண்டினுடைய மொத்தச் செலவு ரூபாய் 1946-ல் கல்வி வளர்ச்சிக்காக மட்டும் 402 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மருத்துவக் கல்வி கால்நடை மருத்துவக் கல்வி, ஆதி திராவிடர் நலப்பள்ளிகள், பின்தங்கியோர் பள்ளிகள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், ஊனமுற்றோர் பள்ளிகள் ஆகியவை நீங்கலாக மொத்தச் செலவில் 21 விழுக்காடு கல்லூரிக் கல்விக்கும், பள்ளிக் கல்விக்கும், தொழில் கல்விக்கும் மட்டும் ஒதுக்கி இருப்பது ஒரு பிரகாசமான எதிர்காலத்தை மனதில் கொண்டுதான் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இது பாராட்டுக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் நம்முடைய அரசு சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாத தொடக்கப் பள்ளிகள் அனைத்திற்கும் புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிவிட்டது. அதிக மாணவர்கள் உள்ள, இடவசதி இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற எல்லா பள்ளிகளுக்கும் துணைக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்து, அதற்காக ரூபாய் 31 கோடி செலவிடப்பட்டிருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பள்ளிக்கட்டிடம், இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு முழுமையாக எல்லா இடங்களிலும் புதியதாகப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டி இருக்கிறோம்.

கடந்த 20 ஆண்டுக் காலமாக சில ஊர்களில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இயங்கி வருகின்றது. 60, 70 மாணவர்கள் படிக்கின்ற அள்விலே அதற்கான வசதியோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட அப்பள்ளிகளில் இப்போது 600-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருந்து படிக்க வேண்டி இருக்கின்றது. இப்போதுதான் சில இடங்களில் மகளிர் உயர்நிலைப்

பள்ளிகளில் கழிப்பறை கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த நிதியாண்டில் சிறு பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் 102 அரைகுறையாகக் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களைப் பூர்த்தி செய்ய 119 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே எல்லா உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் சொந்தமான முழு அளவிலான நிரந்தரக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கின்ற வகையிலே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் முழுமையாக இந்நிதி ஒதுக்கீட்டினைப் பயன்படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த திருக்கழுக்குன்றம் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, மாமல்லபுரம் உயர்நிலைப்பள்ளி, சதுரங்கப்பட்டிணம் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆகியவை கீற்றுக் கொட்டகைகளில்தான் இயங்கி வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட அவல நிலைமை இருக்கின்றது. அந்தப் பள்ளிக் கூரைகளை எல்லாம் மாற்றியமைத்து கட்டிடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்று பலமுறை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் அதே வேண்டுகோளை இங்கே வைக்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மேல்நிலைப்பள்ளியை உருவாக்கி புதிய சரித்திரம் புகழ் பெற்றது புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு. மேல்நிலைப் பள்ளி தொடங்கப்பட்ட போது சிறப்பாக நடந்து வந்த தனியார்ப் பள்ளிகள் பல தங்களுக்கு உள்ள சிக்கல்கள் காரணமாக உடனடியாக அந்த மேல்நிலைப் படிப்பைத் தொடங்காமல் போய் விட்டன. ஆகவே, அரசாங்கம் பொதுமக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று பல அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வேகவேகமாக மேல்நிலைக் கல்வியினை ஏற்படுத்தித் தீரவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்குப் பார்க்கின்றபோது அந்தப் பள்ளிகள் சிலவற்றில் போதிய வசதிகளும், போதிய மாணவர்களும் இல்லாமல் அங்கெல்லாம் அவை சரிவர இயங்காமல் இருப்பதை அரசு உணர்ந்திருக்கின்றது. ஆகவே சரிவர இயங்காமல் அரசு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு இயங்காத பள்ளிகளுக்குப் பதிலாக தரமான தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மேல்நிலைக் கல்வியினைத் தொடர அனுமதி தரவேண்டும். ஆனால், தற்போது யாருக்கும் அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறு அனுமதி வேண்டும் என்று மூன்றாண்டுக் காலமாக விண்ணப்பித்து மிகத் தீவிரமான முயற்சி செய்து வருகின்ற செங்கல்பட்டு செயிண்ட் மேரீஸ் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும், டி. நகர் இராமகிருஷ்ணா (வடக்கு) பள்ளிக்கும் அந்த அனுமதியினை வழங்கவேண்டும் என்று அன்புடன் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கும் தமிழ், அனைத்திலும் தமிழ் என்னும் வகையில் நம்முடைய அரசு தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக அரசுத் துறையானாலும் மற்றவையானாலும் முழுமையாகத் தமிழைப்

பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற வகையில் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, சிறப்பிலக்கிய மொழிப் பெயர்ப்புத் திட்டம், அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கும் திட்டம், தமிழில் சிறந்த நூல்களை வெளியிட நிதியுதவி வழங்கும் திட்டம், தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் கவிஞர்களுக்கும் விருதுகள் வழங்கும் திட்டம் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி தமிழ் வளர்ச்சித் துறை சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது. முன்பு, திரு. மா. நன்னன் அவர்கள் இயக்குநராக இருந்தார்கள். இப்போது இயக்குநராகத் திரு. சிலம்பொலி செல்லப்பன் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தமிழக அரசின் மொழி பெயர்ப்புத் துறையின் இயக்குநராக திரு. ஔவை நடராஜன் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் மிகச் சிறப்பாக தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களை இந்த அரசின் மூலமாக வாழ்த்த நான் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இயக்குநர் அவர்களும் எந்த அளவுக்கு முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலுங்கூட, அவர்கள் எவ்வளவுதான் முயற்சி செய்தாலும், எதிர்பார்த்த அளவுக்குப் பயன் கிட்டுகிறதா என்றால், தமிழ் வளர்ச்சியில் போதிய பயனில்லையென்ற பதில்தான் கிடைக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள், வட்டாட்சியர் அலுவலகங்கள் போன்ற இடங்களில் மட்டும் ஓரளவுக்குத் தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. தலைமைச் செயலகங்களிலோ, துறைத் தலைவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களிலோ, இயக்குநர் அலுவலகங்களிலோ அல்லது வட்ட ஆட்சித் தலைவர் இருக்கின்ற இடங்களிலோ, தலைமை பீடங்களிலோ, தமிழ் பின்பற்றப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அரசுச் செயலர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், துறைத் தலைவர்கள் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான்.

அதுமட்டுமல்ல, பல பேர்களுக்கு தமிழே தெரியாது; சில பேர் தமிழில் பேச கூச்சப்படுகின்றார்கள். சிலபேர் கௌரவக் குறைச்சலாக நினைக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மேல் நிலையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஐ. ஏ. எஸ். படித்துவிட்டு வேலையில் சேர்ந்த பிறகு தமிழைக் கற்க ஒரு சில பேர்கள் ஆரம்பிக்கிறார்கள். தமிழ் அறிந்த ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளை மட்டுமே இந்த அரசு நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு செய்துவிட்டால் இந்த அவல நிலை நிச்சயமாகத் தீரும். தமிழ் வளர்ச்சி ஒழுங்காக நடைபெறும் என்பதைத் பணிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எப்படி தஞ்சைப் பல்கலைக் கழகம் பாரதியார் நூல்களை மொத்தமாக வெளியிடுகிறதோ, அதைப் போல் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் நூல்கள் அனைத்தையும் முறைப்படி

அச்சிட்டு வெளியிடும் பணி தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகள், கடைகள் போன்ற வியாபார ஸ்தலங்களில் விளம்பர போர்டுகள்கூட இன்னும் தமிழகத்திலே தமிழிலே போடப்படவில்லை என்ற குறை பல ஆண்டுகளாக இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. இந்த அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாவது தமிழிலே பெயர்ப் பலகைகள் வைக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட மாநிலங்களுக்கு, உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார் போன்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்றால் அங்கே காரிலே இருக்கிற, லாரிகளிலே இருக்கிற நம்பர் பிளேட்டுகளில் கூட இந்தி எழுத்துக்களாக இருக்கின்றன. தமிழ் மொழியிலே இருக்கின்ற எண்களைக் கொண்டு இங்கே இருக்கிற கார்கள், பஸ்களுக்கு நம்பர் பிளேட் போட்டுக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று அமைச்சர் மூலமாக அறிந்துகொள்ள நான விரும்புகிறேன்.

அதே போல், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, தமிழ் மொழி பெயர்ப்புத் துறை, தமிழ் பண்பாட்டு இயக்கம், தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஆகிய துறைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்களை ஒரே துறையின் கீழ் கொண்டு வந்து தனியாக ஒரு செயலரை நியமித்தால் தமிழ் மேலும் சிறக்க நல்ல வழிவகை ஏற்படும் என்பதைப் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பாவலர் அவர்களுடைய மறைவிற்குப் பின்னால் அகர முதலி தயாரிக்கும் பணி முடிக்கப்படாமல் அரைகுறையாக விடப் பட்டிருப்பதை இந்த மாமன்றம் உணரும். இதற்காக போடப் பட்டுள்ள குழுவை விரைவுப்படுத்தி, அகரமுதலியை விரைவாக வெளியிட உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரை நான் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

சமீபத்தில் இலங்கையிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்த சில தமிழ் அறிஞர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டபொழுது அவர்கள் சில சங்கதிகளைச் சொன்னார்கள். அந்த நாட்டைப் பற்றி அவர்கள் வெகுவாகப் பேசும்பொழுது அரசாங்கமே அந்த நாட்டைப் பற்றி மற்றவர்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காக 3 புத்தகங்களை வெளியிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு புத்தகம் அந்த நாடு எப்படி தோன்றியது என்பது பற்றியும், அந்த மாநில வளத்தைப் பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு புத்தகத்திலே மக்களுடைய மன வளத்தையும் பண்டைய நாகரீகத்தையும் பண்பாட்டையும் விளக்கி

யுள்ளார்கள். மற்றொன்றிலே மன்னர் ஆட்சி முதற்கொண்டு மக்கள் ஆட்சி முறை வரை எல்லா முழு விவரங்களும் கொண்டுள்ளதாம். ஆகவே, அந்த 3 நூல்களைப் படித்துவிட்டால் இலங்கை நாட்டினுடைய எல்லா முழு விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

அப்படி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் அதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், அப்படிப்பட்ட நூல் இது வரையில் வெளியிடப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைப் பற்றி பலர் பல விதமாக எழுதி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசே ஒரு அறிஞர் குழுவை அமைத்து, நமது நாட்டு பண்பாடு, நாகரீகம், வரலாறு ஆகிய அனைத்தையும் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளத்தக்க அளவுக்குச் சிறப்பாக ஒரு வரலாற்று நூலை வெளியிடதக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-30)

இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் அறிவிக்கப்படாத திட்டத்தைத் தமிழகத்தில் இருக்கும் ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களும் எதிர்பார்த்தபடியே, ஓய்வுபெற்றால் ரூ. 10,000 என்று அறிவித்து அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு ஆசிரியர்களும் அரசு ஊழியர்களும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு பொற்காலம் என்றே சொல்லலாம். இந்த நல்ல சலுகையை, சிறப்பான சலுகையை, ஓய்வு பெற்றால் 10 ஆயிரம் என்ற சலுகையை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு இந்த அரசு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சியிலேதான் அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் முதலானோர் வைத்த பல்வேறு கோரிக்கைகளை ஏற்று தீர்வு பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. முந்தைய ஆட்சியில் 2-வது ஊதியக் குழுவிற்கும், 3-வது ஊதியக் குழுவிற்கும் இடையே 120—புள்ளிகள் விலைவாசி உயர்வு இருந்தது. 8 புள்ளி உயர்வுக்கு மட்டும் அந்த ஆட்சியிலே அகவிலைப் படி கொடுத்தார்கள். மீதமுள்ள 7 அகவிலைப்படிகளை கொடுக்காமலே நிறுத்திவிட்டார்கள். அதை அரசாங்க ஊழியர்கள் இன்னமும் கூட ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பாக கருதுகிறார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசு வழங்கியிருக்கிற அனைத்து தவணைகளையும் நிலுவையில்லாமல் வழங்கி அதன் வாயிலாக அரசு அலுவலர்களும், ஆசிரியர்களும் குறைவின்றி இருக்கிறார்கள். குறை கூறிக்கொண்டிருந்த சங்கத் தலைவர்கள் கூட இன்றைக்கு மனம் மாறி பாராட்டுகிற நிலைமையை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்,

மாநகராட்சிகள் சுற்று வட்டாரத்தில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி இவைகள் யாவும் கிடைக்கின்றன. ஆனால் கிராமத்திலே உள்ளவர்களுக்கு

ஒரு படியும் கிடைக்காத நிலையில் புரட்சித் தலைவர் அரசு இன்றைக்கு கிராம ஈட்டுப்படி என்பதை அறிவித்து மாதம் 10 ரூபாய் வீதம் கிடைக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இதற்கு முன் 15 நாட்களாக இருந்த விடுப்பு இந்த ஆட்சியில் தான் 20 நாட்கள் கேசுவல் லீவு என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கல்வித்துறை தோன்றிய காலத்திலிருந்து தொடக்கக் கல்விக் காக நிர்வாகம் தாலுக்கா போர்டு, ஜில்லா போர்டு என்று ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளிடம் இருந்தது. ஒரு காலத்தில் ஆசிரியர்கள் அரசு ஊழியர்களாக அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று அப்போதிருந்த முதலமைச்சருக்கு கோரிக்கை வைத்தார்கள். அவர் அதற்கு இது கோரிக்கை அல்ல கோரக்கை என்று வக்கணைப் பேசி உதாசீனம் செய்ததை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசுதான் ஏறக்குறைய ஒரு லட்சம் பேர்களை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

இரண்டு ஆண்டு பயிற்சி பெற்ற எல்லா ஆசிரியர்களும் ஒரு ஊதிய ஊக்க உயர்வு என்ற திட்டத்தின் கீழ் 1-6-1981 முதல் அளித்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு உத்தரவிட்டது. இதனால் 1-6-1981-ல் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த எல்லா ஆசிரியர்களும் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள். 1-6-1981-க்கு பிறகு புதியதாக நியமனம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஊக்க ஊதிய உயர்வு கிடைக்கவில்லை. கல்வித் துறையினால் இது மறுக்கப்படுகிறது. அரசின் நல்ல எண்ணத்தின்படி 1-6-1981-க்குப் பிறகு நியமனம் ஆனாலும் இந்தச் சலுகை உண்டு என்ற அறிவிப்பை தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமங்களில் பணிபுரிகிற ஆசிரியர்கள் குழந்தைகள் நகரங்களுக்குச் சென்று படிக்க பொருளாதார நிலையில் இயலாத ஒன்றாகும். அவர்கள் குழந்தைகள் கல்லூரிக் கல்வி, தொழில் கல்வி போன்றவைகள் பெறவேண்டும் என்ற நல்ல காரணத்தால் அதற்காகும் கல்விக் கட்டணத்தின் செலவிற்காக ஆசிரியர்கள் நல நிதியிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று 1982-ல் புரட்சித் தலைவர் அரசு உத்தரவிட்டது. ஆனால் அந்த உத்தரவின் பலனை இன்னும் அந்த கிராம ஆசிரியர்கள் பெறவில்லை. ஆகவே, அந்த நன்மையை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தின் கீழ் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த ஆசிரியர்கள் 1-6-1981-ல் அரசு ஊழியர்களாகி விட்டார்கள், அவர்களுடைய க்ஷேமநல கணக்குகள் 30-9-1983-க்குள் முடித்து அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரலுக்கு ஒப்படைக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கிறது. அந்த அரசு ஆணையின்படி இன்னமும் ஒப்படைக்கவில்லை இதனால் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய சேமிப்பிலிருந்து கடன் பெறமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜகதீசன்]

ஆகவே கணக்குகள் முறையாக முடிக்கப்பட்டு அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் மூலமாக தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் விடுமுறைக் கால பயணம் செய்ய ஒரு வழிப் பயண சலுகை அரசு அனுமதித்துள்ளது. ஆனால் இந்தச் சலுகை தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அதை அவர்களுக்கும் கிடைக்குமாறு அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்

அடுத்து என்னுடைய தொகுதி விஷயமாக சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கல்பட்டு, காஞ்சிபுரம் நகரங்களில் உள்ள கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகள் இல்லை. அவற்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு கல்லூரியிலும், காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் முதுநிலை பட்டப் படிப்பை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செங்கல்பட்டு இராஜேஸ்வரி கலைக் கல்லூரியில் போதிய இடவசதி இல்லை. ஆகவே புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமெனறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய தகுதியை பொதுப் படிப்பையும், தொழில் படிப்பையும் மேலும் படித்து உயர்த்திக் கொண்டால் அது குழந்தைகளின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு பயன்படும் என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் தகுதியை உயர்த்திக்கொள்ள ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஊக்க உயர்வு கொடுத்தார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அண்ணா அவர்கள் அறிவிப்பில் அவர்கள் முழு பலனையும் அனுபவித்தார்கள். இப்போது ஒட்டு மொத்தமாக பணம் பெற வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் அளிக்கப்பட்ட பழைய சலுகையை தர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன். செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் பள்ளி மாணவர்களுக்கு பகலுணவு அளிக்க மத்திய சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. சத்துணவுத் திட்டம் துவங்கப்பட்ட பிறகு அந்த இடங்களை உதவி கல்வி ஆய்வாளர் அலுவலகமாக மாற்றி ஓராண்டிற்கு முன் அரசு ஆணையிட்டது. அந்த ஆணையின்படி பொதுப்பணித் துறை அதை பழுது பார்க்க வேண்டும். அலுவலகத்தில் உள்ள எல்லாவற்றையும் மாற்றி ஊழியர்களுக்கு ஏற்றாற்போல மாற்றித் தர வேண்டும். அங்கேயிருக்கிற கொதிகலன்கள், ஏனைய சாமான்கள், பொருள்கள் முதலியவற்றை விக்கிரவாண்டியில் பணிமனையில் உள்ளவைகளை காலி செய்யவேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் பொதுப் பணித்துறை விக்கிரவாண்டி பணி மையத்தை அரசு உத்தரவிட்டும் சீர்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பழைய சமையல் கூடமும், பழைய கொதிகலனும் தான் அங்கே இயங்கிக்

[திரு. ஆனூர் பு. கோ. ஜகதீசன்] [1984 மார்ச் 1ó

கொண்டு இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்து, அதை மாற்றி யமைக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகங்கள் சிறப் பாக இயங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றன. இதனால் பொது மக்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நல்ல பலன் ஏற்பட்டு இருக்கி றது. சில பள்ளிகளில் போதிய வசதிகள் செய்து தர வாய்ப்பு வசதி இல்லாவிட்டாலும் கூட பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத் தின் மூலம் செய்து கொள்ள முடிகிறது. தற்போதுள்ள பெற் றோர் ஆசிரியர் கழக விதிமுறைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த விதிமுறைகளை நடைமுறைக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்தால் நல்ல பயன் உள்ளதாக இருக் கும். அந்த பெற்றோர் ஆசிரியக் கழகங்களில் பெற்றோர்கள், அந்தப் பள்ளி தலைமையாசிரியர், அதன் தாளாளர் ஆகியோ ரைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து, அந்தப் பெற்றோர் ஆசிரியர் கழகத்தின் விதிமுறைகளை மாற்றி அமைத்தால் சிறப் பாக இருக்கும். அதைச் செய்து தர அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னு டைய தொகுதியில் உள்ள திருக்கழுக்குன்றம் பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் அமைக்க அனுமதி வழங்கிய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சருக்கும், இயக்குநருக்கும் நான் என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கி றேன்.

திரு. ஆர். தியாகராாசன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். கல்வியின் தரம் ஆரம்ப காலத்தில் இருந்து இன்று வரையில் இயன்ற அளவிற்கு உயர்த்த வேண் டும் என்பதற்காக ஓரளவிற்கு இருந்த அரசுகள் அனைத்தும் அதிகமான வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றி வந்து இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் தான் இந்தக் கல்வி கிராமப் பகுதிகளுக்கு அதிக மாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, ஆசிரியர்கள் இல்லாத நிலையில், எஸ். எஸ். எல். சி. வரை படித்தவர்கள்—ஏழாவது எட்டாவது படித்தவர்கள்—அதிகமாக பி.ஏ. படித்தவர்கள் இல்லாத காலம் அது—எல்லாம் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு பயிற்சி கூட இல்லாமல் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டு, அவர் கள் கடைசி வரையில் பென்ஷன் வாங்குகிற வரையில் ஆசிரியர் களாக இருக்கலாம் என்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி, கல்வி நிலையங்களை கிராமப் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தினார்கள். எல்லா கிராமத்திலும் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, ஆசிரியர் கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இனறைய நிலையில்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

நகரப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்குத்தான் ஓரளவு படிப்பதற்கு வசதி வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு படிப்பதற்கு சரியான வாய்ப்பு இல்லை. எந்த கிராமத்திலும் பள்ளிகளுக்கு சரியான முறையில் கட்டிட வசதி இல்லை. கட்டிட வசதிகள் இருந்தால் ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஒரே நேரத்தில் 100 குழந்தைகளுக்கு அந்த கிராமப்புற ஆசிரியர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் சொல்வது மாணவர்களுக்குக் கேட்பது இல்லை. மாணவர்கள் சொல்வது ஆசிரியர்களுக்குக் கேட்பது இல்லை. இரண்டு ஆசிரியர்கள்தான் அந்த மாணவர்களை கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அந்த கிராமப் பகுதியில் உள்ள மாணவனுக்கு அ, ஆ, இ, ஈ, க, ங, ச, ஞ, கூட, சரியாக சொல்லத் தெரிவது இல்லை. அந்த அளவிற்கு கிராமத்தில் படிப்பின் தரம் குறைந்து போய் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் இந்த அரசு என்று குற்றம் சாட்டி சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. கிராமத்தில் கல்வியின் தரம் குறைந்து போய் இருக்கிறது. கவனிப்பார் அற்றுப் போய் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் பள்ளிகள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பதற்காக இன்ஸ்பெக்டர்கள் வருவார்கள். அப்படி யாரும் இப்போது வருவது இல்லை. அப்படி வருவார்களானால், ஒரு மாணவனை அழைத்து சில கேள்விகளைக் கேட்பார். அவன் பதில் சொல்லத் தெரியாமல் இருந்தால், ஆசிரியரைப் பார்த்து, இந்த மாணவன் இப்படி இருந்தால் எப்படி அவன் பாஸ் செய்வான் என்று கேட்பார். இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்ததால் மாணவர்கள் மத்தியிலும், ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் இன்ஸ்பெக்ஷன் என்று வந்தால் ஒரு பயம் இருக்கும். கல்வியின் தரமும் சிறந்து இருக்கும். இப்போது அப்படி யாரும் வராததால், கிராமத்தில் ஏதோ ஆசிரியர்கள் தங்கள் வயல் வெளி வேலைகளை எல்லாம் முடித்துக்கொண்டு பள்ளிக்குப் போகிறார்கள். அங்கே வந்திருக்கிற மாணவர்களைப் பார்த்து ஏதோ சொல்லிவிட்டு, போங்கடா என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். என்னய்யா இப்படி செய்தால் எப்படி பசங்களுக்கு படிப்பு வரும் என்று கேட்டால், எங்களுக்குக் கிடைக்கும் பணத்திற்கும், படிக்கும் இதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் அதிகமாகச் செய்ய முடியாது. 50 மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகளில் எத்தனை மாணவர்களுக்கு எத்தனை ஆசிரியர்கள் என்று வரையறை செய்து அத்தனை ஆசிரியர்களை நாம் அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-40)

இன்றைக்கு 37 ஆசிரியர்களை, ஒரு வருஷத்திற்கு ட்ரெயினிங் கொடுத்து அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இருக்கக் கூடிய மாணவர்கள் விகிதாச்சாரத்திற்கு இது போதுமா

என்றால் நிச்சயமாக போதாது. 50 மாணவர்கள், 60 மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆசிரியர் என்ன செய்ய முடியும் ?

கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிட வசதியே இல்லை. மாட்டுக்கொட்டகைகளில்கூட பள்ளிக் கூடம் நடக்கிறது. இன்றைக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் ஓரளவுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் ; இல்லை என்று சொல்லி மறுக்கவில்லை. ஆனால் அது போதாது. கல்விக்கு 300 கோடி ஒதுக்கிவிட்டோம், 350 கோடி ஒதுக்கி விட்டோம் ; இந்த ஆண்டு 402 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் போதாது. நீங்கள் இப்போது 400 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பது முந்திய ஆண்டு 350 கோடி ஒதுக்கிய மதிப்புக்குத்தான் வரும். விலைவாசி உயர்வு, சம்பள உயர்வு போன்றவைகள் எல்லாம் அதிகமாகி விட்டதால் கூடுதலாக நீங் கள் ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் படிப்புக்கு பயன் அளிப்பதாக இருக் காது. 50 கோடி ரூபாய் உயர்த்திவிட்டால் கல்வி உயர்ந்து விடாது. அதனால் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கட்ட முடியாது, இருக்கின்ற கல்வியை உயர்த்த முடியாது. ஏற்கனவே இருப் பதை பராமரிப்பதற்குக்கூட இது போதாது.

இப்போது கூலி உயர்ந்திருக்கிறது. சிமண்ட் விலை உயர்ந் திருக்கிறது. சுண்ணாம்பு விலை உயர்ந்திருக்கிறது. சுண்ணாம்பு விலையையும், சுண்ணாம்பு அடிப்பதற்கான கூலியையும் பார்த்தால் நீங்கள் உயர்த்தியிருக்கிற 50 கோடி ரூபாய் இதற்குக் கூட போதுமா என்பது சந்தேகம்தான். 30 கோடி, 40 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் கட்டிடம் கட்டி யிருக்கிறீர்கள். அதற்கு முன்னாலே ஏகப்பட்ட கட்டிடம் கட் டப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் இந்தக் கட்டிடங்களைப் பராமரிப்பதற்குக்கூட போதாது என் பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பள்ளி மாணவர்களுக்கு இப்போது சத்துணவுத் திட்டம் என்று சொல்லி அதற்கு பல கோடி ரூபாயை செலவிடுகிறீர்கள். கல்விக்கு என்று பல கோடி செலவிடுகிறீர்கள். சீருடை, புத்தகம் போன்றவற்றிற்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒதுக்குகின்ற பணம் எல்லாம் முழுமையாக நாம் எதற்காக ஒதுக்குகிறோமோ அதற்குப் போய்ச் சேரவில்லை. மாண வர்களுக்கு பலன் ஏற்படுகிறதா என்றால் நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கும் பலன் இல்லை. நான் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் குறைசொல்லவில்லை, அந்த நோக்கமும் எனக்கு இல்லை. சோறு வாங்குவதற்கு என்று பள்ளிக்கு மாணவர்கள் வருகி றார்கள். சோறு வாங்கிவிட்டு போய்விடுகிறார்கள். அதன் பிறகு மாடு ஓட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

நான் ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு போய் செக்கப் பண்ணிப்பார்த் தேன். அந்தப் பள்ளியில் 140 மாணவர்களுக்கு உணவு சமைத்தி ருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் 60 மாணவர்கள்தான்

அங்கே இருந்தார்கள். ஏன் அம்மா? மீதி மாணவர்கள் எல்லாம் எங்கே என்று கேட்டேன். அவர்கள் வருவார்கள், வராமலும் இருப்பார்கள். வந்தபின்னால் சோறு போட மாட்டேன என்று சொன்னால் இந்த ஊர் பொம்பிள்ளைகள் எல்லாம் என்னை சும்மா விடமாட்டார்கள். அதனால் 140 பிள்ளைகளுக்கு சேர்த்து சமைத்துவிட்டேன் என்று சொன்னார் கள். 140 மாணவர்களுக்கு சமைத்தாலும் இருப்பது 60 பேர் கள்தான். இப்படி குறை இருக்கத்தான செய்யும். குறை இல்லாமல் ஒரு நிர்வாகத்தை நடத்த முடியாது. இந்தியாவில் மட்டுமல்ல; உலகத்திலே எங்கும் குறை யில்லாமல் நடத்த முடியாது. ஆனால் குறையை சீர்செய்ய வேண்டியது அரசின் கடமை. நான் செக்கப் பண் ணிய இடம் தார்குடி பள்ளி. மதிய உணவு சரியாகப் போடப் படுகிறதா இல்லையா என்பதை செக்கப் பண்ண வேண்டும். தவறு நடந்தால் சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டும்; டிஸ்மிஸ் செய்ய வேண்டும். இல்லை என்றால் குறை திருந்தாது.

இப்போது செக்கப் பண்ணுவதற்கு ஒரு கமிட்டி போட் டிருக்கிறீர்கள். அது சரியாகச் செயல்படவில்லை. காரணம் அவர்கள் எல்லாம் ஒருதலை பட்சமாக இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் அந்தக் கமிட்டியில் இடம்பெற வில்லை. சகல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கே இருக் கிறோம். அதனால் இங்கே நாங்கள் குறைகளைச் சொல் கிறோம். நீங்கள் நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கி றீர்கள். தவறு நடப்பது இங்கே சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. அதைப்போல அந்தக் கமிட்டியிலும் சகல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் இடம்பெற வேண்டும். அப்படியானால்தான் நீதி, நேர்மை நடக்கும்.

சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக எத்தனை கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம்? நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமென்று செய்கிறோம். ஆனால் அதிலே பாதி கூட போய்ச் சேரவில்லை. அதனால் மொத்தமாக கணக்குபண்ணி, 5 வயது குழந்தை களை எல்லாம் அரசாங்கம் தத்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ரஷ்யாவில் பாருங்கள். குழந்தைகளை அரசாங்கமே தத் தெடுத்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி இங்கேயும் ஒவ்வொரு வட்டத் திலும் கட்டிடம் மற்ற வசதிகளை எல்லாம் செய்துகொடுத்து, அரசாங்கமே தத்தெடுத்து, குறைந்தது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை யில் படிக்க வைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்கூட இந்த அளவுக்குத்தான் செலவாகும். இதற்குமேல் செலவாகாது.

நாம் எவ்வளவு செய்தும் கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கீழ் வகுப்புகளில் எல்லா மாணவர்களும் பாஸ், பாஸ் என்று வந்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் எஸ்.எஸ்எல்.சி. யில் வந்தால் 20 சதவீதம்கூட தேறமாட்டேன் என்கிறது. சரியான முறையில் பார்த்தால் ஒருவன் கூட தேறமாட்டான்.

[திரு. ஆர். தியாகராசன்] [1984 மார்ச் 15

ஆக, கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்போது பாருங்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணியமாணவனுக்குக்கூட ஆனா, ஆவன்னா, சரியாக, வரிசையாக எழுதத் தெரியாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. கீழே இருந்து, பாஸ், பாஸ் என்று வந்துவிடுகிறார்கள். எஸ்.எஸ். எல்.சி.-யில் வந்து பார்த்தால் இந்த நிலைமை. இப்படியிருந்தால் எப்படி திறமை, தகுதி வரமுடியும்? ஆரம்பத்தில் சரியாக இருந்தால்தானே கடைசியில் சரியாக வரமுடியும்.

தனியார் ஸ்கூலை நான் ஆதரித்துப் பேசவில்லை. தனியாரிடத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள் ஓரளவிற்கு மேனேஜ்மென்டுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்கள். அவர்கள் சம்பளம் கொடுக்கிற எஜமானர்களாக இருப்பதால் கொஞ்சம் நன்றாக நடக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. நம்முடைய நிறுவனங்களைச் சார்ந்த பள்ளிகளில் கேட்டால், எங்களுக்கு எங்கே வீடு கட்டிக் கொடுத்தீர்கள்? நாங்கள் எங்களுடைய சொந்த வீட்டிலிருந்து வருகிறோம். அங்கிருந்து நாங்கள் வருவதற்குள் 20, 30 பேர்கள் உள்ளே புகுந்துகொண்டுவிடுகிறார்கள், என்று சொல்கிறார்கள். கட்டிட வசதி இல்லை. மாணவர்கள் உட்காருவதற்கான வசதி இல்லை. 500 பேர்கள் ஜனத்தொகை உள்ள இடத்திலே துவக்கப் பள்ளியிருக்கிறது. 200, 300 பேர்கள் ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களிலேயும் துவக்கப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களின் படிப்பின் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். நான் மாநில அரசைக் குறைத்து மத்திய அரசை உயர்த்திப் பேசவில்லை. இன்றைக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து நடத்தக் கூடிய அமராவதி சைனிக் ஸ்கூலை பார்க்கின்ற ஒரு வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்தப் பள்ளி மாணவர்கள் எவ்வளவு தரமாகப் படிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நீங்கள் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறீர்களா? அங்குள்ள ஆசிரியர்களோடு பேசினேன். நம்முடைய ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய கிராஜுட்டி, இன்கிரிமெண்ட் போன்ற சலுகைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் ஒரு மாணவனுக்காக ரூ. 6, ரூ. 7-ஐ உணவிற்காக கொடுக்கிறார்கள். அவன் மிலிடெரி. தமிழகத்தில் மிலிடரிக்கு அதிகமான அளவில் சேர்த்திருக்கிறோமா? அது வேறு விஷயம். பஞ்சாப் போன்ற பிற மாநிலங்களில் ராணுவத்தினர் அதிகமாக சேர்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் பின்னணியில் இருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் அதிக அளவில் இராணுவத்தில் இருப்பதைப் போல, தமிழகத்திலும் அமைத்து தரமுள்ள மாணவர்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அதிகமான அளவில் இராணுவத்திலே சேர வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்தப் பள்ளி முக்கியமாக இருக்கும்

1984 மார்ச் 15] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சைனிக் ஸ்கூல் இருப்பதைப் போல ஸ்ட்டிரிக்ட் ஆக, நல்ல முறையிலே மாணவர்களை தேர்ச்சி பெறுவதற்கு நீங்கள் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆக இப்படி ஆறாவதிலிருந்து கடுமையான பயிற்சியை வைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அதிகமான அளவில் திறமையுள்ள மாணவர்கள் உருவாக்கப் படுவார்கள். கண் கொடுக்கிறோம், கண் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி, அரை குறை பார்வை கொடுத்தால், அவன் எப்படி பார்க்க முடியும்? அவர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பை கொடுத்து, தரமுள்ள படிப்பைக் கற்றுத்தரவேண்டும். இப்போது இங்கே படிப்பு வராததற்குக் காரணம், இந்த அரசு தான். ஆறாவதி லிருந்து பரிட்சையை வையுங்கள். தேறாதவர்களை தள்ளி விடுங்கள். அப்படிச் செய்தால் தான் அவன் நன்றாகப் படிப் பான். இவ்வாறு செய்து, தரமான படிப்பை பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். சைனிக் ஸ்கூல் இப்போது நடத்துவதைப் போல, இன்னொரு பள்ளியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விருத் தாச்சலத்தில் முதுரை, ஆலடி, பரூர் போன்ற இடங்களில், இருக்கக் கூடிய நடுநிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடம் கிடையாது. ஆலடியில் ஒரே ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. பக்கத்திலே ஆல மரம் இருக்கிறது. 4 கிளாஸ் இருக்கிறது என்றால், அதிலே 2 கிளாஸ் உள்ளே உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். இரண்டு கிளாஸ் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். மழை வந்தால் வெளியிலுள்ளவர்கள் உள்ளே வந்து உட்கார்ந்து கொள்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் எப்படி படிப்பார்கள்? அது போலவே பரூரில் ஏற்கனவே உள்ள பள்ளி மண்ணினால் கட்டப்பட்டது. மேலே கீற்று போடப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்தது 400 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள ஆசிரியர்கள் உட்காருவதற்கு பெஞ்ச், நாற்காலி இல்லை. மாணவர்கள் வெறும் பலகை போட்டுக் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். துவக்கப் பள்ளிகளை தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே ஆரம்பித்ததைப் போல, நடுநிலைப் பள்ளி களையும் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு திட்டம் தீட்டவேண்டும். 1-வது வகுப்பிலே படிக்கின்ற பையன் தரையிலே உட்காருவான். ஆனால் நடுநிலைப் பள்ளியிலே 10 ஆவது வகுப்பில் படிக்கின்ற மாணவன தரையிலே உட்கார்ந்தால் நன்றாக இருக்காது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் போட்டு, அந்த நடுநிலைப் பள்ளிகளைக் கட்டவேண்டும். அவ்வாறு செய்து படிப்பின தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி, திட்டக்குடி, உளுந்தூர்ப்பேட்டை ஆகிய தாலுக்காக்களுக்கு விருத்தாச்சலம் கல்லூரி சென்டராகயிருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியை கலைக் கல்லூரியாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் மையங்கள நிறைய இருக் கின்றன. பக்கத்திலே நெய்வேலி இருக்கிறது. எனவே தொழில்

மைய படிப்பில் சேர்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் பல இடங்களிலே மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கல்லூரிக்கு ஹாஸ்டல் கிடையாது. நான்கு தாலுக்காக்களிலே இருந்து வந்து அங்கே படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் இல்லை என்றால் அவர்கள் எங்கே தங்குவார்கள்? எனவே உடனடியாக அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் கட்டித்தர வேண்டும்.

(மாலை 5—50.)

அடுத்து அங்கேயிருக்கின்ற பெண்கள் நடுநிலைப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கிடையாது. அது கீத்துக்கொட்டகையிலேதான் தற்போது நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1200 பெண்கள் படிக்கிறார்கள். அனைவரும் பூமியிலேதான் உட்கார்ந்து கொண்டு படிக்கிறார்கள். உட்காருவதற்குக் கூட அவர்களுக்கு போதிய பலகைகள் கூட கிடையாது. அதற்கு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று நிதி எல்லாம் வசூல் செய்தார்கள். அங்கே ஹைஸ்கூல் குழு என்று ஒன்று இருக்கிறது. நான் கூட அதற்காக நிதி வசூல் செய்து கொடுத்தேன். அதற்கு வரவும் கிடையாது, செலவும் கிடையாது. ஆகவே அந்தப் பெண்கள் பள்ளிக்கு நிரந்தரமாக ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தர வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் பிறந்த, குழந்தையப்பர் கோயில்—ஊரிலேதான் அது இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலிலிருந்து 2 லட்சம் ரூபாய் ஏற்கனவே, அதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் ஒரு 10 லட்சம் ரூபாய் அதிலேயிருந்து எடுத்துக்கொண்டாலும் பரவாயில்லை. அந்தப் பள்ளிக் கட்டிடத்தை அந்தக் கோயில் பெயராலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கே. ஆர். கணபதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கின்ற கல்வி மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கண் போன்றது கல்வி என்பது பழமொழி. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கல்வித்துறை, துவக்கப்பள்ளிக் கல்வியிலேயிருந்து பல்கலைக் கழகம் வரையில், விஞ்ஞானத்திலும், ஆராய்ச்சியிலும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் மிகச் சிறந்த முறையில் இயங்கிவருகிறது என்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். பல துவக்கப்பள்ளிகளும், நடுநிலைப் பள்ளிகளும், பல்கலைக் கழகங்களும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது போல் வேறு யார் ஆட்சிக் காலத்திலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருந்து திடீரென பட்டப் படிப்பை எடுத்து விட்டால், பட்டப்படிப்பு இன்றி பரிதவித்து

போவார்கள் என்ற காரணத்தால் மாணவ மாணவிகளுக்கு உற்ற நண்பர் போல் உள்ள சிதம்பரத்தில் பட்டப் படிப்புக் கல்லூரியை அவசரம் அவசரமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டத்தைத் திருத்தி, மத்திய அரசிடம் விசேஷ தூதரை அனுப்பி சம்மதம் பெற்று உத்தரவு தந்ததோடு அல்லாமல், கல்லூரியிலே விஞ்ஞானக் கல்வி தந்து, தற்போது அரசுக் கல்லூரிக்குக் கட்டடம் கட்ட ரூபாய் 87 லட்சத்திற்கு மதிப்பீட்டுக்கு அனுமதி தந்து 11 லட்சத்தை உடனடியாக செலவு செய்ய உத்தரவு போட்டதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களையும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் என் சார்பிலேயும், என் சகோதரர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சார்பிலேயும் எங்கள் சிதம்பரம் தாலுக்கா, காட்டு மன்னார்குடி தாலுக்கா பொது மக்கள் பெற்றோர்கள் சார்பிலேயும் பாராட்டுக்களையும், இதயம் நிறைந்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிதம்பரத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் துவக்கப்பட்ட கல்லூரி மிக அமைதியாக நடக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் கடந்த 2 ஆண்டுக்காலமாக அந்தக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் படிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றது. அதற்குக் காரணம் பரிசோதனைக் கூடங்கள் இல்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே அமளி துமளி ஏற்படாமல் முது நிலைப் பட்டதாரிகள் படிக்கவும், ஆராய்ச்சி நிலையமாகவும் விளங்க வேண்டும் என்ற ஒரு உன்னத நோக்கத்தோடு பட்டப் படிப்பு நீடிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்கள். விஞ்ஞான படிப்பைப் படிக்காமல் இருக்கும் சிதம்பரம், காட்டுமன்னார்குடி தாலுக்காக்களில் உள்ள மாணவர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் சும்மாயிருக்கும் பரிசோதனைச் சாலையையும் கருவிகளையும் தந்து அவர்கள் விஞ்ஞானப் படிப்பு படிக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். இதற்கு வாரத்தில் சில நாட்கள் அந்த பரிசோதனைச் சாலையையும் கருவிகளையும் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விஞ்ஞானப் படிப்புப் படிக்க உள்ளூரில் வழி வகை செய்யாமல், மருத்துவக் கல்லூரி கொண்டு வருவோம், வேறு பல விஞ்ஞான வகுப்புகளைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்வது சுவர் இல்லாமல் சித்திரம் எழுதுவதற்கும், கண்ணை விற்று ஓவியம் வாங்குவதற்கும் ஒப்பாகும். தற்போது அரசு 87 லட்சம் மதிப்பீட்டில் நிரந்தரமாக அரசுக் கல்லூரிக்கு கட்டிடம் கட்டவும் அதில் பரிசோதனைச் சாலைகள் மற்றும் பலவற்றை ஏற்படுத்தவும், இந்த ஆண்டிலிருந்து விஞ்ஞான வகுப்பு துவக்கப்படவும், அமைச்சர் அவர்கள் ஆணையிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிதாக ஒரு வரம், கோரிக்கை கேட்டால் அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம். ஏற்கனவே இருந்த விஞ்ஞானப் படிப்பை, வசதியை ராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் ஏற்படுத்தியதை அடியோடு எடுப்பது என்பது அவர்கள் ஆத்மா மன்னிக்காது என்பதற்கும்.

[திரு. கே. ஆர். கணபதி] [1984 மார்ச் 15

கருணை உள்ளம் கொண்ட நமது அரசாங்கம், பகுத்தறிவுப் பரப்புவதிலே அக்கறையுள்ள அரசாங்கம் 1984-ல் இருந்தாவது அங்கே விஞ்ஞான வகுப்புகளை துவங்க உத்திரவிட வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே உள்ளூர் கல்லூரி கமிட்டிகள் கொட்டகைகள் கட்டித் தந்து, மேலும் கட்டிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் காலத்தில், பாலர் பள்ளிக் கல்வி முதல், மத்திய பள்ளிக் கல்வி முதல், முதியோர் கல்வி வரை, கல்வியிலும், விளையாட்டுப் போட்டியிலும் அகில இந்தியப் புகழ் அகில ஆசியப் புகழ், ரஷ்ய புகழ் என்றெல்லாம் கிடைக்கும்படி கல்வித் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது பூரிப்புக்கும், போற்றுதலுக்கும் உரியது. மேலும் கல்வித்தரம் உயரவேண்டும் என்று, கல்வியை கிராமங்கள் தோறும், பிளஸ் 2 வரை கொண்டு வந்து, பரப்பி, கல்வியின் முழுப்பயனும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான், ஆதித் திராவிடர்களுக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

மேலும் என்னுடைய சிதம்பரம் தொகுதியில் பாளையங் கோட்டை என்ற கிராமத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதேபோல் கடலூரிலே உள்ள மாவட்ட கல்வி அலுவலகத்தை சிதம்பரத்திற்கு மாற்றித் தரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுமார் 70 உயர்நிலைப் பள்ளிகளைக் கொண்ட காட்டு மன்னார்குடி தாலுக்காவில் தனியாக ஒரு டி. இ. ஓ. ஆபீசை அமைத்துக் கொடுத்தால், நலமாக இருக்கும். அதேபோல சிதம்பரம் நகரத்தில் ஒரு நூலகத்திற்கு பெர்மெனன்ட்டாக கட்டிடம் கட்டித் தரவும், அதே போல சிதம்பரம் தாலுக்கா தலைநகரில் விளையாட்டு மைதானமும், நீச்சல் குளமும் கட்டித் தருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்காக, நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களை சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், கல்விக்கு வானளாவ தொண்டு செய்திருப்பதாக புகழ்ந்தார்கள். நேற்று பேசிய நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், இதிலே பெரும்பகுதியான பணம், அதாவது பட்ஜெட்டிலேயே பெரும் பகுதியான பணம் கல்விக்காக செலவு செய்யப்படுகிறது. டோட்டல் பட்ஜெட்டிலே 21 பெர்சென்ட் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமைபட எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதிலே பெரும் பகுதியான பணம் சத்துணவுக்கு போகிறது.

1984 மார்ச் 15] [திரு. துரைமுருகன்]

சத்துணவுக்கு எங்கெங்கு போகிறது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பவர்களுக்கு ஒரு நோபல் பரிசையே கூட நாம் கொடுக்கலாம். காரணம் கல்வியிலேயிருந்து கொஞ்சம் போகிறது. பிளேனிங்கிலேயிருந்து கொஞ்சம் போகிறது, சிவில் சப்ளைஸ்யிலிருந்து போகிறது. உணவுத் துறையிலிருந்து போகிறது, சமூக நலத் துறையிலிருந்து போகிறது, அரிசன நலத் துறையிலிருந்து போகிறது; எல்லாவற்றிலிருந்தும் போகிறது. இந்தப் பட்ஜெட்டிலே யாராவது ஒருவர், எங்கிருந்தெல்லாம் போகிறது என்று கண்டு பிடித்துச் சொன்னால், அவர்களுக்கு நோபல் பரிசு தரலாம்; அட்லீஸ்ட் ஒரு கலைமாமணி விருதாவது தரலாம். அல்லது வேறு ஏதாவது தரலாம். அப்படி எவ்வளவு பணத்தை இது ஏப்பம் விடுகிறது?

இதிலே இருக்கிற குறைபாடுகளை நம்முடைய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், நாங்கள் மத்திய உணவு போடுவதினால்தான், மாணவர்கள் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

மதிய உணவுத் திட்டம் 1982–83 ஆம் ஆண்டு அமலுக்கு வந்தது. அதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரப்படி பார்த்தால் 31 கோடியே 96 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1983–84-லே நான்-பிளேனிங்கிலே 66 கோடி. பிளேனிங்கிலே 20 கோடி. 1984–85-லே நான்-பிளேனிங் 64 கோடி, பிளேனிங்கிலே 20 கோடி. சென்ற ஆண்டிலே நான்-பிளேனிங் 66, 1984–85-க்கு 64. ஆகவே 66-லிருந்து 64-க்கு குறைந்திருக்கிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் 44 லட்சம் மாணவர்களுக்கு அதிகமாக இதிலே கொடுக்கப்போவதாக வேறு சொன்னார்கள். 1984–85-லே அந்த மாணவர்கள் இன்னும் அதிகமாகச் சேருவார்கள். அப்படி அதிகமானால், அதற்கேற்ப ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் இன்னும் அதிகமாக்கி ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் முரணான வகையில் குறைவாகியிருக்கிறது.

(இரவு 6–00)

அது மட்டும் அல்லாமல், 44 லட்சம் பேர்கள் இப்போது அதிகமானால், சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கியதை விட, இரண்டு கோடி ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கியது ஏன். இன்னும் அதிகமாக அல்லவா ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். ஆகவே நிஜக் கணக்கு வேறு ஒன்று இருக்கிறது. இரண்டாவது சிவில் சப்ளைஸ்க்கு 60 கோடி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அது வேறு செலவாகிறது. கேர் நிறுவனம் 80,800 டன் அரிசியை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1,200 டன் ஆயில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கை தனியாக பிரித்து அளித்திருக்கிறீர்களா அல்லது மொத்தத்திலே கூட்டி கழித்து, இதை மட்டும் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா என்ற விவரம் இல்லை. அடுத்து, பெர்பார்மென்ஸ் பட்ஜெட் எக்கனாமிக்ஸ் படித்தவர்களுக்கு தெரியும். நம்முடைய இந்தியாவிலே பெர்பார்மென்ஸ் பட்ஜெட்டே கிடையாது.

[திரு. துரைமுருகன்] [1984 மார்ச் 15

சென்டரிலே 2, 3 டிமாண்டுகளுக்கு மட்டும் தான் வருகிறது. அதற்குமேலே சில இன்கிரிடியன்ஸ் உள்ளது. I am not going into that aspect.
நான் இப்பொழுது அநத விவரத்திற்குள் போக விரும்பவில்லை. ஒரு குழந்தைக்கு 45 பைசா செலவாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாப்பாட்டிற்கு வேறு ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். 2, 3 தினங்களுக்கு முன்னாலே நம்முடைய அவையிலே 'Chief Minister's Nutritions Meal Programme—Tamil Nadu' என்ற புத்தகத்தை வண்ண வண்ணப் படங்களைக் கொண்ட புத்தகத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராஜம்மாள் தேவதாஸ் அம்மையார் அதை எழுதியிருக்கிறார்கள்.
'The cost of the meal including fuel and transport is 45 paise' அதாவது 45 பைசாவில் விறகும் அடங்குகிறது, போக்குவரத்துச் செலவும் அடங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே என்ன சொல்கிறார்கள என்றால் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு செப்பரேட்டாக செலவாகிறது என்றும் அதற்காக 25 கோடி ரூபாய் டிரான்ஸ்போர்ட் எக்ஸ்பெண்டிசர் ஆகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் டிரான்ஸ்போர்ட் செலவையும் பியூவலையும் சேர்த்து இந்த 45 பைசாவா ? அல்லது டிரான்ஸ்போர்ட் செலவைச் சேர்க்காமல் 45 பைசாவா ? அதைச் சேர்த்தால் 45 பைசாவில் 10 பைசா குறைவு ஆகும். 35 பைசா என்று வந்துவிடும். ஆகவே இந்தக் கணக்கு சரியாக இல்லை. நீங்கள் சொல்லாமல், எந்தக் கணக்கு சரியாக இருக்கிறது, இந்தக் கணக்கு மட்டும் சரியாக இருப்பதற்கு. அது எனக்குப் புரிகிறது. இன்னொன்றையும் சொல்லிவருகிறார்கள். 'Non-formal education :—Adult education and non-formal educa-tion at School level'. என்ற திட்டம். கிராமக் கல்வித் திட்டம் என்று சொல்லி அந்தத் திட்டம் 16 மாவட்டங்களிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த பெர்பார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டிலே கொடுக்திருக்கிறார்கள். அந்த 16 மாவட்டங்களிலே 3 மாவட்டங்களைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்களுக்கு 300 சென்டர்கள் வீதம் ஏற்படுத்தி கல்வி அறிவை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். மீதியிருக்கிற 3 மாவட்டங்களிலேயும் நாங்கள் திட்டங்களைத் துவக்கப்போகிறோம் என்கிறார்கள். திட்டம் துவக்கப்படாத, சென்டர் இல்லாத மாவட்டம் எது என்றால் நீலகிரி. நீலகிரி மாவட்டத்திலே 300 சென்டர்களை 'In urban population areas where there is no rural population'. துவக்கப்போகிறோம் என்கிறார்கள். நீலகிரியிலே நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். மலைப் பிரதேசம். எல்லோரும் ஒரே இடத்திற்கு வரமுடியாது. குன்றின் கீழே குன்றின் மேலே அங்கும் இங்கும் மரத்தடியிலே தேவைப்படும். ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயும் 300 சென்டர்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே, வட ஆற்காடு, மதுரை போன்ற பெரிய மாவட்டங்களிலே 300 சென்டர்கள். சிறிய மாவட்டத்திலேயும் 300 சென்டர்கள் அதைவிட வேடிக்கை சென்னை மாவட்டத்திலேயும் 300

1984 மார்ச் 15] [திரு. துரைமுருகன்]

சென்டர்கள் துவக்கப் போகிறார்களாம். இங்கே அர்பன் பாபுலேஷன் தவிர ரூரல் பாபுலேஷன் கிடையாது. அவ்வளவுஇருக்கிறபோது சென்சஸிலே சொல்கிறார்கள் There is non-rural என்று, ரூரல் பாப்புலேஷன் இல்லாத சென்னை மாவட்டத்திலே Populationயும் 300 சென்டர்கள். 'Non-formal education' துவக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால் குதிரைக்கு குர்ரம் என்றால் யானைக்கு அர்ரம் என்பது மாதிரி எல்லாவற்றிற்கும் 300, 300, 300 என்று தலா பிரித்துவிட்டார்கள். ஆகவே அதுவும் சரியான திட்டம் ஆகாது. இன்னொன்று. 'Institute of mathematical Science' என்று ஒன்று உண்டு. உங்களுக்குத் தெரியும் தலைவர் அவர்களே. அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி காலத்திலே உற்பத்தியான திட்டம், அவர்கள் பரம்பரையிலே வந்த திட்டம். அதற்கு 5 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி 5 லட்சத்தை எங்கேயிருந்து கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தோம். டெக்னிக்கல் எஜுகேஷனிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள்.

'Mathematical Research Centre is not a technical education; but it is a theoratical one'.

டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன் அல்ல. இது தியரிட்டிக்கல். கிளாஸ் எடுக்கலாம், பி. எச்டி, கன்பார்ம் பண்ணலாம், அதற்காக டெக்னிக்கல் எஜுகேஷனிலிருந்து 5 லட்ச ரூபாய் கொடுப்பது என்ன நியாயம், என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இரண்டாவது நாம் பணம் 5 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அதே மாதிரி சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டும் 5 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறது. இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு அப்புறம் அவனுக்கு அப்பா, அப்பா என்று ஆகிய பிறகு அது குடும்பச் சொத்தாக மாற்றப்பட்டு மத்திய அரசிலே உதவி பெற்று ஒரு குடும்பச் சொத்தாக 'Institute of Mathematical Science' செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு 5 லட்சம் தேவைதானா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்திலே Traditional culture தமிழ் கல்ச்சர் பற்றி ஆராய்வதற்காக பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கிற அதற்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் தெரியுமா? 16 ஆயிரம் ரூபாய் தான். அங்கே பாவம் ரிட்டையர் ஆன திருநாவுக்கரசு என்ற ஒருவரும் மற்ற ஒருவரும் பியூன்களாக இருக்கிறார்கள். சம்பளமாக அவர்களுக்குப் போகும். அங்கே என்ன தமிழ் வாழும். வேறு எங்கே தான் வாழ்கிறது என்று கேட்கலாம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆக இன்னும் ஒன்று, நான் இதைப் பார்த்தேன். பத்திரிகைகளில் எல்லாம் நிறைய போட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு பேசும்போது திரு சௌந்தரராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

50 பொறியியல் கல்லூரிகளைத் துவக்கப்போகிறோம். பிரைவேட் செக்டாருக்கு அதைக் கொடுக்கப் போகிறோம், முழுமையாக அவர்களிடத்திலே தரப்போகிறோம். ஆனால் இது வரையில் பாலிசி நோட்டில் அதைக் காணோம். எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் கூட அதைப்பற்றி 2, 3 கட்டுரைகள் எழுதினார்கள். அது எப்படி என்றால் பிரைவேட்டில் ஒரு இன்ஜினியரிங் காலேஜ் துவக்குவது. ஒரு பெரிய பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் அவரிடம் ஒரு காலேஜ் இப்படி யாராவது பணக்காரர்களாக இருக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியது. கொடுத்தவுடன் 50 சீட்டுகள் அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் உபயோகம் செய்து கொள்ளலாம். அந்த 50 சீட்டில் கம்யூனல் ஜி. ஓ. அடிப்பட்டு போய்விடும் அவர்கள் காசு கொடுக்கிறவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இப்படி கொடுக்கப்படுகிற பாலிடெக்னிக்குகளில் வியாபாரம் தான் 5 ஆயிரம 8 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் என்று செலவு செய்து வாங்குகிறார்கள்; நீங்கள் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டு வாங்கிவிட்டீர்கள். ஆக வாங்குவதற்கு கொடுப்பதற்கு அங்கே நிறைவு செய்வதற்கு இன்றைக்கு நிறைய காசுகளை கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தில் நான் பர்மாமனஸ் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தாலும் அல்லது கொள்கை விளக்கத்தில் பார்த்தாலும் சரி கல்வியினுடைய வளர்ச்சியை முன்னிட்டு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எதுவும் குறிப்பிட்டு சிறப்பாக கூற முடியாததாக இருக்கிறது.

இதிலே பெருமையாக சொல்வது பல்கலைக் கழகங்களை துவக்கி இருக்கிறோம் என்பது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பாரதியார், பாரதிதாசனுக்கு போய், தமிழ் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்து பிறகு மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வந்து வருகிறது எமது மகத்தான படைப்பு அடுத்து காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம். துவக்குங்கள் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. இப்போது ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்களை குறைத்து விட்டீர்கள். ஏன் என்றால் எல்லோரும் படித்து விட்டுவந்து கேள்விகளை கேட்கிறார்கள். என்று, பரவாயில்லை. ஆனால் பல்கலைக் கழகங்களை துவக்குகிறீர்களே அந்த பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிர்வாகத்தை அல்லது அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை நீங்கள் செய்கிறீர்களா என்பது தான். பல்கலைக் கழகங்களைத் துவக்குவது மட்டும் அல்ல அதிலே இன்றைக்கு என்ன நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்கிறேன். அவைகளாவது புதுப் புது பல் கலைக் கழகங்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற விபரீதங்கள் இந்த அவைக்கு நன்குத் தெரியும். பலமுறை நான் பேசியிருக்கிறேன்.

ஒரு எம். பில். டிகிரி ஒருவன் வாங்க வேண்டுமானால்—மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்குத் தெரியும்—எம். பில்லுக்கு போகிறவர்கள் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டை சப்மிட் செய்வார்கள். சப்மிட் செய்த பிறகு அந்த தீசிஸை ஒருவருக்கு அனுப்புவார்கள். அதை அவர் திருத்தி ரீ-சப்மிட் என்றுச் சொன்னால் ரீ-சப்மிட் தான் செய்யவேண்டும். நளினி என்ற ஒரு கேண்டிடேட்,

பக்தவச்சலம் என்ற ஒரு கேண்டிடேட் இரண்டு பேரும் எம் பில் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேப்பர் பிரசிடென்சி காலேஜில் இருக்கக்கூடிய புரப்பஸர் வாசுதேவன் என்பவருக்கும் புரப்பஸர் தங்கவேலு என்பவருக்கும் திருத்துவதற்குச் செல்கிறது. இரண்டு பேர் பேப்பரையும் திருத்திப் பார்த்துவிட்டு தீஸிஸ் சரியில்லை என்று சொல்லி ரீ-சப்மிட் என்று போட்டு அனுப்பி விடுகிறார்கள். ரீ-சப்மிட் என்று சொன்னால் வேறு வழியில்லை சட்டத்திலே அவர்கள் அடுத்து சப்மிட் தான் செய்து ஆகவேண்டும். ஆனால் அந்தப் பைல் வி. சி.க்கு வராமலே வி. சி. என்று போட்டதை அடித்துவிட்டு 'ஆர்' என்று போட்டு ரிஜிஸ்ட்ராருக் போய் மறுபடியும் அந்த ரீ-சப்மிட் என்று போட்ட தீஸிஸை அதே இஸ்டரி டிப்பார்ட்மெண்டில் வேலை செய்கிற பிரசிடென்சி காலேஜில் இருக்கிற ஒரு புரப்பசருக்கு அனுப்பி அந்தப் புரப்பசரும் அவர்களுக்கு டிகிரி கொடுக்கலாம் என்று எழுதி விடுகிறார். டிகிரியையும் நளினியும், பக்தவச்சலமும் வாங்கி விடுகிறார்கள். இப்போது வி. சி. சொல்கிறார் டிகிரியை சரண்டர் செய்யச் சொல்லி. இதுவரையில் சரண்டர் செய்யவில்லை. இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் களைய வேண்டும்.

இன்றைக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி இங்கே உள்ள நண்பர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். 8—3—1984 அன்று நம்முடைய கல்வி இலாக்காவினுடைய செகரட்டரி அவர்கள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு ஜி. ஓ.-வை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

G.O. Ms. No. 259, Government of Tamil Nadu, Confidential—University of Madras—Complaints and Criticisms about the conduct of the examination and publication of the result in Madras University—Constitution of a Committee under Section 7 of the Madras University Act to make an indepth study of the system of conduct of examination and publication of the result—Orders issued—Department of Education, dated 8th March 1984. Complaints and criticisms about the conduct of examination and publication of the result in Madras University have come to the notice of Government. There has been a snap of questions raised on the floor of the Assembly on this matter. The Government have carefully examined those complaints and criticisms about the conduct of examination and publication of the result in Madras University and have decided to appoint a Committee of Vice-Chancellors under section 7 of the Madras University Act to make an indepth study on the conduct of examination and publication of the result by the Department and suggest ways and means of rectifying the defects. The Government accordingly constitute a

[திரு. துரைமுருகன்] [1984 மார்ச் 15

Committee under secion 7 of the Madras University Act, 1923, Tamil Nadu Volume, Madras, consising of the following Vice-Chancellors :

1. Prof. J. Ramachandran, Chairman and Vice-Chancellor of the Madurai, Kamaraj University, Madurai ;

2. Dr. V. C. Kulandaiswamy, Member and Vice-Chancellor of Anna University;

3. Prof. Mani Sundaram, Member and Vice-Chancellor of the Bharathi Dasan University, Tiruchirappalli '.

(இரவு 6-10)

தலைவர் அவர்களே, இந்த ஜி.ஓ.-வை 8 ஆம் தேதி நம்முடைய கல்வி இலாக்காவினுடைய செயலாளர் அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு இருக்கிறார்கள். நம்முடைய Thiru T. D. Sundararaj, Commissioner and Secretary to Government, அவர்கள் கையெழுத்து போட்டு வைஸ் சான்சிலருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே சரியாக ரிசல்டுகள் வருவது இல்லை. சரியாக ரிசல்டுகள் பப்ளிஷ் செய்யவில்லை. அதிலே பல முறைகேடுகள் நடக்கிறது. பாஸ் செய்தவன் பெயில் ஆகிறான், பெயில் ஆனவன் பாஸ் ஆகிறான். ஆண் பெண் ஆகிறான். பெண் ஆண் ஆகிறான் இவைகள் நடக்கிறது. எனவே, இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் மலிந்து இருக்கிறது என்று இந்த மாமன்றத்தில் நாங்கள் பேசியது உண்மை. அது மட்டும் அல்லாமல் செமஸ்டர் தேர்வு நடந்த காலத்தில் பல லட்சக்கணக்கான கெஸ்டின் பேப்பர்களையும் ஆன்சர் பேப்பர்களையும் எரித்தார்கள். அதை பத்திரிகைகள் படம்பிடித்துக்காட்டின. இந்த அவையில் நாங்கள் கேட்டது உண்மை. ஆனால் அன்றைக்கு நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்று கேட்டால், நிதானமாக நடைபெறுகிறது, நேர்மையாக நடைபெறுகிறது, உசிதத்தோடுதான் நடைபெறுகிறது, எந்தவிதமான தவறும் நடைபெறவில்லை என்றுதான், அன்றைக்குச் சொன்னார்கள்.

ஆனால், இன்றைக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அண்டர் செக்ஷன் 7(1)-ன்படி இதைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த செக்ஷன் 7(1) என்ன தெரியுமா? எமர்ஜென்சி டிக்ளேர் செய்வதைப்போல, அபரிமிதமாகப் போகிறபொழுது. வேறுவழியில்லை என்று சொல்கின்றபொழுதுதான் சர்க்கார் ஈடுபட வேண்டும்.

சர்க்கார் அவ்வளவு அத்தியாவசியமான ஒரு ஜி.ஓ.-வைப் போட வேண்டிய அவசியம் இப்பொழுது என்ன ஏற்பட்டது? இப்பொழுது என்ன நிலைமை? இந்த ஜி. ஓ.-வை 7 (1)-இன் கீழே போடுகின்றபொழுது டைரக்டாகப் போட முடியாது.

1984 மார்ச் 15] [திரு. துரைமுருகன்]

7(1) அழகாகச் சொல்கிறது. யூனிவர்சிட்டி மீது ஏதாவது தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அல்லது ஜி.ஓ. போட வேண்டுமா அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது என்றால், சர்க்கார் நேரடியாகத் தலையிட வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படுகிறது என்றால், முதலில் சில கடிதங்களை எழுத வேண்டும்; எக்ஸ்பிளேனேஷன் கேட்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு சிண்டிகேட் முன்பு அரசாங்கத்தின் கடிதம் வைக்கப்பட வேண்டும். சிண்டிகேட்டில் டிசைட் செய்தபிறகு மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அரசுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். சிண்டிகேட் ஃபெயிலர் ஆகிவிட்டது. யூனிவர்சிட்டி அத்தாரிட்டி ஃபெயிலர் ஆகிவிட்டது என்றால் (There is no other way) இப்படி அந்த உச்சக்கட்டத்திலே வருகின்றபொழுது தான் செக்ஷன் 7(1)-ஐ அரசாங்கம் கையிலே எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கிருக்கின்ற வைஸ்-சான்சலர் சாந்தப்பா அவர்கள், அரிஜன் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன்; தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகன். அவர் 125 ஆண்டுகால வரலாற்றுப் புகழ் படைத்த பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருக்கிறார். 32 ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றிய அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகன் அதிலே வைஸ்-சான்சலராக இருப்பதால் இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகம் கெட்டு விட்டது என்று பார்ப்பதற்கு யார் வருகிறார்கள் என்றால் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தின் வைஸ்-சான்சலர் இராமச்சந்திரன், நான் அவரைக் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. எனக்கும் புரபசர்தான். அடுத்து, மணிசுந்தரம் அவர்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஊழலை விசாரிப்பதற்கே தனி கமிஷன் போட வேண்டியிருக்கும். இப்படி, குழந்தைசாமி, மணிசுந்தரம், ஜே. இராமச்சந்திரன் ஆகியோர் சென்று, மெட்ராஸ் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நிலைமைகள் சரியாக இல்லை, ரிசல்ட் சரியாகப் போடவில்லை என்று சொல்லி, சாந்தப்பாவை, தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகனை நீங்கள் மட்டம் தட்டுகிறீர்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு நாயை அடிப்பது என்றால் கூட பைத்தியம் என்று சொல்லித்தான் அடிப்பார்கள். அப்படி, தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகனை, 125 ஆண்டுகால வரலாற்றுப் புகழ் படைத்த அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருப்பவரை நீங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப் போகிறீர்கள். அனுப்புங்கள், அதற்கான தைரியம் உங்களுக்கு உண்டு, உங்களால் செய்ய முடியும். ஆனால், அதற்காக நிர்வாகம் சரியில்லை என்று சொல்லி அனுப்புவதற்கு சாந்தப்பா மீது போடப்பட்ட முதல் இடிதான் இந்த ஜி.ஓ.-வா என்று நான் கேட்கிறேன்.

ரிசல்ட் சரியில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு வைஸ்-சான்சலரா பொறுப்பு? வைஸ்-சான்சலர் சீஃப் எக்சிகியூட்டிவ். இந்த ஜி.ஓ.-வைப் போட்டது நம்முடைய செயலாளர். நம்

முடைய செயலாளர் யார்? அவர் ஒரு சிண்டிகேட் உறுப்பினர். டெக்னிகல் எஜுகேஷன் டைரக்டர் இருக்கிறார். ஒன்பதாண்டுகளுக்கு மேலே—வெஸ்டட் இன்டரஸ்ட் என்பது அவருக்கு அப்ளை ஆகாமல்—நீண்ட நாட்களாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். லலிதா காமேஸ்வரன் அம்மையார் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இந்த ரிசல்ட் போடப்படுவதில் மெட்ராஸ் யூனிவர்சிட்டிக்கு ஏன் டிலே ஆயிற்று? 1976-ஆம் ஆண்டு வரையில் நீங்களும் நானும் படிக்கின்ற நேரத்தில் பேப்பர் போகும், திருத்தி அனுப்புவார்கள், கரெக்ட்டாக ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி, புயல் அடித்தாலும் சரி, இடி இடித்தாலும் சரி, யார் வைஸ்—சான்சலராக இருந்தாலும் சரி, கரெக்டாக வந்துவிடும்.

ஆனால், அங்கே கொண்டு வந்து இந்தக் கம்ப்யூட்டரை நுழைத்தார்கள். இதை யார் நுழைத்தது? அன்றைக்கு எலக்டட்பாடி இல்லை. ஒன்றிரண்டு அரசாங்க நியமனத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள் அதிலே இராமச்சந்திரன், மணிசுந்தரம், குழந்தைசாமி இவர்களெல்லாம் சிண்டிகேட் மெம்பர்களாக இருக்கும் பொழுதுதான் கம்ப்யூட்டர் நுழைக்கப்பட்டது. கம்ப்யூட்டரை நுழைத்ததிலே தப்பு இல்லை. ஆனால் அந்தக் கம்ப்யூட்டரை இயக்குகின்ற ஆள்தான் சரியில்லை, தப்பாக இருக்கிறது. சடகோபன் என்பவரைப் போட்டார்கள், கம்ப்யூட்டரைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியாது. நான் வேண்டுமென்றால் சேலஞ்ச் செய்கிறேன், பேப்பரும் இருக்கிறது, பஞ்சிங்கும் இருக்கிறது. ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். கம்ப்யூட்டரிலே பலருடைய மார்க்குகள் மாறிப்போய் இருக்கின்றன. 48 மார்க் என்பது 68 மார்க்காக மாற்றிக் காட்டுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, நான் தெரிவிக்கிறேன், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நீங்களும், நானும் டிகிரி பெற்ற இடமாகும். நாம் படித்தபொழுதெல்லாம் ரீவேலுயேஷன் கேட்கின்றபொழுது டோட்டலை மட்டும்தான் கொடுப்பார்கள். எனக்கு48 மார்க் வந்திருக்கிறது, அது குறைவாகத் தெரிகிறது என்று சொன்னால் பேப்பரைக் கொண்டு வரச்சொல்லி மறுபடியும் கூட்டிப் பார்ப்பார்கள், அவ்வளவுதான். ஆனால் இப்பொழுது ரீ வேலுயேஷன் செல் என்று ஏற்படுத்தி அந்த செல்லைக் கடைசிவரையில் தன்னுடைய கைகளில் வைத்திருந்தவர்தான் ரெஜிஸ்தராராக இருந்த குமாரசாமி அவர்கள்.

அவருடைய காலத்திலே என்ன நடந்தது என்றால் ரீவேலுயேஷன் செல் என்று உற்பத்தி செய்து, அதைத் தன்னுடைய கையிலே வைத்துக் கொண்டு யார் யாருக்கெல்லாம் மார்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு எல்லாம் போட்டார்கள். ஏன் ? அவருடைய மகனே ஃபெயில் ஆகிவிட்டான் ; ரீவேலுயேஷன் முடிந்தது ; பாஸ் ; உடனடியாக அவர் மெடிக்கல் காலேஜில் சேர்ந்தார். டெக்னிகல் எஜுகேஷன் டைரக்டருடைய மகன் ஃபெயில் ;

ரீவேலுயேஷன் நடந்தது ; டிஸ்டிங்ஷனோடு போய்ச் சேர்ந்தார். கீழ்ப்பாக்கம் மெடிக்கல் காலேஜிலே. எத்தனை ஐ ஏ.எஸ். ஆபீஸரின் மகன்கள் அப்படிச் சேர்ந்தார்கள் தெரியுமா ? ஆனால் உங்களாலும் என்னாலும் முடியாத காரியம் அது. ஒரே மாதத்திலே எம். எம். சி-யிலே வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். எப்படி ? ரீவேலுயேஷன் மூலமாக. இப்படி எத்தனை ஜட்ஜ் வீட்டுப் பிள்ளைகள் வந்திருக்கின்றன ? எத்தனை ஐ. ஏ எஸ் அதிகாரி வீட்டுப் பிள்ளைகள் வந்திருக்கின்றன தெரியுமா ? 40 மார்க் வாங்கியவருக்கு 80 மார்க். நந்தனம் கலைக் கல்லூரியிலே ஒரு பையன் ராம் தியேட்டருடைய ஓனருடைய மகன் 16 மார்க் வாங்கி இருக்கிறார். ஆனால் 73 மார்க் போடப்பட்டது. அதைக் கண்டுபிடித்து ரிசல்ட்டை வித்ஹெல்ட் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு காரியங்களையும் செய்தது யார் ? அந்த ரீவேலுயேஷனைக் கையிலே வைத்திருந்த திரு. குமாரசாமி.

இவ்வளவு வேகமாக இன்றைக்கு 7 (1) போட்டீர்களே, என்ன சொன்னீர்கள் ? அது அட்டானமஸ் பாடி என்பதால் அரசாங்கம் நேரடியாகத் தலையிட முடியாது என்று சொன்னீர்களே, இன்றைக்கு 7 (1)-ன் கீழே ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறீர்களே, இதே ஜி. ஓ.விலே தானே இதே செக்ஷனிலே தானே நீங்கள் திரு. குமாரசாமி மீது அன்றைக்கு வழக்கு போட்டீர்கள். என்ன ஆயிற்று அது ? குமாரசாமி மீது போடப்பட்ட அந்த வழக்குகளை இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் எடுத்துப் பேசி இருக்கிறோமே. அது குறித்து ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா ? எத்தனை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ?

இங்கே திரு. பிரபாகர், ஐ. ஏ. எஸ். இருக்கும் போது 1980 ஆம் ஆண்டு மே 20 ஆம் தேதி போடப்பட்ட ஜி. ஓ. வைப் படிக்கிறேன்.

"G.O. Ms. No. 851, Education, dated 20th May 1980—Madras University—Thiru C. K. Kumaraswamy, Registrar, Madras University—Allegations of malpractices—Inquiry.

I am to say that a number of complaints and malpractices such as abuse of power, favouritism to relatives in the matter of appointment to University posts, amassment of wealth beyond his means, obtaining illegal commission in matters connected with University buildings and other transactions, harassment of stax, improper handling of University accounts, etc. alleged to have been committed by the Registrar have been received by the Government. On a perusal of the complaints the Government consider that there is a *prima facie* case for enquiry into these allegations against the Registrar.

According to the Government, in exercise of the powers conferred under sub-section (1) of section 7 of the Madras University Act, 1923, I hereby give notice of its intention to cause an enquiry to be made in respect of the allegations levelled against Thiru C. K. Kumaraswamy, Registrar, Madras University. In this connection I am also enclosing a copy of the G.O. Ms. No. 851, Education, dated 20th May 1980 wherein the Government have appointed a committee of persons to conduct an enquiry.

இது நம்முடைய செக்ரட்டரியாக திரு. பிரபாகர் அவர்கள் இருந்த போது போடப்பட்டது அது மட்டுமல்ல அதற்குப் பிறகு இன்னொரு செக்ரட்டரி திரு. ராம்தாஸ் அவர்கள் இருந்த காலத்தில் ஒரு ஜி. ஓ. இப்படி போடப்பட்டது. அதற்கு மேல் ஃபைனான்ஸ் செக்ரட்டரி, போர்ட் மெம்பர், எஜுகேஷன் செக்ரட்டரி இந்த மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஒரு கமிட்டி போட்டு குமாரசாமி மீது இருக்கின்ற ஊழல்களை விசாரித்தார்கள். அப்படி விசாரித்து இந்த சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். நான் கேட்கிறேன். இது வரையில் அந்த அறிக்கையின் மீது இந்த அரசால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ? இதே நம்முடைய எஜுகேஷன் செக்ரட்டரி திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் "Paulo-Past Future" இதே குமாரசாமியின் மீது, முன்னாலே படித்தேனே அவ்வளவு குற்றச் சாட்டுகளையும் சுமத்தி, இவரை விஜிலன்ஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அனுப்பினீர்களா ? ஏன் ? இந்த 7 (1)-ன் கீழே எத்தனை ஜி.ஓ. போட்டீர்கள் ? அத்தனை ஜி. ஓ.க்களையும் நாங்கள் இந்தச் சபையிலே எடுத்துப் பேசினோம். இங்கே திரு. உமாநாத் அவர்கள் வாதிட்டார்கள் ; மேலவையில் கூட அது பற்றிப் பேசினார்கள். சி.ஐ.டி. ரிப்போர்ட்டிலே கூட எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னார்கள். He has no reputation in the University என்றும் சொல்லப்பட்டது. பணம் வாங்கினார், லஞ்சம் வாங்கினார் என்றும் சொல்லப்பட்டது அட்மிஷனுக்குப் பணம் வாங்கி இருக்கிறார் ; பாஸ் போடுவதற்கு பணம் வாங்கி இருக்கிறார் ; கான்ட்ராக்டரிடத்திலே பணம் வாங்கி இருக்கிறார் ; இப்படிப் பட்ட கொடூரமான குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்தியதற்குப் பிறகும் இந்த அரசாலே எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ? நாங்கள் இந்த அவையிலே கேட்டபோதெல்லாம் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் ? நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்ட போது உடனே ஒரு காரணத்தைச் சொன்னார்கள். அட்டானமஸ் பாடி என்பதால், தலையிட முடியாது என்றார்கள். நீதிமன்றத்திற்குப் போய் ஸ்டே வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன் அந்த ஸ்டே நீக்கப்படவில்லையா ? எத்தனை முறை நீதிமன்றத்தின் நெடிய படிக்கட்டுகளிலே அந்தக் கட்டுக்கள் ஏறியது. அப்போதெல்லாம் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே நீங்கள் ஆஜர் ஆகவில்லை.

(இரவு 6-20).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஆள் தடை வாங்கியிருப்பதாகச் சொன்னால் அந்த ஒரு ஆள் உங்களுடைய ஆள் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

திரு. துரைமுருகன் : இப்பொழுதும் சொல்கிறேன், அவர் எங்கள் ஆள், உங்கள் ஆள் என்பது அல்ல. வாங்கியவர் திரு. செல்வராஜன் என்கிற ஒரு பேராசிரியர். இன்னும் சொல்லப் போனால் திரு. குமாரசாமிக்கு மிக நெருங்கியவர். நான் இன்னும் சொல்கிறேன், அதே ஆள் தான் முதலமைச்சர் கையிலே நான் பரிசு வாங்க மாட்டேன் என்று சொன்னவர். அவர் மீது ஒரு கமிஷன் திரு. இரயான் அவர்கள் விசாரிப்பார் என்று போடப்பட்டது. அவர் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள், நான் வந்து முன்னால் நின்று வக்காலத்து வாங்க மாட்டேன். ஆனால் அன்றைக்கு நான் கேட்கிறபொழுது என்ன சொன்னார்கள் ? எங்களுடைய டிபார்ட்மென்ட் வேலை முடிந்துவிட்டது துரைமுருகன் ; லா டிபார்ட்மென்ட் செய்திருக்க வேண்டுமென்றார்கள். உடனடியாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன்னையன் துடித்து எழுந்து கேட்டார், என்ன சமாச்சாரம் என்று. இதுதான் சமாச்சாரம் என்றேன். விரைவில் சட்ட இலாகா நடவடிக்கை எடுக்கும் என்றார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேசி எவ்வளவு நாட்களாயிற்று ? இது வரையில் அந்த ஸ்டேவை வெக்கேட் பண்ணுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டனவா ? இல்லை. இது வரையிலும் இந்த குமாரசாமி மீது எவ்வளவு ஊழல்கள்—ஊழலிலே புழுத்த புழுவாக நெளிந்த அந்த மனிதரை நீக்கவேண்டுமென்று, நான் கொண்டு வந்தேன் தீர்மானம், சிண்டிகேட்டிலே தோற்கடிக்கப்பட்டது. பெரும் பகுதி உறுப்பினர்கள் கவர்னரைச் சந்தித்தோம். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரைப் பார்த்தோம். ஏன், முதலமைச்சரைக் கூட நான் பார்த்தேன். முதலமைச்சர் மிக வேகமாக இருந்தார். நான் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுகிறபொழுது, முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலிருந்து எங்கள்ள நிறுத்து என்று சொன்னார்கள். பிறகு நான் முதலமைச்சரிடத்திலே பேசினேன், நியாயமா என்று கேட்டேன். அவரே ஒத்துக் கொண்டு, கவர்னருக்கு போன் செய்தார்கள். இடையிலே எப்படியோ தப்பித்துக் கொள்வதைப்போல, தன்னுடைய வாலண்டிரி ரிடையர்மெண்டைக் கொடுத்திருக்கிறார். நான் கேட்கிறேன், இவ்வளவு கொள்ளை அடித்த ஒரு நபர், இவ்வளவு சொத்து சேர்த்த ஒரு திமிங்கிலம், பல்கலைக் கழகத்தை அரித்த ஒரு கறையான் இப்படித் தானாக வாலன்டரி ரிடையர்மென்ட் கொடுப்பதன் மூலம் தப்பித்து விட முடியும் என்று கருதுகிறீர்களா ? அவரைக் கண்டிக்க உங்களுக்கு நேரம் இல்லை, நான் கேட்கிறேன். இதே அமைச்சரை.

7 (1)லே தானேபோடுகிறீர்கள் குமாரசாமி ஜி.ஓ., அது அட்டானமஸ் என்று ஸ்டே இருக்கிறபொழுது, இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன் திரு. சாந்தப்பாவை அவமானப் படுத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் போட்டிருக்கிற அந்த ஜி. ஓ. எப்படி அட்டானமசுக்கு அப்ளை ஆகும் என்று கேட்கிறேன். ஆகையினாலே இன்றைக்கு அவரை நீங்கள் கேட்க வேண்டுமென்று பார்க்கிறீர்களே தவிர, உங்களுக்கு வேறு யாருக்காவது வைஸ் சான்சலர் பதவி கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கொடுங்கள்; எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை. நான் திரு. சாந்தப்பாவுக்காகக் கூட வக்காலத்து வாங்கவில்லை. ஆனால் நியாயத்தின் அடிப் படையிலே கேட்கிறேன். அவ்வளவு பேசியதற்குப் பிறகு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் போனமுறை என்ன சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, சிமெண்ட் பேரத்திலே சொல்லப்பட்ட ஊழல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பற்றி ஏற்கனவே பேசியாகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடியுங்கள். மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களையும் விட நீங்கள் அதிக நேரம் பேசி இருக்கிறீர்கள்.

திரு. துரைமுருகன்: நான் போன முறை இவ்வளவு பேசி னேனே, இந்தச் சபையில் கேட்டேனே, அதுபற்றி ஒரு முடி வெடுத்து, விசாரணை நடத்துங்கள், அரசாங்கத்தின் சார்பிலே 4 பேரை அனுப்பி, மூட்டைகளை சரி பார்க்கச் சொன்னேன். எங்கே இருக்கிறது சிமெண்ட் என்று கேட்டார்கள்.

The following comments are made regarding the maintenance of these registers.

A.C. College complex pages 5 to 8 and corresponding pages 41 to 44, were found missing.

Chepauk complex —

ரிஜிஸ்டரே கிடையாது.

Gandhi Nagar Godown — Page Nos. 5 to 14 corresponding pages 31 to 40 were found missing.

ஆக, வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிமெண்ட் மூட்டைகளிலே எத்தனை மிஸ் ஆகி இருக்கின்றன என்பதோடு மட்டுமல்ல, அதைப்பற்றி எத்தனை பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு காலகட்டத்திலே மேலே போய் நான் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற அமைச்சரே உங்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறதோ என்று சொன் னேன். அவரே கூட சொன்னார். துரைமுருகன் என்னை உணர்ந்து உள்ளவர். (குறுக்கீடு) இவ்வளவு கடுமையாக என் மீது குற்றம் சாட்டினார். அந்த சிமெண்ட்டிலே எனக்குப் பங்கு இருப்பதாக அப்படி உணர்ந்து பேசி இருக்க மாட்டார் என்றுதான்

கேட்டார். நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். இந்த திரு. குமாரசாமி இருக்கிற வரையில் நீங்கள் காம்ப்ரஹென்சிவ் ஆக்ட் கொண்டு வரவில்லை. இந்த திரு. குமாரசாமி பதவியில் இருக்கிற வரையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இந்த திரு. குமாரசாமி பதவியில் இருக்கிற வரையில், ஸ்டேயை வெக்கேட் செய்யப் போகவில்லை ; சிமெண்ட் ஊழலைப்பற்றி விசாரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இவ்வளவு நாடகங்களை இயற்றிய காரணத்தால், முதலமைச்சர் கூட played hide and seek (மணியடிக்கப்பெற்றது) இவ்வளவு ஊழல் நடந்த காரணத்தால் நான் ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகத்தினுடைய முதலைகளை புரிந்து, அதன் மீது இவ்வளவு பழி சுமத்தி இருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இராஜினாமா செய்வது நல்லது. பல்கலைக் கழகத்தினுடைய தாழ்த்தப் பட்ட பெருங்குடி மகனை அவமானப்படுத்திய காரணத்தால் அந்த ஜி.ஓ. வைக் கிழித்து எறிகிறேன் என்று கூறி, அந்த ஜி.ஓ. வைக் கிழித்து எறிந்து விட்டு போகிறேன். நன்றி, வணக்கம். (கையிலிருந்த தாளை கிழித்து எறிந்தார்.)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 18 ஆம் தேதி நடைபெற விருக்கிற தேர்தலில் போட்டி இடுகிற ஒருவரைப்பற்றி அவரை எதிர்த்துப் போட்டி இடுகிற ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தை சரியான முறையில் அவர்கள் மதித்து செய்யாமல், தன்னுடைய உரிமைகளை தன் கட்சி நலனுக்காக பயன்படுத்தி இருக்கிறார் என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் ஒன்றை குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய துணை வேந்தர் சாந்தப்பா அவர்கள் யாரிடத்திலும் போய் துணை வேந்தர் பதவி வேண்டுமென்று கேட்காத நிலையில் நாங்கள் அவரை விரும்பி கேட்டு அந்தப் பதவியில் அமர்த்தி இருக்கிறோம். அவர்களும் எங்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று அந்த அடிப்படையில் தான் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று தான் இந்த அரசு விரும்புகிறது. அவர்களுடைய அறிவிலே, ஆற்றலிலே, அவர்களுடைய ஒழுக்கத்திலே, பண்பாட்டிலே எந்தவிதமான குறைபாட்டையும் இந்த அரசு காணவில்லை. அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மகன் என்று தெரிந்து தான் நாங்கள் போட்டோம். இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு எல்லாம் அதுபற்றி கவலைப்படாமல் இருந்த நேரத்தில், இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு, இன்றைக்கு இவ்வளவு வீரமாக பேசுகிற துரைமுருகன் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பல்கலைக் கழகத்தில் சாதாரணப் பதவியிலே ஒரு புரபசராகவோ அல்லது லீடர் பதவிக்கோ தாழ்த்தப்பட்ட மகனை போட முடியாத நிலைமை இருந்த நேரத்திலே....

திரு. துரைமுருகன் : ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாகவே போட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : நாம் பேசுவது பல்கலைக்கழகம். பல்கலைக் கழகத்திலே ஒரு துணை வேந்தராக போட்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், அறிஞர் பெருமக்கள் புகமுடியாத பல்கலைக் கழகங்களில், புகாமல் இருந்த பல்கலைக் கழகத்தில் நாங்கள் வேலை வாய்ப்பைத் தந்து, இவர்களுக்கு உரிய மரியாதையைத் தந்து இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த பெருமகன் இதுவரையிலும் இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் அனுபவிக்காத உரிமைகளை நாங்கள் அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே, பெருமைப்படுகிற அளவிலேதான் இந்த ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் ஏதோ சில காகிதங்களை கிழித்து எறிந்தது அவருடைய கோபத்தைத் தணிப்பதற்காக இருக்கலாம், அல்லது அவருடைய ஆத்திரத்தை தணிப்பதற்காக இருக்கலாமே தவிர, வெளியே இருக்கிற யாரும் அதைப்பற்றி எந்தவிதமான கருத்தும் அல்லது அதைப்பற்றி எந்தவிதமான ஆர்வமோ, அக்கறையோ காட்ட மாட்டார்கள் என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே தவறான கருத்தை அவர்கள் இங்கே தீவிரமாக செயல்படுவதன் மூலம் பரப்ப முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்; நிச்சயமாக அதிலே தோல்வி அடைவார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே ஆரம்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே காலையில் பல உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வழக்கமாக இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் தான் என்றாலும், சில குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளில் அந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லி, அவை நாளைக்கு பத்திரிகைகளில் வருகிறபோது, அதற்குரிய பதிலை நான் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய முக்கியமான கடமை என்கிற முறையிலே, அந்த இரண்டு பிரச்சினைகளுக்கு நான் பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலே ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விகிதாச்சாரம். பள்ளிகள் தற்பொழுது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஆசிரிய-மாணவர் விகிதம் பற்றிய ஆணை விவரங்களை இணைப்பில் காணலாம். அவை இணைப்பிலே தனியாக இருக்கின்றன. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 30-9-1983 அன்று ஆசிரிய-மாணவர் விகிதம் பற்றி மாநில முழுமைக்குமான நிலைமை பின்வருமாறு இருந்தது. தொடக்கப் பள்ளிகள், 1 முதல் 5 வகுப்புகள் 48.06 லட்சம்; ஆசிரியர்களுடைய எண்ணிக்கை 1,15,705. ஆசிரிய-மாணவர் விகிதம் ஒரு ஆசிரியருக்கு 41 மாணவர்கள். நடுநிலைப்பள்ளிகள் 1 முதல் 8 அல்லது 6 முதல் 8 வகுப்புகள், 27.16 லட்சம் மாணவர்கள். எண்ணிக்கை; 66,399 ஆசிரியர்கள்; ஒரு ஆசிரியருக்கு 40 மாணவர்கள். உயர்நிலை/மேல்நிலைப் பள்ளிகள் படித்த 3.05 லட்சம் உட்பட 26.42 லட்சம் மாணவர்கள். அதிலே 98,868 ஆசிரியர்கள். ஒரு ஆசிரியருக்கு 27 அல்லது 26 மாணவர்கள்.

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மாநிலம் முழுமைக்குமான மேற்படி கணக்கு உண்மை நிலைமையை உணர்த்துவதன்று. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையை அரசாங்கமே நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனெனில், ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் தனியாகவும், ஒவ்வொரு பள்ளிக்குள்ளும் கூட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிரிவுகளுடைய வகுப்பு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியாகக் கணக்கிட வேண்டும். எனவே இவ்வாறு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் தனித்தனியாகக் கணக்கிட்டால் தற்போதுள்ள ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் இணைப்பில் குறித்துள்ள ஆணைகளின்படி அனுமதிக்கத்தக்க லட்சிய விகித அளவு இராது. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை லட்சிய விகிதத்தின்படி அனுமதிக்கத்தக்கதைவிட மிகக் குறைவாகத்தான் உள்ளது.

(இரவு 6-30)

இதில் முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் மேற்கண்ட ஆசிரியர்-மாணவர் விகித ஆணைகளின்படி பள்ளி நிர்வாகத்தினர் தாமாகவே கூடுதல் ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ள இயலாது. மேற்கண்ட விகிதம் அமைய வேண்டிய லட்சியம் (ஆப்டிமம்) தான். உடனடியாக இந்த லட்சியத்தை அடைய மாநில அரசு நிதிநிலைமையும் இடந்தராது. உடனடி ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதத்தை முழுமையாகச் செயல்படுத்த வேண்டுமாயின் 1977-78 ஜூலையிலேயே உடனடியாக செகண்டரி கிரேடு பதவிகள் மட்டும் சுமார் 23,000 கூடுதலாக ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும் என பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கணக்கிட்டுத் தெரிவித்து இருந்தார். 1978-79 முதல் 1983-84 முடிய 6 ஆண்டுகளில் 6 முதல் 11 வயது வரை, 11 முதல் 14 வயது தொகுதியினருக்கு கூடுதலாக பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்ட 13 லட்சம் மாணவர்களுக்கு (மொத்தம் 35,000 கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கும்). அந்த 6 ஆண்டுகளில் மொத்தம் 6,000 பதவிகள் மட்டுமே ஏற்படுத்தப்பட்டனவாகையால் ஆசிரியர் பதவித் தேவை (1977-78-லேயே மிக அதிகமாக இருந்தது. இப்பொழுது மேலும் வெகுவாக கூடியிருக்குமே ஒழியக் குறைந்திருக்காது.

ஒவ்வோராண்டும் நிதி நிலை இடம் தருவதற்கேற்ப கூடுதலாக சில ஆயிரம் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அவ்வெண்ணிக்கைக்குள்ளாகவே வெவ்வேறு பள்ளிகளில் தேவைக்கேற்ப பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகளைப் பள்ளிகளுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கிறார். எனவே உண்மையில் பல பள்ளிகளில் ஆசிரியர்-மாணவர் விகிதம் அரசாணையில் வீதித்த விகிதத்தை விட அதிகமாகவே இருக்கும். எனினும் ஆண்டுதோறும் சில ஆயிரம் கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படுவதால், ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் கவனிக்க வேண்டிய மாணவர் எண்ணிக்கை மேலும் குறையும் நிலை ஏற்படும். இந்நிலையை ஆண்டுகள் செல்லச் செல்ல மெதுவாகவே சீர்திருத்த முடியும். உடனடியாக விகிதத்தை லட்சிய விகித அளவுக்குக் குறைத்திட அரசு நிதி நிலைமை இடந்தராது.

7-2-1983 அன்று வேலை வாய்ப்புத் துறை இயக்குநர் தந்துள்ள புள்ளி விவரங்களின்படி தமிழ் நாட்டில் உள்ள வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் வேலை வாய்ப்பற்ற ஆசிரியர்களாக பதிவு செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 30-11-1982 அன்று பின்வருமாறு இருந்தது:—

1. பி.எட். ஆசிரியர்கள்;— எம்.எட். 62, பி.எட் 14,731 ஆக மொத்தம் 14,793.

2. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு)— 8,241.

3. இளநிலை (ஹையர் கிரேடு)— 437.

4. தமிழாசிரியர்கள் (பயிற்சி பெற்றவர்கள்)— 3,886.

5. பிறமொழி ஆசிரியர்கள்— 507.

6. உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள்— எம்.பி.எட். 102, பி.பி.எட். 942.

உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் 1,570— ஆக மொத்தம் 2,614.

7. கைத்தொழில் ஆசிரியர்— 5,060. ஆக மொத்தம் 35,538 பேர் பதிவு செய்திருந்தனர்.

சுமார் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே வேலை வாய்ப்பற்ற ஆசிரியர்கள் தொகை பெரும் எண்ணிக்கையில்தான் இருந்து வந்துள்ளது. ஆசிரியர் வேலை வாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையிலேயே சேர்க்கப்பட்டு வருகின்றனர். இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் நாம் இப்போது ஓராண்டு விட்டு ஓராண்டுக்கு 35 பேர் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலித்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் வைக்கலாமா என்ற கருத்து அரசு பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு பிர்ச்னை கட்டிடங்கள் பற்றியதாகும். கட்டிடம் பல இடங்களிலும் மோசமாக இருக்கின்றன. போதுமான அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கி அந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த அரசு பொறுப்புக்கு வந்தபிறகு அதிகமான அளவிற்கு அதற்காக பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்காக 1978-79 முதல் 1983 முடிய ஆனதாகக் குறித்துள்ள செலவுத் தொகையில் 1978-79 முதல் 1981-82 முடிய திறந்த 630 அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வகுப்பறையும், ஒரு ஆய்வுக்கூடமும் கட்ட ஆன செலவு ரூ. 12 கோடியாகும்.

அதைப்போலவே, மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்காக கட்டிடங்கள் கட்ட 1976–77-இல் 20 இலட்சமும், 1977–78-இல் 95 இலட்சமும், 1978–79-இல் 260 இலட்சமும், 1979–80-இல் 536 இலட்சமும், 1980–81-இல் 252 இலட்சமும், 1981–82-இல் 269 இலட்சமும், 1982–83-இல் 514 இலட்சமும், 1983–84-இல் 118 இலட்சமும், 1984–85-இல் 149 இலட்சமும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து பணிகளைச் செய்து இருக்கிறோம். ஆகவே ஏற்கெனவே செலவு செய்யப்பட்ட தொகையை விட இதற்கு அதிகமான தொகையை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. தற்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் பிரச்னைக்கு முழுமையான காரணம் கடந்த 30 ஆண்டுக் காலத்தில் பள்ளிகளைப் புதியதாகத் திறப்பதற்கு காட்டிய ஆர்வத்திற்கு இணையாக அவற்றிற்குத் தேவையானக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை என்பதுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய அந்தக் கணக்கின்படியே 500 இலட்சத்திலிருந்து படிப்படியாக வருஷா வருஷம் குறைந்துதான் வந்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைந்திருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிற கருத்து, பள்ளிக்கு கட்டிடம் இல்லை என்று சொன்னது ஊர்ஜிதம் ஆகியிருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, 20, 25 என்று இருந்தது இப்போது 100, 200 என்று அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காக சில புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னேன். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டதற்கு ஏற்ப கட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் இந்த பெரும் சுமையை ஏற்று நாம் நடைபோட்டு வருகிறோம். அந்த நிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியாத ஒன்று அல்ல.

தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற பெயரால் தொடக்கப் பள்ளிக்கு குறைந்தது ஒரு கட்டடமாவது இருக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, 50,000 ரூபாய், 60,000 ரூபாய் செலவில் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுத்திருப்பது இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரும் சாதனை இது. வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இந்த அளவுக்கு தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிடம் இல்லாமல், மோசமான நிலைமையில் இருப்பது நமக்குத் தெரியும். ஆக, தொடக்கப்பள்ளிக்குக் காட்டிய அளவுக்கு, செய்த செலவு அளவுக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நாம் காட்டவில்லை, செலவு செய்யவில்லை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில், அதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் மேற்கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு 100-கோடி ரூபாய் தேவை என்ற கருத்தை நான் முன்னாலே சொல்லியிருக்கிறேன். வேறு வகையில் பணம் கொடுக்கவில்லை என்றாலும் பல்வேறு

முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, கட்டிடம் கட்டும் முயற்சியை இந்த அரசு எடுக்கும் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்தில் நான் தர விரும்புகிறேன். நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டியது இதற்கு முன்னாலே ஒதுக்கியதைவிட இப்போது நாம் அதிகமாக ஒதுக்கிவருகிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான்.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்த மட்டில் தீவிரமான திட்டம் போட்டு, நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கும் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இப்போது தீவிர திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று நர்சரிப் பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொல்லும் போது நகரங்களில் நர்சரிப் பள்ளிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. படித்தவர்கள் அல்லது பணக்காரர் வீட்டுப் பிள்ளைகள் அந்த நர்சரிப் பள்ளிகளிலே படிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் அந்த வாய்ப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். நகரங்களில் அந்த வசதி இருக்கிறது என்பதை தமிழக அரசு உணர்ந்து இருக்கிறது. அதனால், எல்லா மாணவர்களுக்கும், குறிப்பாக ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரும் முயற்சியை எடுத்திருக்கிறோம்.

ஒரு குழந்தை எல்.கே.ஜி., யு.கே.ஜி., படித்துவிட்டு ஒன்றாவது வகுப்புக்கு வருகிறது. இன்னொரு குழந்தை எல்.கே.ஜி, யு.கே.ஜி., படிக்காமல் ஒன்றாவது வகுப்புக்கு வருகிறது. அந்த இரண்டு குழந்தைகளுக்கும் கல்வியில் தரத்தில் பெருத்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. அந்த வித்தியாசம் ஒன்றாவது வகுப்போடு மட்டும் நிற்காது; தொடர்ந்து கடைசி வரையில் வருகிறது. ஆகவே, எல்.கே.ஜி., யு.கே.ஜி., பள்ளி முன் பருவ படிப்பு பெற்ற குழந்தை கடைசி வரையில் தரத்தில் உயர்ந்தே இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் ஒரு தொழில் கல்வி அல்லது வேலைக்குப் போவதாக இருந்தாலும் பள்ளி முன் பருவ படிப்பு பெற்ற குழந்தைக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த பள்ளி முன் பருவ படிப்பு பெறாத குழந்தைக்கு கடைசி வரையில் அந்த வாய்ப்பு குறைவாகவே இருக்கிறது.

மாணவர்கள் மத்தியில் இந்த மார்க் வித்தியாசம் வருகிற போது, குழந்தைகளின் சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது ஜாதியை வைத்துத்தான் பார்த்து வந்தார்கள். ஜாதியின் காரணமாகத்தான் குறைந்த மார்க் வாங்கியிருக்கிறது என்ற ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்லி வந்தார்கள். விஞ்ஞான ரீதியான அடிப்படைக் காரணத்தை அப்போதே நாம் உணர்ந்து பார்த்திருந்தால் என்றைக்கோ இந்த வித்தியாசத்தை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியும். ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லியே நாம் பெருமளவு காலத்தைக் கழித்துவிட்டோம். இப்போதுதான் இந்த வித்தியாசத்திற்கு உண்மையான காரணம் என்ன என்பதை

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

சிந்தித்திருக்கிறோம். இதுவரையில் சிந்திக்காமல் ஒரு பெரிய தவறை செய்து வந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த வித்தியாசத்திற்கான காரணத்தை நல்ல முறையில் கண்டறிந்து, இன்றைக்கு அந்தப் பள்ளி முன் பருவப் படிப்பை சாதாரண ஏழை எளிய மாணவர்களும் பெறத்தக்க வகையில் முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கையும் எடுத்து வருகிறார்கள்.

இந்தத் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அவர்களுடைய உடல் நலத்தைப்பேணி, பள்ளி முன் பருவ படிப்பையும் அளிக்க குழந்தைகள் காப்பகங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. 4,343 குழந்தைகள் நல மையங்கள் இன்றைக்கு பள்ளி முன் பருவ கல்வி நிலையங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. மீதியுள்ள ஏறத்தாழ 28,000 சத்துணவு மையங்கள் எதிர்காலத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நர்சரிப் பள்ளிகளாக மாற்றப்பட்டு, பள்ளி முன் பருவ படிப்பு அளிக்கப்படும் கல்வி நிறுவனங்களாக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் ஒரு மாணவனுக்கும் இன்னொரு மாணவனுக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம் பெருமளவுக்கு நீங்கிவிடும். இந்த வித்தியாசத்திற்கு ஜாதி ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் அதைவிட முக்கியமான காரணம் பள்ளி முன் பருவ கல்வி என்பதை நாம் இப்போது நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, நல்ல முறையில் நர்சரிப் பள்ளிகளை நிறையத் தொடங்கி, எல்லா மாணவர்களுக்கும் பள்ளிமுன் பருவ கல்வி அளிக்கும் திட்டத்தை தீவிரமாக நிறைவேற்ற இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-40)

திரு. என். பழனிவேல் : இந்த நர்சரி பள்ளி சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது நர்சரி பள்ளிகளுக்குச் சமமாக இன்றைக்கு சத்துணவு மையங்களிலே பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இதை ஏதாவது மனசாட்சி வைத்துக் கொண்டு தான் பேசுகிறோமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நர்சரி பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் தெரிந்த ஆசிரியர்களை வைத்துக்கொண்டு, எவ்வளவு நீட்-ஆக நடத்தப் படுகிறது. ஆனால், சத்துணவு மையங்களில் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஏதோ சாப்பாடு கிடைத்தால் போதும் என்பதாலே, வேலைக்குப் போகிற தாய்மார்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டுப் போகும் நிலைதான் இருக்கிறது. எனவே, இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்வது எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு முன்னால், இப்படி ஒரு வாய்ப்பே இல்லாத சமுதாயத்தில் ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து,

அதற்குப் பிறகு அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீங்களும் சொல்லலாம், நாங்களும் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்று இதைக் கொள்வதுதான் சிறந்த முறையே தவிர, நாங்கள் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த முயற்சி இந்தியாவில் வேறு எங்கும் எடுக்கப்படவில்லை, என்பதைக் கூறும்போது, மற்ற மாநிலங்களில் பின்தங்கிய வகுப்பினரே இல்லை என்பது அல்ல, ஆதிதிராவிட வகுப்பினரே இல்லை என்பது அல்ல. அந்த வகுப்பினர்கள் அங்கேயும் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் அதற்கான அடிப்படை முயற்சிகளை விஞ்ஞான ரீதியில் எடுத்துக்கொண்டுள்ள ஒரே அரசு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தான் என்பதை சொல்லிக்கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்பாதுரை, மாணவர் மத்தியிலே இருக்கின்ற அமைதியின்மையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நல்ல கல்வி தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் பண்பாட்டுக் கல்வியைத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் பல உறுப்பினர்கள் இந்தக் கல்வி முறை—பிரிட்டிஷ்காரர் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட கல்வி முறையால் பயன் இல்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கல்விமுறையைப்பற்றி நாங்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இந்த அரசிற்கு அக்கறையும், கவலையும் இருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் அதைப்பற்றி சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்காக பல்வேறு அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்துக்களை உணர்ந்து நாங்கள் செயல்படுவதற்கு திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த நேரத்திலே ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற பல்வேறு குறைபாடுகளுக்கு இந்தக் கல்விமுறைதான் காரணம் என்ற அளவிற்கு நாமெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாப் பிரச்சினை என்றாலும், ஹரியானா பிரச்சினை என்றாலும், அல்லது பெங்களூர் பிரச்சினை என்றாலும் அல்லது கிராமங்களிலே நடைபெறுகின்ற ஜாதிச் சண்டைகள் என்றாலும் அல்லது இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கே காரணம் நாம் இந்த சமுதாயத்தை தலைமை தாங்கி நடத்துபவர்களுக்கு, இந்தக் கல்வி தரப்படுகின்ற அந்த மாணவர்களும், இளைஞர்களும் பொறுப்பிற்கு வந்து அல்லது சமுதாயத்தில் அங்கம் வகிக்கின்ற அளவிற்கு இந்தப் பிரச்சினைகளை எதிர்த்து, இந்த சமுதாயத்தை நல்வாழ்வுக்கு அழைத்துச் செல்லும் தகுதியற்றவர்களாக, திராணியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான். நாளுக்கு நாள் அதிகமாக பிரச்சினைகள் வளர்கின்ற காரணம் ஆகவே செய்யப்பட வேண்டிய இரண்டு மாறுதல்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்று, இந்தக் கல்வி மாணவர்களுக்கு பயன் உள்ள

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கல்வியாக இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக இந்தக் கல்வியின் மூலம் மாணவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் பயன் உள்ளதாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும். பி.ஏ., படித்திருக்கிறேன். எம்.ஏ., படித்திருக்கிறேன். வேலை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிற போது வாழ்க்கைக்கு பயன்படவில்லை என்று சொல்கிறபோது, அவர்களுக்குத் தரப்படும் கல்வியைப் பற்றி ஒரு தவறானகருத்து, ஒரு கவலையான கருத்து ஏற்படுகிறது. எனவே பள்ளிப்படிப்பு புள்ளிக்கு உதவாது என்கிற அளவிற்கு மக்கள் பேசுகின்ற நிலையில் நம்முடைய கல்வி பற்றிய கருத்து சமுதாயத்திலே பரப்பப் பட்டு வருகிறது. இதை உணர்ந்து தான் இந்த உணர்வுகளை போக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். அதற்காகத்தான் நாம் ஏற்கனவே மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் தொழில் கல்வியைக் கொண்டு வந்து, மற்ற மாநிலங்களில் இல்லாத அளவிற்கு—சிறப்பாக நடக்கிறது என்று மத்திய அமைச்சர்கள் சொன்னாலும் கூட, நாங்கள் அதிலே திருப்தி அடையவில்லை. நம்முடைய திட்டங்களிலே திருப்தி அடையவில்லை. அதைப்பற்றி சிந்திக்க ஆரம்பித்து இருக்கிறோம், என்பதைத்தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கடந்த 1½ ஆண்டுகளாக பொதுக்கூட்டங்களிலும், இன்னும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும், தொழில் கல்வியை முதலாவதிலிருந்து நாங்கள் கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று பேசி வருகிறார்கள். தொழில் கல்வி என்றவுடனேயே, அதைப் பற்றி குறை கூறவேண்டுமென்ற நோக்கம் சிலருக்கு ஏற்படலாம் ஒருவேளை இவர்கள் கொண்டுவரட்டும், அதை வைத்தே. இந்த ஆட்சியை கவிழ்க்கலாமா என்று கூட சில பேர்கள் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கலாம். ஏன் என்றால், அப்படி ஒரு ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ல் மதிப்பிற்குரிய மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அது குலதர்மக் கல்வித் திட்டம் என்று எதிர்த்தோம். நாங்களே எதிர்த்தோம். எதிர்த்தவர்களிலே நானும் ஒருவன்தான். எவ்வளவோ கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறேன். ஆகவே அந்த நிலைமையில் அன்றைக்கு அந்த எதிர்ப்பைத் தாங்க முடியாது, அவர்களே ராஜினாமா செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதெல்லாம் இந்த தமிழகத்தினுடைய அரசியல் வரலாறு ஆகும். ஆகவே, அதைப் போலவே ஒரு நிலைமையை உருவாக்குவதற்குஇந்தத் தொழில் கல்வி திட்டம் நமக்கு சாதகமாக இருக்கவேண்டும் என்றுகூட சில பேர் கனவு கண்டு கொண்டுஇருக்கலாம், அப்படி எல்லாம் நாங்கள் ஏமாறமாட்டோம் என்பது மட்டுமல்ல, அன்றைக்கு குலதர்ம கல்வி திட்டத்தை எதிர்த்த நாங்கள், இன்னொரு குலதர்மக் கல்வித்திட்டத்தை நிச்சயமாகக்கொண்டு வரமாட்டோம் என்கிற உறுதியினை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு தொழிலைச் செய்கின்றான் ஒருவன் அவனுக்குப் பிறக்கின்ற மகன் அந்தத் தொழிலைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதோ, அல்லது அந்தத் தொழிலைத்தான் படிக்க வேண்டும்

என்பதோ, குலதர்மக் கல்வித் திட்டத்தினுடைய அச்சாணியாக, அடிப்படையாக இருக்குமானால், அந்த நிலைமையிலே எந்தவிதமான திட்டமும் இந்தத் தமிழகத்திலே கொண்டு வரப்பட மாட்டாது என்ற உத்தரவாதத்தை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அதற்காக நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு தொழில் கல்வி தரவேண்டுமா வேண்டாமா என்று சிந்திக்கிற பொறுப்பிலே, கடமையிலேயிருந்து நாம் தயவு செய்து விலகிவிடக் கூடாது. இன்றைக்குப் பேசிய நண்பர்கள் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கலாம், அதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். அல்லது எப்படிகொண்டு வருகிறீர்கள் என்று கேட்பதன் மூலம் ஆர்வத்தைக் காட்டியிருக்கலாம். அந்தத் தொழில் கல்வியை, முறையை இப்படியெல்லாம் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்வதன் மூலமாக நீங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருவதாகநாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால் அதைப் பற்றிய கருத்துச் சொல்லாமல் நாளைக்கு வரட்டும், பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருப்பதானது, இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய எதிர்காலம் பற்றி, அக்கறையில்லாத் தன்மையை,இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்தில் தங்களுடைய கடமையை மறந்த தன்மையைத்தான் அது எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே நாங்கள் தொழில்கல்வி என்று சொல்கிறபோது, குறிப்பாக 3 காரணங்களை வைத்து நாங்கள் சொல்கிறோம். ஒன்று எல்லோருக்கும் தெரிந்த காரணம்தான். அது இந்த மாணவர்கள் படிக்கின்றார்களே, அவர்கள் படித்து பத்தாவதோடு நின்றுவிடலாம், 11-வதோடு நின்றுவிடலாம், 12-வதோடு நின்றுவிடலாம். எல்லோரும் கல்லூரிக்கு வருகிறார்கள் என்ற நிலைமை நிச்சயமாக இல்லை. எப்போதும் இருக்கப் போவதில்லை. அது பல்வேறு குடும்பச் சூழ்நிலைகளின் காரணமாக இது நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இங்கே மட்டுமல்ல. எல்லா நாடுகளிலேயும் இருக்கின்ற நிலைமைதான். இதுவரையிலும் கல்வித் திட்டத்தைத் தீட்டியவர்கள் எல்லாம் இந்த பாஸ் ஆனவர்களைப் பற்றித்தான் கவலைப்பட்டார்களே தவிர அவர்களுக்கு கல்லூரி ஆரம்பத்திலேயும், அவர்களுக்காப் பேசுவதிலேயும் அவர்களுடைய கஷ்டநஷ்டங்களைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதிலேயும் தான் இருந்தார்களே தவிர, இந்த மேலே படிக்க முடியாமல், நின்றுவிட்டவர்களைப் பற்றி கவலைப்பட்ட முதல் அரசாங்கமே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுதான். (கை தட்டும் ஒலி) நாங்கள் அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதால்தான், தொழில் கல்வியைப்பற்றி தீவிரமாக பேசுகிறோம். கவலைப்பட்டதால்தான் ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் பேர்கள் இன்றைக்கு மேல்நிலைப்பள்ளிகளிலே தொழில் கல்வியைப் பெற்று வருகிறார்கள்; கவலைப்பட்டதால்தான் இவ்வளவு பாலிடெக்னிக்குகளை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். ஆகவே நாங்கள் நின்றுவிட்டவர்களை, தவறிவிட்டவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறோம். பெரும்பாலும் பின்தங்கிய, ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கூட இருக்கலாம். இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய கீழ்நிலையிலே இருப்பவர்களாக

இருக்கலாம்; கிராமத்துக் குழந்தைகளாக இருக்கலாம். அவர்களை பற்றி எல்லாம் இதுவரையிலே யாருமே கவலைப்படாமல் இருந்த நேரத்தில் அவர்களைப் பற்றி நாங்கள் தான் முதன் முதலாக கவலைப்படுகிறோம் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்டவர்கள் நின்றுவிடுகிற நேரத்தில் அவர்கள் படித்த, கணக்கோ, ஆங்கிலமோ, தமிழோ, பூகோளமோ சரித்திரமோ, அல்லது விஞ்ஞானமோ ஒரு வேலையைத் தேடிப் போகின்ற நேரத்தில் வேலைவாங்கித் தரக் கூடியபாடமாக அவர்களுக்கு அவைகள் இல்லை. உனக்கு என்ன தெரியும் என்று கேட்கிறபோது, எனக்குத் தமிழ் தெரியும், எனக்கு ஆங்கிலம் பேசத் தெரியும், எனக்குக் கணக்குத் தெரியும், என்றால், அதை வைத்துக்கொண்டு வேலை தரக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டிலே இல்லை. வேலைகள் இல்லை என்பதல்ல. இருக்கின்ற வேலைக்கு தகுதி படைத்த நிலைமையிலே நம்முடைய மாணவர்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு தொழிலை படித்துக்கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பை நாம் தருகிறோம். அது அவர்களுக்கு தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு இக்கட்டான நிலைமையில் உதவும் என்ற நம்பிக்கையிலே தான், இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய முன்னேற்றத்தில், சமுதாய முன்னேற்றம், இந்த உற்பத்தியிலேதான் இருக்கிறது என்றால், அந்த உற்பத்தியிலே பங்கு வைக்கக்கூடிய யோக்கியதையை அந்தத் தொழில் கல்வியை நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு, மாணவர்களுக்கு தரவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். ஆகவேதான் சிறு வயதிலேயிருந்து தருவது நல்லது என்று கருதித்தான் இப்போது அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான பரீட்சார்த்தமான முயற்சிகளிலே, இந்த ஆண்டிலே கூட நாம் துவக்கலாம் என்று இருக்கிறோம். யாரையும் கட்டாயப்படுத்தப்போவதில்லை என்பது ஒன்றே, எங்களுடைய எண்ணத்தில் இருக்கிற அந்தத் தூய்மையான உணர்வுகளை எடுத்துக் காட்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். தொழில் கல்வி வேண்டும் என்று சொல்வதற்கு இன்னொரு காரணம், நாம் தருகிற இந்த ஏட்டுக் கல்வி, அதனாலே கல்வி பெறுகிற மாணவர்கள், அவர்களுக்கும் இந்த சமுதாயத்திற்கும் இடையே ஒரு இடைவெளி அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. அவர்கள் சமுதாயத்திற்கு அன்னியர்களாகிற ஒரு நிலைமையைத்தான் நாம் பார்த்து வருகிறோம். சமுதாயம் என்று சொல்வதைவிட, அவன் குடும்பத்தை விட்டே பிரிந்துச் செல்கின்ற நிலைமையை எல்லாம நாம் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமைகளை நாம் ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு உழைக்கின்ற வாய்ப்பை தந்தாக வேண்டும். குறிப்பாக உடல் உழைப்பிற்கான வாய்ப்பை தந்தாக வேண்டும்.

(இரவு 6-50)

இந்த சமுதாயத்தோடு ஒட்டிச் செல்கிற பண்பு, அதே நேரதுதல் உழைப்பின் மேலே ஒரு மதிப்பும், மரியாதையும வரவேண்டும். நாளைக்கு அவன் கலெக்டராக கூட போகலாம்,

என்ஜினீயராக கூட போகலாம், டாக்டராகக் கூட போகலாம. எந்த உயர் பதவிக்குச் சென்றாலும், உழைப்பை மதிக்கின்ற வனாகவும், உழைப்பவர்களை போற்றுகின்றவனாகவும் நம்முடைய கல்வி நிலையங்களிலிருந்து வருகிற மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்றால், உழைக்கும அந்த வாய்ப்பை தருகிற அளவுக்கு, தொழில் கல்வியை கற்பிப்பது என்பது நியாயமானது தான் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு காரணத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்றால், ஏட்டுக் கல்வி என்று பார்க்கிறபோது, பாடபுத்தகப் பயிற்சிகளை அடிப்படையாக வைத்து மனப்பாடம் செய்கிற திறமையை வளர்க்கிற ஒன்றாகத்தான் இருந்து வருகிறது. மனப்பாடம் செய்கிற ஆற்றல் சிலருக்கு இருக்கலாம். அதுவும் பின் தங்கிய ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு மனப்பாடம் செய்கிற ஆற்றல் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. அது தனியாக வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மனப்பாடம் செய்து வருகிற அறிவு, அறவே அல்ல என்பதும், செய்முறை அனுபவத்தாலே வருகிற அறிவு தான் அறிவு என்பதும், அறிஞர் பெருமக்களாலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும்.

அந்த வகையிலே, செய் முறை அனுபவத்திற்கு ஒரு வாய்ப்பு நமமுடைய கல்வித் திட்டத்திலே, எந்தப் பெயரிலே ஏற்படுத்தினாலும், எந்தத் துறையிலே ஏற்படுத்தினாலும், அது அறிவு வளர்ச்சிக்காக செய்கிற ஒரு நல்ல காரியமாக, உதவி செய்கிற ஒரு காரியமாகத்தான் நான் நமபுகிறேன் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த வகையிலே பார்க்கிற போது, தொழில் கல்வியை நிர்ணயிப்பதன் மூலம், அந்தப் பின் தங்கிய இனத்தைச் சார்ந்த மக்கள், மற்றப் பாடங்களிலே நல்ல மதிப்பெண்கள் பெறுகிற நிலைமையை நிச்சயமாக உருவாக்கலாம் என்ற உறுதியை இந்த நேரத்திலே சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அந்த அடிப்படையிலேதான், தொழில் கல்வியை தரவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது பிரிட்டிஷ் காலத்திலே அத்தகைய ஒரு கல்வி முறை இல்லாமல் இருந்திருக்குமானால், அவனுக்கு சமுதாயத்தைப் பற்றி கவலை இல்லை. அவனுக்குத் தேவை குமாஸ்தாதான். அந்த அடிப்படையில் அவன் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் நல்லதொரு மாறுதல் ஏற்பட்டு இருந்தாலும், இன்றைக்கு இருக்கிற கல்வி முறையில் மேலும் பல மாறுதல்களை செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது இன்றைக்கு இருக்கிற கல்வி முறை நம்முடைய சமுதாயத்திற்கு, அதனுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான், இந்த தொழில் கல்விக்கு மிக முக்கியத்துவத்தை தருகிறோம.

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய திட்டமாக சொல்லியிருப்பது, தருகின்ற தொழில் கல்வியை வெறும் கல்வியாக மட்டும் தராமல், நல்லதொரு பயிற்சியாக, உண்மையான நிலையில் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், அது உண்மையான பயிற்சியாக அமையவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, உற்பத்தி நடக்கின்ற மையங்களில், அவர்களுக்கு தொழில் கல்வி தரவேண்டும் என்று சொல்கிற அளவுக்கு, தரம் உயர்ந்த தொழில் கல்வி தரவேண்டும் என்பது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய விருப்பம் ஆகும். அதை நிறைவேற்றத்தான் அறிஞர் பெருமக்கள் திட்டங்களை தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நம்முடைய கல்வி முறையிலே ஓரளவிற்கு குறைபாட்டை போக்கும்.

ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நம்முடைய கல்வித் திட்டத்திலே இருக்கிற ஒரு முக்கியமான குறைபாடு— நான் படிக்க வேண்டும், நான் பாஸாக வேண்டும், நான் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டும், என்னுடைய குடும்பம் வாழவேண்டும் என்று அந்த நோக்கத்திலே படிக்கிறபோது, படிப்பிலே போட்டி. வாழ்க்கை நிலையிலே போட்டி, வேலை பெறுவதிலே போட்டி பதவி உயர்வு பெறுவதிலே போட்டி என்று அத்தகைய நிலைமைகளிலே வளர்கிற குழந்தைகள் மற்றவர்களைப் பற்றியோ, சமுதாயத்தைப் பற்றியோ நினைக்கிற வகையில் அந்தக் கல்வி அமையவில்லை. ஆனால் நமக்குத் தேவையான முறையில் நம்முடைய மாணவர்கள் உருவாக்கவேண்டுமென்றால், அவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று; அவர்கள் சமுதாயத்தைப் பற்றி சிந்திக்கிறவர்களாக இருக்க வேண்டும், சமுதாயத்திற்கு பயன்படுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பது இரண்டு ; இன்னொன்று தேசபக்தி உள்ளவர்களாக, நாட்டுப்பற்று உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இது மூன்றாவது. இதற்கு 3 படிகள்.

இன்றைக்குப் பல பெரியவர்கள் மாரல் சைன்ஸ், அதாவது நீதி போதனையைப் பற்றி வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதை பெரியதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். நான் இந்த ஒன்றை மட்டும சொல்லவில்லை. அதை முதல்படியாகச் சொல்லலாம். ஒருவன் நல்லவனாக இருக்கிறான் என்பதிலே மட்டும் நாங்கள் திருப்தி அடையவில்லை. அவன் எந்த அளவுக்கு சமுதாயத்திற்கு பயன் உள்ளவனாக இருக்கிறான் என்பதிலே தான் நம்முடைய கவனம் இருக்கிறது, மாணவர்கள் பிறருக்கு பயன்படுவதற்கும, சமுதாயத்திற்கு பயன்படுவதற்கும், முக்கியமாக நாம் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். நான் பல இடங்களிலே சொன்னதைப் போல இன்றைக்கு இங்கே படிக்கிற மாணவர்கள் வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்குச் செல்லவேண்டும் என்று நினைப்பது பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவிரும்பவில்லை என்றாலும், அதில் இருக்கிற தவற்றை எடுத்துக் காட்டுவது என்பது என்னுடைய

கடமையாகும். இன்றைக்குப் படிக்கிற மாணவர்கள், இங்கே வேலை கிடைக்காமல் ஒரு இடத்திற்கு வேலைக்குப் போகிறார்கள் என்பது ஒன்று, ஆனால் படிக்கிறபோதே இங்கேயே வேலை கிடைத்தாலும் வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்வது என்பது ஒரு சாதாரண நிகழ்வு அல்ல. இந்த நாட்டின்மீது அக்கறை கொண்டுள்ள அத்தனை பேர்களும சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒன்றாகும் இது. நீங்கள் தயவுசெய்து ஒரு வித்தியாசத்தைப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி இங்கே படித்த எஞ்சினியர்களும் டாக்டர்களும் எந்த நாடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள் என்றால் அது ஒன்று, கனடாவாக இருக்கும், அல்லது பிரிட்டனாக இருக்கும அமெரிக்காவாக இருக்கும, ஆஸ்திரேலியாவாக இருக்கும் அல்லது ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவாக இருக்கும். எல்லாம் முதலாளித்துவ நாடுகள் என்று நாம சொல்கிற சில நாடுகளாக இருக்கும். அங்கேதான் இவர்களை வரவேற்கிறார்கள், அங்கே அதிகச் சம்பளம் தருகிறார்கள். அங்கே இவர்கள் போய் வருகிறார்கள். நான் மாஸ்கோவுக்குச் சென்றபோது லுமும்பா பல்கலைக் கழகத்திற்குப் போய் இருந்தேன். அங்கே எல்லா மாணவர்களையும் சேர்க்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே சேர்க்கிறபோது மிக முக்கியமான நிபந்தனையே அங்கே படித்து முடித்ததற்குப் பிறகு, நீ உன்னுடைய நாட்டிலே போய் வேலை செய்யவேண்டும் என்பது. ஆகவே சோஷலிச நாட்டில் அவன் அறிஞர்களை உருவாக்கினாலும் அவர்களை, தான் வைத்துப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் அவனுடைய நாட்டிற்கு அவனை அனுப்பவேண்டுமென்ற நிலைமை ஒரு புறம் இருக்கிறபோது இந்த நாடுகளிலே இப்படி எல்லாம் நடக்கிறதே என்ற நிலைமைகளைச் சொல்லி இந்த அறிஞர்கள், இந்த மாணவர்கள் இந்த இளைஞர்கள் எல்லாம் இந்த ஏழை நாட்டிற்குப் பயன்பட வேண்டும், எந்தந்த மக்களுடைய வரிப்பணத்திலே படிக்கிறார்களோ அந்தந்த மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்று நாம் சொல்கிறபோது சிலபேர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். எப்படி எதிர்க்கிறார்கள்? இங்கே இருந்து போய் அவர்கள் அங்கே இருந்து பணத்தை அனுப்புகிறார்கள். நான்-ரெசிடென்ட் இண்டியன் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.

நான் ஒரு எக்னாமிக்ஸ் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அவர்கள் சொல்லியிருந்த கணக்கு இந்த கணக்கையும் மீறியிருக்கிறது. அதிலே ஒரு நண்பர் எழுதியிருந்தார். அமெரிக்காவிலே அவர்கள் எந்த வேலைக்குப் போனாலும்—பியூனாக இருந்தாலும், டாக்டராக இருந்தாலும், எஞ்சினியராக போனாலும்— அங்கே இருக்கின்ற ஒரு பொருளாதார அமைப்பு இயங்குவதற்காக இவர்கள் ஒரு பாகம் ஏற்றுச் செல்கிறார்கள். அதை தயவுசெய்து நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக அவர்கள் சம்பளம் பெற்று அந்தப் பணத்தை அனுப்புகிறார்கள். இது ஏறக்குறைய 4 ஆயிரத்து 200 ஆயிரம் மிலியன் டாலர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், அந்த அமைப்பு இயங்குகிறபோது அந்த அமைப்பு மூலமாக பொருள் உற்பத்தியாகி உலகத்தின் பல்வேறு

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நாடுகளிலேயும் சந்தைகளை அமைத்து விற்பனை செய்து அவர்கள் பணத்தைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வருகிறபோது இந்தியாவிலிருந்து மட்டும் நம்முடைய நண்பர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பொறுப்பின் காரணமாக மட்டும் இங்கே யிருந்து போகிற பணத்தின் மதிப்பு மட்டும் 5,600 மிலியன் டாலர்கள் என்று இருக்கிறது என்ற கணக்கை அந்த லெட்டரிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் பணத்தைப்பற்றிக் கவலைப்பட வில்லை. ஆனால் அங்கேயிருந்து அனுப்புகிற பணத்தைவிட அதிகமான பணத்தை இங்கேயிருந்து அந்த பொருளாதார அமைப்பு சுரண்டிச்செல்கிறது என்பதை நினைக்கிறபோது நம்முடைய பணம் வெளியறுவதற்கு அங்கேயும் போய் உதவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைப்பார்களானால் தேசபக்தி உணர்வுள்ள யாராக இருந்தாலும் இந்த நாட்டின் நன்மைக்காக எவ்வளவு கஷ்டங்கள் வந்தாலும் அதை ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். சமுதாய உணர்வு என்று வலியுறுத்துவதும் தேச பக்தி உணர்வு என்று நான் சொல்வதும் இந்தக் கண்களைத் திறக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அந்தக் குறைபாடுகள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை ஏற்படுத்தி அப்படிப் பட்ட நிலைமைகளை ஆதரிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இங்கே பல அறிஞர்களை உற்பத்தி செய்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்கக்கூடிய முறை யிலே தேவையான பண்பாட்டை நாம் தரவில்லை. அந்த பண்பாடுதான் நாம் அவர்களுக்கு தரவேண்டும். அதன் மூலமாக அவர்கள் நல்லவர்களாக இருக்கக்கூடியமுறையிலே நீதி போதனை கள், சமுதாயப் பற்று, தேச பக்தி உணர்வு அவர்களுக்கு ஊட்டப் படவேண்டும் என்பதைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னுடைய உயிர் தேவை என்றாலும் இந்த நாட்டிற்கு தரத்தயாராக இருக்கிறேன் என்று நினைக்கிற அளவுக்கு இந்த நாட்டினுடைய மாணவர்கள் தங்களுடைய உணர்வுகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படியெல்லாம் பரவலாகப் படித்தவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கிற நேரத்திலே தான் இன்றைக்கு பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுகிற நேரத்திலே கட்டுப்படுத்த வும் அவைகளைத் தீர்க்கவும் அந்த நேரத்திலே மக்களைக் காப்பாற்றவும் தேவைப்பட்ட சக்தியை இந்த சமுதாயம் பெற முடியும். அந்தமுறையிலே இந்த இரண்டு வகையான மாறுதல் களை நம்முடைய கல்விமுறையிலே செய்வதன் மூலம் ஒரு நல்ல வலிவுள்ள சமுதாயத்தை உருவாக்கமுடியும் என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

(இரவு 7.00)

இங்கே நிதி ஒதுக்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 1984-85-ல் கல்வி மானியத்தின் கீழ் ஒதுக்கியுள்ள ரூ. 402 கோடி வருவாய் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூ. 1946 கோடியில் 21 விழுக்காடாகும். பள்ளிகளில் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு ஆகும் உணவுப் பொருள் மதிப்பு வகையில் ரூ. 60 கோடி மானியக் கோரிக்கை எண் 35-ல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ரூ. 60 கோடியையும் சேர்த்தால் ரூ. 462 கோடி ஆகும். ஆக, கல்விச்

செலவு 24 விழுக்காடு அளவில் இருக்கும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன. இதை ஏன் நாம் சேர்த்து கணக்கிட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம் என்றால், இந்த முதலமைச்சர் சத்துணவுத் திட்டம் வருகின்ற வரைக்கும் அது வரையில் இருந்து வந்த மதிய உணவு கணக்கு இந்தக் கல்வி மானியத்தில் இருந்து வந்திருக்கிற காரணத்தினால் இந்த 2 ஆண்டு காலமாக பிரித்து இருந்ததையும் சேர்த்துப் பார்த்து நாம் இதற்கு முன்னால் இருந்த கணக்கோடு பார்க்கிற போது இது 24 சதவீதமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் கல்வியைப் பற்றி நான் இப்போது பேசிவிட்டேன். 10 முதல் 15 வயது தொகுதி மாணவர்களுக்கு சத்துணவு தருவதாக நாம் இன்றைக்கு அறிவித்து இருக்கிறோம்.

இரண்டாவதாக ஏற்கனவே 5 வயது முதல் 9 வயது முடியவுள்ள பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு அமுலாக்கப்பட்டுள்ள 'முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டம்'' இவ்வாண்டு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த நாளாகிய செப்டம்பர் 15லிருந்து இம்மாநிலத்திலுள்ள எல்லாப் பள்ளிகளிலும் 10 முதல் 15 வயது வரையுள்ள மாணவர்களுக்கும் விரிவாக்கப்படவிருக்கிறது என்பதை பெருமிதத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு சத்துணவு, ஆண்டில் பள்ளி நாட்கள் அனைத்திலும் வழங்கப்படும்.

இந்தச் சத்துணவுப் பற்றி கருத்துக்களை சொல்லி அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி தவறான கருத்துக்களை ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடைபெற்றதை நாம் பார்த்தோம். ஆனால் கருத்துக்களைச் சொல்லுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒன்றை தயவு செய்து உணர வேண்டும். சத்துணவு என்பது அதற்கு அமைக்கப்பட்ட அறிஞர் குழு சொன்ன அந்த அடிப்படையில் தான், குறைந்த செலவில் சத்து தரக்கூடிய அளவுக்கு, சத்துணவு தர வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படையில் அந்த உணவு இன்றைக்கு தரப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில் இன்றைக்கு நானும் சாப்பிடுவதும் இல்லை, நீங்களும் சாப்பிடுவது இல்லை. நாம் ஏதோ வாய்க்கு ருசியாக சாப்பிடலாமே தவிர குறிப்பிட்ட முறையில் ஒரு விஞ்ஞானியின் கருத்தின் அடிப்படையில் சத்துணவு சாப்பிடுகினற நிலைமை ஒரு வேளை ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கக்கூடிய நோயாளிகளுக்கு இருக்கலாமே தவிர மற்றபடி யாரும் அப்படி சாப்பிடுவது இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த வாய்ப்பை நம்முடைய குழந்தைகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். பொது மக்களுடைய வரிப் பணத்தில் தரப்படுகின்ற உணவு தான். யார் வீட்டு பணமும் அல்ல. மக்களுடைய பணத்திலிருந்து மக்களுடைய குழந்தைகளுக்கு நாம் இந்த சத்துணவைப் போடுகிறோம். சத்துணவு போடுகிற போது அந்த குழந்தைகளுக்கு கை, கால் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்ல, அறிவு வளர்ச்சிக்கு தேவையான மூளை நல்லபடியாக வளர வேண்டும்

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

என்ற அடிப்படையில் இந்த சத்துணவை நாம் போடுகிறோம். ஆகவே, இது சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல மாறுதலை ஏற்படுத்தும் என்று நம்பிக்கையை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சத்துணவுத் திட்டத்தில் ஒரு நடவடிக்கை என் கவனத்திற்கு வந்தது. அது தான் நடைமுறையா என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக கேட்கிறேன். சைதாப் பேட்டை கோர்ட்டுக்குப் பின்னால் இருக்கக்கூடிய கார்ப்பரேஷன் பள்ளியில் ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளைக்கு மேல் பள்ளிக்கூடம் போவதாக இருந்தால் ஒரு பிள்ளைக்கு தான் சத்துணவு வழங்கப் படுகிறது என்று அந்த பள்ளியிலிருந்து ரிப்போர்ட்ஸ் வந்திருக் கிறது. ஆகவே இது போல் பலயிடங்களிலிருந்து வருகிறது. Is that the position? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் அப்படி ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதிக்கவில்லை. ஆனால் அப்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர் கள் சொல்வதை விசாரிக்கும்படி நான் உரிய அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஏ. பூங்காவனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சத்துணவின் மூலம் குழந்தைகளுக்கு மூளை வளர்ச்சி, உடலில் உள்ள அத்தனை பாகங்களும் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதற்கான உணவு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் அளிக் கிற உணவு ஒரு வேளைக்கு மட்டும் தானே ஒழிய இரண்டு வேளை களுக்கும் அளிக்காமல் இந்த உணவிலேயே வளர்ச்சி வருமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுவும் இல்லை என்றால் மோசமானதாக இருக்கும் என்பது தான் இப்போது நாம் சொல்ல வேண்டிய ஒன்று. ஆகவே, இப்போது அதாவது தந்து இருக் கிறோம். அதாவது இந்தியாவிலேயே ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளைக்கு உணவு நிச்சயமாக உண்டு என்ற 'கியாரண்டியை' உத்திரவாதத்தை தமிழ்நாட்டில் தான் தந்து இருக்கிறோம். இந்தியாவிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அத்தகைய உத்திர வாதத்தை யாரும் தரவில்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன் (கைத்தட்டல்).

1984-85-ல் பள்ளிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட இருக்கும் கூடுதல் பணியிடங்களைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கூடு தல் பணியிடங்கள், 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர் பணியிடங்கள், 100 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் பணியிடங்கள், 150 தமிழ் ஆசிரியர் பணியிடங்கள், 200 பி.எட். தர ஆசிரியர் பணியிடங்கள்,

100 முழு நேர தொழிலாசிரியர் பணியிடங்கள், 75 மேல்நிலை பள்ளி வகுப்பாசிரியர் பணியிடங்கள் ஆக மொத்தம் 1,625 பணியிடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

பள்ளிகளில் அறிவியல் கல்வி தர வளர்ச்சிக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறோம். 1984 ஜனவரியில் திருவனந்தபுரத்தில் நடந்த ''தென்னிந்திய அறிவியல் கண்காட்சி'' யில் தமிழகப் பள்ளிகள்—குறிப்பாக தருமபுரியில் உள்ள அரசு ஔவையார் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி-பெரும்பாலான கேடயங்களையும், பரிசுகளையும் வென்று நமது மாநிலத்திற்கு புகழ் ஈட்டித் தந்துள்ளன.

பள்ளிகளில் மின்கணிப்புப் பொறிக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் பார்த்தோமானால், மின்கணிப்புப் பொறி இப்பொழுது மேலை நாடுகளில் பள்ளி நிலையிலேயே அறிமுகப் படுத்தப்படுகிறது. நம் நாட்டிலும் மைய அரசு மின் அணுவியல் துறையும் கல்வி அமைச்சகமும் இணைந்து 1984-85இல் இந்தியா அனைத்திலும் மொத்தம் 250 பள்ளிகளில் மின் கணிப்புப் பொறி பற்றிய பாடத்தை அறிமுகப்படுத்தவிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் சென்னையில் இந்தியத் தொழில் நுட்பவியல் நிறுவனத்தைச் சுற்றி 50 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் அமைந்த சுமார் 50 மேல்நிலைப் பள்ளிகளின் பெயர்கள் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காக மைய அரசுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

அனைவருக்குமான அஞ்சல் முறைப்பள்ளி - அதாவது ஓப்பன் ஸ்கூலைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், பள்ளி வயதைத் தாண்டியவர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துத் தேற வசதி செய்யும் நோக்கத்துடன் அனைவருக்குமான அஞ்சல் முறைப்பள்ளி வரும் ஆண்டில் தொடங்கப்படவிருக்கிறது.

அண்மையில் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பள்ளி மாணவர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் இலவசமாகப் புத்தகங்களையும், நோட்டுப் புத்தகங்களையும் வழங்குகிறது.

ஆசிரியர் சமுதாயத்திற்கு இவ்வரசு செய்துள்ள பல சீரிய நன்மைகள் மானியக் கோரிக்கை விளக்க நூலில் வெளிக்கப் பட்டுள்ளன. அண்மையில் மேலும் சில சலுகைகளைக் குறித்து அரசு எடுத்துள்ள முடிவுகளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் பாட முழுநேர ஆசிரியர்கள் மாதம் ரூ. 40 சிறப்பூதியம் பெறுவதிலிருந்த சிக்கலை நீக்கி அவர்கள் வாரம் 24 பிரிவேளைகள் தொழிற் பாடம் கற்றுத்தர வேண்டும் என்று இருந்ததை மாற்றி 18 பிரிவேளைகள் போதும் என்று விளக்கம் தரப்படவிருக்கிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள பி.பி.எட். தகுதி பெற்ற உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் எம்.பி.எட். படிப்பைக் கோடை விடுமுறையோடு சேர்த்து பயிலும் போது அவ்விடுமுறைக் காலத்திற்கு அதிகமாக 64 நாள் வரை எம்.பி.எட். படிப்பைத் தொடர்ந்து படிக்கவும் அந்த 64 நாட்களையும் பணிக் காலமாகக் கருதவும் அரசு அனுமதிக்கவிருக்கிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உட்படுத்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கான 10 மாத சான்றிதழ் வகுப்பிற்கான பாடங்கள் அச்சிடப்பட்டு அவ்வகுப்பு இன்னும் ஒரு மாதத்தில் தொடங்கவிருக்கிறது.

பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் உதவியோடு ஆறாவது திட்ட காலத்திற்குள் செய்து முடிக்க வேண்டிய பணிகளுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு அளிக்க வேண்டிய ஈட்டு மானியத் தொகையாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 14 இலட்சமும், மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 19 இலட்சமும் 1984-85 இல் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சேலத்திலும், வேலூரிலும் பட்ட மேற்படிப்பு மையங்கள் ஏற்படுத்த சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. சேலத்தில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்று ஏற்கனவே முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார். அப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு மையமாக சேலம் பட்ட மேற்படிப்பு மையம் அமையும். அம்மையத்திற்காக ரூ. 5 இலட்சம் உட்பட மொத்தம் ரூ. 13 இலட்சம் வரும் ஆண்டில் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் திட்டப் பணிகளுக்காகத் தரப்பட இருக்கிறது.

வரும் ஆண்டில் பிற பல்கலைக் கழகங்களுக்குத் திட்டப் பணிகளுக்கான மானியமாகப் பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 120 இலட்சம்; பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 130 இலட்சம்; தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 180 இலட்சம்; அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ரூ. 40 இலட்சம் ஆகிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

காரைக்குடியில் அழகப்பா பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கான சட்ட முன்வடிவு தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்பல்கலைக் கழகத்திற்காக 1984-85ல் ரூ. 50 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கல்லூரிகளின் மேம்பாட்டைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றி வருவதற்காக 1984-85ல் துணை இயக்குநர் ஒருவர், பேராசிரியர் இருவர் பிற பணியாளர்கள் ஆகியோருடன் ''கல்லூரி வளர்ச்சிப் பிரிவு'' ஒன்று கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அலுவலகத்

தில் அமைக்கப்படும். பல்வேறு கல்லூரிகளில் நடக்கும் பல்வேறு பாடங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கவனித்து தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகளை இப்பிரிவு திட்டமிடும்.

வரும் ஆண்டில் அரசுக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் ஆறு பேர் பி. எச்டி. (டாக்டர்) பட்டம் பெற அனுப்பப்பட இருக்கிறார்கள்.

நாகர்கோவில் தென்குமரி கல்வி நிறுவனம் நாகர்கோவிலில் ''சிவந்தி ஆதித்தனார் கல்லூரி'' என்னும் தனியார் கல்லூரியை அரசு மானியம் ஏதும் கோரக்கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன்- தொடங்கி நடத்த அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. பல்கலைக் கழகம் வழங்கும் இணைப்பை எதிர்நோக்கி இவ்வனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது.

இனி சட்டக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் பார்த்தோமானால், 1983-84இல் தமிழ்நாட்டில் உள்ள சட்டக் கல்லூரிகள் அனைத்திலும் 5 ஆண்டு சட்டப் படிப்பு (மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு தேறிய பின் 5 ஆண்டுகள்) அமுலாக்கப்பட்டது.

மேலும் 1983-84-ல் மாலை நேரச் சட்ட வகுப்பு மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.

அடுத்து, தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பற்றி எடுத்துப் பார்த்தோமேயானால், தமிழ்நாட்டில் 1982-83 ஆம் ஆண்டுவரை 61 அரசினர் மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பாலிடெக்னிக்குகள் இயங்கி வந்தன. தொழில் நுட்பக் கல்வியின்பால் உள்ள மாணவர்களின் ஆர்வத்தினை ஈடேற்றும் வகையிலும், சுய வேலை வாய்ப்பினை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும், தமிழகத்தில் மேலும் சில பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்கிட அரசு முடிவெடுத்தபோதிலும் அரசே பெருமளவில் செலவு செய்து பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்கி நடத்திட இயலாத நிலையில், அரசிற்கு எந்தவிதச் செலவும் இன்றி—அனைத்துச் செலவினங்களையும் நிருவாகமே ஏற்று-தனியார் நிர்வாகங்களைச் சில நிபந்தனைக்குட்பட்டு பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதித்து வருகிறது. இதன்படி தனியார் பாலிடெக்னிக்குகள் 1982-83 இல் 2-ம், 1983-84இல் 15-ம் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. 1984-85 ஆம் ஆண்டு மேலும் 5 தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இன்னும் சில பாலிடெக்னிக் களைத் தொடங்கிட அனுமதிப்பது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(இரவு 7-10)

பாலிடெக்னிக்குகளைத் தொடங்குவது என்பதைப் பொறுத்தவரையில் அரசினிடத்திலே போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால் அரசு தொடங்கவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் பாலிடெக்னிக்குகளின் தேவையை அரசு உணர்ந்

திருக்கின்றது. ஆகவே தனிப்பட்டவர்கள் அவ்வாறு பாலிடெக்னிக்குகளை அமைக்க முன்வருகின்றபோது அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குவது என்ற முடிவை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அனுமதி பெறாமலேயே ஆரம்பிக்கலாம் என்ற அரசியல் சட்டப் பாதுகாப்பு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற நேரத்தில், அதைப் போல மற்ற பெரும்பான்மை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் அப்படி ஆரம்பிப்பதைப் பெரிய குற்றமாக நாம் கருதக்கூடாது என்பதே இதிலே சிந்திக்கவேண்டிய மிக முக்கியமான ஒன்றாகும்.

இவை எல்லாம் அரசின் சார்பிலே நடத்தப்படவேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு கருத்து வேறுபாடு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே இப்போது நடைமுறையில் இருப்பது கலப்புப் பொருளாதாரம். அதாவது பொதுத் துறையிலே நாம் பல தொழில்களை அங்கீகரித்திருப்பது போல் தனியார் துறையிலும் பல தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. வருமானமும் வருகின்றது. எனவே தனிப்பட்டவர்களின் கையில் பணம் இருக்கின்றது. தனியார் துறையிலே பல கல்வி நிறுவனங்கள் இப்போதும் இருக்கின்றன. அவர்கள் தொழில்களை நடத்தி இலாபம் சம்பாதிப்பதற்கு மாறாக சமுதாயத்திற்குத் தேவையான காரியத்தைச் செய்ய முன்வருகின்றபோது அதை நாம் பயன் படுத்துவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை.

குறிப்பாக இந்தத் தனியார் பாலிடெக்னிக்குகளில் அரசினுடைய கட்டுப்பாட்டின்படி, கைட் லைன்ஸ்படி 50 சதவீதத்தை அவர்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று நிபந்தனை போட்டிருக்கிறோம். அதிலே சில தவறுகள் நடைபெற்றிருப்பதாக அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அடுத்த ஆண்டிலே இருந்து அந்த 50 சதவீதத்தை மாணவர்கள் பெறுகின்ற வகையில் அந்தக் குழுவிலே அரசின் சார்பிலே ஒரு பிரதிநிதியைப் போட்டு அந்த விண்ணப்பம் கொடுக்க வேண்டிய நாட்கள் முடிந்து, இரண்டு நாட்களிலே அந்த மாணவர்களின் பட்டியலைப் போடுவதன் மூலம் அதிலே எந்த விதமான தவறும் ஏற்படாமல் ஒரு பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த முடியும்.

அதற்குப் பிறகு மேற்கொண்டு வருகின்ற புகார்களையும், மற்ற எல்லா நிலைமைகளையும் பார்த்து தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும். ஆகவே இந்த பாலிடெக்னிக்குகளை வியாபாரமாகக் கருதுகின்றவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசு உஷாராக இருக்கும். ஆகவே பாலிடெக்னிக்குகள் நடத்துவதில் பணம் செலவாகின்றது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறைந்தது ஒரு மாணவனுக்கு 6 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. அதற்குப் பிறகு தொடராச் செலவினம் என்ற வகையிலே கட்டிடங்களுக்கும், கருவிகளுக்கும் என்று ஏறக்குறைய ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் அளவுக்குச்

செலவு செய்ய வேண்டி இருக்கின்றது. இந்தப் பொறுப்பை எல்லாம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து பொறியியற் கல்லூரிகள், பாலிடெக்னிக்குகளில் இணை விரிவுரையாளர், விரிவுரையாளர், உதவிப் பேராசிரியர் ஆகியோர் 10 ஆண்டுப் பணிக்குப் பின் அடுத்த நிலைக்கு உயர்த்தப்படும் வண்ணம் ப்லெக்சிபிள் காம்ப்ளிமென்டிங் என்னும் சலுகை முறை அமுல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பொறியியற் கல்லூரி முதல்வர்கள் தனி ஊதியம் மாதம் ரூ. 100 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 200 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

அரசு பாலிடெக்னிக்குகளின் ஆசிரியர் சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் தரப்பட்டுள்ளது.

தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களில் பணி செய்பவர்கள் அரசு மருத்துவமனைகளில் இலவசமாக சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ளும் சலுகை தரப்பட்டுள்ளது.

பாலிடெக்னிக்குகளில் தகுதி வாய்ந்த ''பயிற்றுநர்களை'' இணை விரிவுரையாளர்களாக 28—4—1981 முதல் பதவி உயர்த்தலாம் என்று முன்னர் தரப்பட்டுள்ள சலுகை இப்பொழுது 1—12—1977 முதலே முன் தேதியிட்டு அமுல் செய்யப்படுகின்றது.

1—1—1974 முதல் 31—12—1976 முடிய தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களில் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ''பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதம்'' படி ஓய்வூதியம் வழங்கலாமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

அண்ணா பல்கலைக் கழகத்திற்கு 1984–85-ஆம் ஆண்டில் திட்ட மானியமாக ரூ. 27 இலட்சம் வழங்கப்படும். ''படிக வளர்ச்சி நிலையத்தை'' விரிவாக்குதல் ''உயிரியல்சார்ந்த தொழில் நுட்பவியல் ஆய்வுக்கூடம்'' நிறுவுதல் முதலிய பணிகளுக்காக இம்மானியம் வழங்கப்பட இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் மாணவ, மாணவியர் மற்றும் பொதுவாக மக்கள், அறிவியல் வளர்ச்சி பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும், அறிவியல் உணர்ச்சியை வளர்ப்பதற்கும், அறிவியல் தொழில் நுட்ப மையங்கள் அமைக்கப்படுமென்று தந்தை பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவின்போது அறிவிக்கப்பட்டது. சென்னையில் ரூ. 3.85 கோடி செலவில் பெரியார் தொழில் நுட்பவியல் மையத்தையும் ரூ. 1.59 கோடி செலவில் ''கோள்கள் இயங்கும் காட்சி'' நிலையத்தையும் (பிளானிடேரியம்) அமைக்க அண்மையில் அரசு ஏற்பு வழங்கியுள்ளது.

அடுத்து திருச்சிராப்பள்ளி, கோவை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலும் அறிவியல் மையங்கள் அமைக்கப்படும்.

தமிழ்நாட்டில் அறிவியல் துறையில் நடக்கும் ஆய்வுகளையும் அதன் அடிப்படையில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்தையும் ஒருங்கிணைத்து அதனைத் தக்க முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தவும் மைய அரசு அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கழகத்தோடு இணைத்து செயல்படவும், மாநிலத்தில் அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடிகோலவும் '' தமிழ்நாடு அறிவியல் தொழில் நுட்ப மன்றம் '' என்ற (தன்னுரிமை பெற்ற) அமைப்பு ஒன்று அமைக்கப்படுகிறது. இவ்வமைப்பில் பல்கலைக் கழகப் பிரதிநிதிகள், அறிவியல் வல்லுநர்கள், தொழில் துறைப் பிரமுகர்கள் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள்.

இம்மாநிலத்தில் விளையாட்டு, போட்டிப் பந்தயங்கள், உடற் பயிற்சி ஆகியவற்றைச் சிறந்த முறையில் பேணி வளர்ப்பதற்காக (தன்னுரிமை பெற்ற) '' விளையாட்டு வளர்ச்சி வாரியம் '' ஒன்று அமைக்கப்படுகிறது.

தொடக்கப் பள்ளிகளில் விளையாட்டில் சிறந்த மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து ஊக்குவித்தல்; உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளி உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு புத்தறிவுப் பயிற்சி; கல்லூரிகள் 8-க்கு ஆரோக்கியமான விளையாட்டு மற்றும் பொழுது போக்கு நடவடிக்கைகளுக்காக மானியம் வழங்குதல்; ஆகிய திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும்.

நிதி நிலைமை சரியில்லாத நூலக ஆணைக் குழுக்களுக்கு புத்தகங்கள் வாங்க வசதி செய்யும் பொருட்டு—இதுவரை நிறுத்தப்பட்டு வந்த திட்டத்தை—1984-85-லிருந்து ஆண்டு தோறும் ரூ. 11 இலட்சம் மானியமாக அரசு வழங்கி மறுபடியும் தொடங்குகிறது என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்னை அருங்காட்சியக வளாகத்திலுள்ள அரங்கினை மேம்பாடு செய்து நவீன முறையில் அமைக்க அண்மையில் அரசு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி திரு. மோகன் அவர்கள் தலைமையில் குழு ஒன்றினை அமைத்துள்ளது. இப்பணிக்கு ரூ. 2.34 இலட்சம் செலவுக்கும் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களில் உள்ள பழங்கால ஓவியங்கள், கலை பொருட்கள் போன்றவற்றை வகைப்படுத்தி நன்முறையில் பாதுகாக்க அருங்காட்சியகத் துறை இயக்குநர் தலைமையில் வல்லுநர் குழு ஒன்றை அரசு அண்மையில் அமைத்துள்ளது.

தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கும் கொள்கை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அறிவிக்கப்பட்டபோதிலும் அப்பணி அண்மை ஆண்டுகள் வரை நல்லமுறையில் அமுலாக்கப்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. 1980-ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு தமிழ் ஆட்சி மொழித் திட்டத்தைத் தீவிரமாக அனைத்துத் துறைகளிலும் அமுலாக்குவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கியது.

அத்திட்டம் முதல் ஆண்டில் 17 துறைகளிலும், இரண்டாமாண்டில் எஞ்சிய பிற துறைகளிலும் செயற்படுத்தப் பெற்றது. அடுத்த நிலையில் அரசுச் செயலகம், தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற நிறுவனங்கள், மாநகராட்சிகள் போன்றவற்றிற்கும் இத்திட்டம் விரிவாக்கப்பட இருக்கிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் மட்டும் 1941 தமிழ் தட்டச்சுகள் (ஆங்கில தட்டச்சுகளுக்கு மாற்றாக) வழங்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்டங்கள் தோறும் ஆட்சிமொழிக் கருத்தரங்குகள் நடத்தும் திட்டத்தின்கீழ் அண்மையில் கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆட்சிமொழி மூவாண்டு முனைப்புத் திட்டச் செயற்பாட்டிற்கு முன் அனைத்து அரசு அலுவலகங்களிலும் தோராயமாக 13,000 ஆங்கிலத் தட்டச்சுகளும், 4,000 தமிழ்த் தட்டச்சுகளும் இருந்து வந்தன. 1977 முதல் முனைப்புத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படத் தொடங்கியதற்கு முன்பு வரை 767 தமிழ்த் தட்டச்சுகள் மட்டுமே அரசு அலுவலகங்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. முனைப்புத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்ட பின்னர் 1981-82-ல் 1,049 தமிழ்தட்டச்சுகள், 1982–83-ல் 910 தமிழ் தட்டச்சுகள், 1983 ஏப்ரல் முதல் இதுவரை 961 தட்டச்சுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆட்சிமொழிக் கருத்தரங்கில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதன் விளைவாக 1984 மார்ச் இறுதிக்குள் இன்னும் 250 தமிழ்த் தட்டச்சுகள் அரசு அலுவலகங்களுக்கு வழங்கப்படவுள்ளன. 1984-85-ஆம் ஆண்டில் 5,000 ஆங்கிலத் தட்டச்சுகளை மாற்றி அவற்றுக்குப் பதில் தமிழ்த் தட்டச்சுகள் தர நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு செய்யும்போது அலுவலகங்களில் முக்கால் பங்கு தமிழ்த் தட்டச்சுகளும் கால் பங்கு ஆங்கிலத் தட்டச்சுகளும் இருக்கும் நிலை ஏற்படும். அதன் பிறகு மாற்றம் செய்ய வேண்டிய ஆங்கிலத் தட்டச்சுகள் மிகச் சிலவே இருக்கும்.

மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அனைத்து துறைகளிலும் முற்றும் தமிழிலேயே எழுத வேண்டுமெனவும் அவ்வாறு எழுதாத நிலை காணப்படின் அவ்வவத்துறைத் தலைவர்களே அதற்கு பொறுப்பேற்க நேரிடுமெனவும் அறிவித்து ஆட்சிமொழி நிறைவேற்றத்தை ஊக்குவித்துள்ளார்கள். இது அரசின் சார்பிலே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு நடவடிக்கைகளாகும்.

தொழில் கல்வியைச் சொல்லித் தருகின்ற பகுதி நேர ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 150 நாம் தந்து வருகிறோம். அவர்கள் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறார்கள். திரு. வி. சி. குழந்தைசாமி குழுவிலேயும் அவர்கள் அதை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துகின்ற கருத்துரு பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவிலே தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊக்க ஊதியம் வாங்கிக் கொண்டு வந்த ஆசிரியர்கள் கல்வித் துறையிலே மட்டும் இருந்து வந்தார்கள். பிற துறைகளிலே இருப்பவர்களும் அதைக் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள். கல்வித் துறையிலே ஒரு மேல் படிப்புக்காக ஊக்க ஊதியம் பெற்று வந்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை விரிவு படுத்துகின்ற பொழுது இந்த அரசு என்ன முடிவு எடுத்திருக்கின்றது என்றால் இரண்டு ஊக்க ஊதிய உயர்வுக்குப் பதிலாக ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை தந்து விடலாம் என்று முடிவு எடுத்து அதை நடைமுறைப் படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதுவும் கல்வித் துறைக்குப் பொருந்துகின்ற ஒரு நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நடவடிக்கையை அமுல் நடத்தும் போது 5-9—1933க்கு முன்னாலே பட்டம் பெற்று அப்படி அவர்கள் அந்த ஊக்க ஊதிய உயர்வைப் பெறாமல் இருப்பார்களானால் அவர்களுக்கு அந்தக் குறிப்பிட்ட தொகை தரும் திட்டம்தான் அமுலாகும் என்று இருந்தது. அந்த ஆசிரியர்களுக்கு 5—9—1983-க்கு முன்னால் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தர வேண்டுமென்று கேட்டு வந்தார்கள். இன்றைக்கு அரசு அதை ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு முன்னாலே படித்து பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு முன்பு இருந்தபடி ஊக்க ஊதிய உயர்வு வழங்கும் என்ற அந்த மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

(இரவு 7-20).

இங்கே பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக் களைச் சொன்னார்கள். துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் ஏதோ கருத்துவேறுபாடு இருப்பதைப் போல சொன்னார்கள். அதெல்லாம் தவறான நோக்கம் என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே எடுத்துச்சொன்னேன். இன்றைக்கும் அரசும், துணைவேந்தரும் சேர்ந்து அவர்கள் தருகிற ஒத்துழைப்பு அடிப்படையிலும், நாம் தருகிற ஆதரவின அடிப்படையிலும பல்கலைக் கழகத்தில் பல்வேறு நடைமுறைகளைப் கொண்டு வந்து, சீர் திருத்தங்களை கொண்டு வந்து அதைச் சிறந்த முறையில் செயல் படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தான் நாம் முயன்று வருகிறோம். நேற்றைக்கு எனக்கு ஒரு பெட்டிஷன் வந்தது. நா. சங்கரன் என்று ஒருவர் எழுதியிருந்தார்கள். அது பி.ஏ. லிட்டரேச்சரைப்பற்றி, அதற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருந்தது. விளக்கமாக அதை எழுதி

இருந்தார்கள். அந்தப் புத்தக்கத்தின் பெயர் கமலா மார்க் கண்டேயா எழுதிய 'டு வர்ஜீன்ஸ்' என்ற ஆங்கில புத்தகம். அதிலே பல பகுதிகளை எடுத்துப் போட்டு இவ்வளவு ஆபாச மான பகுதிகள் உள்ள ஒரு புத்தகத்தை எப்படி வைத்திருக்கிறார் கள் என்று அவர்கள் எழுதி இருந்தார்கள். நான் கூட அதைப் படித்தபோது அடுத்த ஆண்டிற்கான புத்தகம் போல இருக்கிறது; ஆகவே இதை தடுத்து நிறுத்தி விட வேண்டுமென்று நான் வி.சி. அவர்களுக்கும் போன் செய்து கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், எனக்கும் அந்தப் பெட்டிஷன் வந்திருக்கிறது, நான் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று சொன்னார் கள். அந்தப் புத்தகம் ஒரு ஆண்டு காலமாக நடைமுறையில் இருந்து வருகிற புத்தகம், அதிலே சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களை அந்தப் புத்தகத்தை நான் பார்க்கிற போது இவ்வளவு மோச மான ஒரு புத்தகத்தை ஒரு ஆண்டு காலம் நம்முடைய கல்லூரி களிலே வைக்க நேரிட்டதே என்பதை நினைத்து நான் உள்ள படியே வருத்தப்படுகிறேன். அது ஒரு புத்தகக் கடையில் இருந் தாலும் கூட நம்முடைய காவல் துறையினர் ஆபாசப் புத்தகச் சட்டத்தின்படி கைது செய்யக்கூடிய அளவிற்கு அந்தப் புத்தகம் இருக்கிறது என்பதைச் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை; ஆசிரியர்கள் அதைப் பற்றி சொல்லவில்லை; இது எங்காவது பெற்றோர் களின் கவனத்திற்கு வந்து அவர்களும் அதைப் பற்றி சொல்ல வில்லை; பத்திரிகைகளின் கவனத்திற்கும் வராமல் இருந்தது என் பது எனக்கு மிகப் பெரிய ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இன்றைக்கு அந்தப் புத்தகத்தை கையிலே வைத்துக்கொண்டிருப் பதற்கே நான் மிகவும் கூசசப்படுகிறேன். நான் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களிடம் அந்தப் புத்தகத்தைக் காட்டினேன். இவ் வளவு மோசமான புத்தகத்தை எப்படி ஓராண்டு காலம் வைத் திருந்தார்கள்; ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கின்ற கல்லூரிகளிலும் கூட இது இருந்து வந்தது என்கிறதைப் பார்க் கிறபோது, இதனாலே ஏற்பட்ட சேதத்தை நாங்கள் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றால் 10 ஆண்டுக்காலம் பெரிய முயற்சியை எடுத் துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை தான் இன்றைக்கு இருக் கிறது. சம்பந்தப்பட்ட பேராசிரியர் இதற்காக வெட்கி தலை குனிய வேண்டுமென்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உண்மையிலேயே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது ரொம்பவும் சீரியசானது. நான் அதைப் படித்துப்பார்த்தேன். எனக்கு ஆத்திரம் பொங்கி புத்தகத்தை எரிக்கிற அளவு கோபம் வந்தது. அமைச்சர் சொன்னது போலீஸ் அரெஸ்ட் பண்ணுவார் களென்று; அந்த அளவிற்கு மாணவ, மாணவியர்களுடைய பால் உணர்ச்சியை வேண்டுமென்றே தூண்டிவிடுகிற அளவில் அதை அவர்கள் படித்தால் மிகவும் கெட்ட வழிகளில் செல்லத் தக்க அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்வது என்ன

வென்றால், போலீஸ் அரெஸ்ட் மட்டுமல்ல, அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான புத்தகத்தை எழுதியவரை கைது செய்வது மட்டுமல்லாமல், அதைக் கல்லூரிகளில் இருக்க பிரஸ்க்ரைப் செய்து, அந்த ஆண்டு பாடமாக நடத்தப்படுவதற்கு பொறுப்பான அதிகாரியோ அல்லது புரபசரோ யாராக இருந்தாலும் 'ஆஸ் அன் ஆண்டி-சோசியல், எக்ஸ்பெல்' பண்ண வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மற்றவர்களுக்கு இது ஒரு பாடமாக இருக்கட்டும். அதுதான் இதற்கு வழி. துணைத் தலைவர் அவர்களே நீங்கள் அதைப் பார்த்தால் என்னைவிட கோபப்படுவீர்கள். குஸ்திக்கே போவீர்கள் என்று சொல்கிறேன். I am so angry. It is most atrocious. ஆகவே தயவுசெய்து நீங்கள் வருத்தப் பட்டால் போதாது. Whoever has prescribed and whoever has tolerated. அவர்கள் மேல் ஆக்ஷன் எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதுபோல பேசி மேலும் அந்தப் புத்தகத்திற்கு அதிகமான விளம்பரம் ஆகிவிடக் கூடாது.

திரு. ரா. உமாநாத்: விளம்பரம் என்கிற பிரச்சினை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத்தலைவரவர்களே நானே இதைப் பேசுவதற்குக் காரணம் இதை நான் சாதாரண ஒன்றாக கருதவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களுக்கு இருக்கிற சமுதாயப் பொறுப்பை அவர்கள் மறந்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தை அழிப்பது என்பது மிக மிக சாதாரணம். இது சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் சமுதாயப் பார்வை இல்லையென்ற பெருங்குறையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நான் இங்கே பதிலுரை ஆரம்பித்த நேரத்தில் நம்முடைய கல்வியிலே இருக்கிற மிக முக்கியமான குறைபாடு என்று நான் சொல்லியது படிக்கிறவர்களுக்கு நாம் சமுதாயப் பார்வையைத் தரவில்லை. சமுதாயக் கடமையை நாம் சொல்லித்தரவில்லை, சமுதாயப் பொறுப்பை நாம் ஊட்டவில்லை என்று நான் சொன்னதை நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது அதை ஒரு சாதாரணமாகக் கூட எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தப் புத்தகத்தை நாம் பார்க்கிறபோது எந்த அளவிற்கு படித்தவர்களுக்கு இந்தச் சமுதாயம் பற்றிய அக்கறை இல்லாத தன்மை இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, இந்தப் புத்தகத்தை வைத்ததன் மூலம் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, நம் எல்லோருக்குமே ஒரு கேவலமான தன்மை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது பாடப் புத்தகங்களை மாணவர்களுக்கு குறிக்கின்ற நேரத்தில் அதனாலே சமுதாயத்திற்கு என்ன பயன், அவர்களை நல்வாழ்வுபடுத்துமா என்ற அளவிற்கு நல்ல புத்தகங்களை

வைக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் நான் அந்த ஆசிரியர்ப் பெருமக்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். சம்பந்தப் பட்டவர்களைக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தகைய பெரியதவறை எப்படி செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இன்றைக்கு நாம் தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆகவே படித்தவர்கள், பேராசிரியர்கள் இத்தகைய பெரிய தவறை, சாதாரணக் கூலி வேலை செய்கிறவர்கள் கூட செய்யாத ஒரு தவறை, இவ்வளவு ரூபாய் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு இந்தச் சமுதாயத்திற்குச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை வேதனை யோடு கூறிக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதே நேரத்தில் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இது ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் பெற்று இருக்கிற படிப்பு, அவர்கள் பெற்று இருக்கிற கல்வி, அதிலே இருக்கும் முக்கியமான குறைபாடு என்பதைச் சொல்லி, இனி எந்த நேரத்தில் எந்தப் பாடத்திற்கு எந்த பாடப்புத்தகத்தை வைத்தாலும் அது குழந்தைகளுக்கு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வதாக இருக்க வேண்டும், சமுதாயப் பொறுப்பை ஊட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டுக் கருத்தை சொல்வதாக இருக்கவேண்டும். தேச பக்தி உணர்வை ஊட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். இத்தகைய சீரழிவு ஏற்படுத்துகின்ற அளவிற்கு சமுதாய விரோத கருத்துக் களைச் சொல்கிற அளவிற்கு புத்தங்ககளை வைக்கக் கூடாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காரணம், பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற நிறுவனம். அது மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு பாடத்திலும் அந்தப் பேராசிரியர்கள் சொல்வது தான் முடிவாக இருக்க வேண் டும் என்ற நியதியை உணர்ந்து தான் நான் இந்தக் கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

நாம் எதைச் செய்தாலும், அது சமுதாயத்திற்கு நல்லது பயக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் குறைந்தது தீமை பயக்காது இருக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் மிகவும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அந்தப் புத்தகம் வித்ட்ரா செய்யப் பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணை வேந்தர் அவர்களுக்கும். எனக்கு பெட்டிஷன் வந்ததுபோல் அவர்களுக்கும் வந்தபிறகுதான் தெரியும். துணை வேந்தர் அவர்கள் இது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள். நானும் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் சிண்டிகேட் உறுப்பினராக இருந்த அந்தச்சென்னை பல்கலைக்கழகத்திலேதான் இது வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

1984 மார்ச் 15]

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் சிண்டிகேட் உறுப்பினராக இருந்தாலும், ப்ரோ சான்சலர் கல்வி யமைச்சர் அவர்கள்தான். அப்படிப்பட்ட தவறு எங்கே நடை பெற்று இருந்தாலும் அதைக் கண்டிக்க நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இது கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பதால், நிச்சயம் அதைத் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கையை அவர்கள் எடுப்பார்கள் என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (குறுக் கீடு).

ஒரு முக்கியமான செய்தி. ஒவ்வொரு தடவையும் பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வுக்கான முடிவுகள் வெளியிடுகின்ற நேரத்தில் உடனடியாக ஊழல், ஊழல் என்று சொல்கிற வழக்கத்தை நாம் பார்த்து வருகிறோம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நாம் மார்க்குகளை வைத்து மட்டும் தேர்ந்தெடுப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு நேர்முகத் தேர்வு என்று வைத்து இருக்கிறோம். அதற்காக 7—8 கமிட்டிகளைப் போட்டு, அவர்கள் 1 மாதம் $1\frac{1}{2}$ மாதம் மாநிலம் முழுவதும் போய் பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களைப் பேட்டி கண்டு அதன் பிறகு தேர்ந்தெடுக் கிறார்கள். ஆனால் நேர்முகப் பேட்டி என்று வருகிறபோது, அந்த மார்க்கின் அடிப்படையில் நாம் தேர்ந்தெடுக்கிற போது ஒரு வித்தியாசம் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்துதான் நாம் இதைக்கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, இப்படி ஏற்படுகின்ற வித்தியாசத்தை வைத்துக்கொண்டு, அதாவது 90 மார்க் ஒரு மாணவன் வாங்கி இருப்பான், அவனுக்கு இடம் கிடைத்து இருக்காது; ஆனால் 88 மார்க்கு வாங்கியவனுக்கு இடம் கிடைத்து இருக்கும்; இன்டர்வியூவிலே அவன் நான்கு மார்க் முதல் மாணவனைவிடக் கூடுதலாக வாங்கியிருக்கலாம். அதனால் கிடைத்து இருக்கும். அவனும் நேர்முகத்தேர்விலே நல்லமுறையில் விடைகளைத் தந்து இருப்பான். ஆகவே. இன்டர்வியூ என்று வைத்து இருப்பதால் இந்த வித்தியாசம் ஏற்படுவதற்கு வழி இருக்கிறது. அந்த வழியை நாம் வைத்துக்கொண்டு இப்படி வந்து விட்டதே, இப்படி வந்து விட்டதே என்றால் அப்படி வரத்தான் செய்யும். இன்டர்வியூ வில் அந்த மாணவன் நல்லமுறையில் பதில் அளித்து இருப்பான் என்பதை நாம் எவ்வளவு தான் சொன்னாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை திருப்திபடுத்த இயலவில்லை. இது ஒருபுறம், மற்றொருபுறத்தில் இந்தக் கருத்துக்களை நாம் வெளியிடுகிறபோது மக்களிடத்தில் ஒரு அதிருப்தி வருகிறது. இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக படித்த இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு வெறுப்பும், அதிருப்தியும் உருவாகிறது என்பதை இந்த

அரசு நன்கு உணருகிறது. ஆகவே இளைஞர்கள் மத்தியில் இத்தகைய ஒரு வெறுப்பும் அதிருப்தியும் உருவாகின்ற நேரத்தில் அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தின் மீதே வெறுப்பு அடைகின்றனர். இது மிகப்பெரிய தீங்கை இழைக்கும் அளவிற்குச் சமுதாயப் பிரச்னையாக மாறி விடுகிறது.

(இரவு 7-30.)

ஆக இதுபற்றிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தபோது, குறிப்பாக ஒரு நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் பேசும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி தந்தார்கள். நிச்சயமாக இந்தமுறை மாற்றி அமைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள் அது பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் பொறியியல் மற்றும் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு இதுவரை கீழ்க்கண்ட முறையை பயன்படுத்தி வருகிறோம்.—

(1) 12-வது வகுப்பில் சம்பந்தப்பட்ட பாடங்களில் வாங்கிய மதிப்பெண்களுக்கு 200 எண்கள்.

(2) நேர்முகத் தேர்விற்கு 30 எண்கள்.

நேர்முகத் தேர்வுக்கு முன்பு 75 மார்க் இருந்தது. அப்போது தவறு அதிகமாக நடைபெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் இப்போது அதை 30 ஆகக் குறைத்திருக்கிறோம். இனிமேல் இது நடைமுறைக்கு வரும். ஆக 230 எண்களுக்கு, மாணவ மாணவியர் பெறும் எண்களைக் கொண்டு அதன் அடிப்படையில் விண்ணப்பதாரர்களை வரிசைப்படுத்தி மாணவர்கள் எடுக்கப்படுகின்றனர்.

ஆரம்பக் காலங்களில் விண்ணப்பதாரர்கள் மிகக் குறைவாக இருந்ததால் ஒரே ஒரு குழு எல்லோரையும் நேர்காணல் முறையில் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு நேர்முகத் தேர்விற்கு மார்க்குகள் கொடுக்க முடிந்தது. விண்ணப்பதாரர்களின் எண்ணிக்கை வளர வளர, இப்போது பல குழுக்கள் நேர்முகத் தேர்வு நடத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுவிட்டது. கடந்த ஆண்டு பொறியியல் துறையில் 6 குழுக்களும், ஒவ்வொரு குழுவிலும் 3 உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். மருத்துவத் துறைக்கு இந்த எண்ணிக்கை இன்னும் மிக அதிகமாக இருந்தது.

பொறியியல் போன்ற ஒரே துறை மாணவர் சேர்ப்புக்குப் பல குழுக்கள் நேர்முகத் தேர்வு நடத்துவதால் சமமான அளவைப் பயன்படுத்துவதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. பல உறுப்பினர்கள் அதில் பங்கு கொள்ள வேண்டியிருப்பதால் ஆங்காங்கு சில தவறுகள் நடக்கக்கூடும் என்ற ஐயமும், தவறுகள் நடப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளும் உருவாகின்றன.

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

பொதுவாகவே நாளாவட்டத்தில் நேர்முகத் தேர்வு முறை, பலவித கருத்து வேறுபாடுகளுக்கும, விமர்சனங்களுக்கும் ஆளாகிக்கொண்டு வருகிறது. மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியவர்களிடேயே இந்தமுறை பற்றிய நம்பிக்கையிலும் சற்றுத் தளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருவதை நாம் காண முடிகிறது. தொழில் படிப்புப் பாடங்களுக்கு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில் நேர்முகத் தேர்வு முறையை இப்போது மற்ற மாநிலங்கள், பயன்படுத்துவதில்லை.

இதுவரை நாம் மேலே பார்த்த காரணங்களை எண்ணும் பொழுது, பொறியியல், மருத்துவம் போன்ற தொழில் படிப்புத் துறைகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு இதுவரை நாம் பயன்படுத்தி வந்த முறையினின்றும் சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது.

இதுதான் முக்கியமானது, இப்போது நேர்முகத் தேர்வை நாம் எடுத்துவிடுவதாக இருந்தால் உடனே சில அரசியல் கட்சிகள் எதிர்ப்பதற்குத் தயாராக இருக்கின்றன. அவர்கள் நாளையே தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டக்கூடும். என்ன சொல்வார்கள் என்றால் பின்தங்கிய மாணவர்கள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே இந்த அறிக்கையைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடைபெற்ற மாவணர் சேர்ப்பின் அடிப்படையில் இடம் பெற்ற மாணவர்களின் பட்டியலை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது. ஒரு முக்கியமான உண்மையும் புலப்படுகிறது. பொதுவாக 12-வது வகுப்பு தேர்வில் உயர்ந்த மதிப்பெண் பெற்ற மாணவர்கள் மட்டுமே இடம் பெற முடிகிறது. பொறியியல் படிப்புக்குத் தேவையான கணிதம், பௌதீகம், மற்றும் வேதியியல் என்ற மூன்று பாடங்களில் மாணவர்கள் வாங்கிய வரைகளில் அடிப்படையில் மட்டும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதாக வைத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபொழுது 1983-ல் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கு அரசு தேர்ந்தெடுத்த பட்டியலில் 100-க்கு 87 பேர் பொதுவாக இருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு 13 பேர் மட்டுமே மாறுபடுகிறார்கள். மற்ற ஆண்டுகளிலும் இப்படித்தான் இருக்கக்கூடும்.

நேர்முகப் பேட்டி இல்லை என்று மார்க் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் அதற்கும் நேர்முகப் பேட்டியில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் 87 சதவீதம் பொதுவாகவே இருந்தார்கள். ஆக, நேர்முகப் பேட்டி இல்லை என்றாலும் 87 சதவீதம் வந்துவிடுகிறார்கள். வித்தியாசம், அதாவது அதிலிருந்து மாறுபடுகிறவர்கள் 13 சதவீதம்தான் வருகிறது.

மூன்றாவதாக, சமுதாய நீதி என்ற அப்படையில் ஆய்ந்தாலும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் போன்றோர் பெறும் இடங்களின் எண்ணிக்கை, நேர்முகத் தேர்வில் அடிப்படையில் செய்யப்படும் தேர்வில் அவர்கள் பெறும் எண்ணிக்கையிலிருந்து அவ்வளவாக மாறுபடவில்லை. எனவே, நேர்முகத் தேர்வின் மூலம் சமுதாய நீதி என்ற அளவிலும் உபரியாக எதுவும் பெறப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

மேற்கூறிய அனைத்தையும் எண்ணும்போது நேர்முகத் தேர்வு முறையை இந்தக் காலக்கட்டத்தில் விட்டுவிட்டு, முழுவதும் ஐயத்திற்கு இடம் இல்லாததும், ஒரே மாதிரியான அளவுகோலைப் பயன்படுத்தக்கூடியதுமான ஒரு முறையைக் கையாளுவது முறையென்று படுகிறது.

தொழில் படிப்பு கல்லூரிகளுக்கு செல்லும் மாணவர்கள் பொறியியல் ஆயின், கணிதம், பௌதீகம் மற்றும் வேதியியல் படித்து இருக்க வேண்டும். மருத்துவமாயின், தாவரயியல், பௌதீகம் மற்றும் வேதியியல் படித்திருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் நமது மாநிலத்தில் நடத்தப்படும் 12-வது வகுப்புத் தேர்வுகளில் இந்தப் பாடங்களை எடுத்துப் படிக்கும் மாணவ மணவியரே விண்ணப்பதாரர்களாக இருப்பதால், இந்தப் பாடங்களில் பெறும் வரைகளை முன்போலவே ஒரு முக்கியமான அளவுகோலாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

நேர்முகத் தேர்வுக்குப் பதிலாக ஒரு நுழைவுத் தேர்வு முறையைப் பயன்படுத்துவது முறை என்று தோன்றுகிறது. இந்தத் தேர்வு மாணவர்களுடைய இயற்கையான திறன், ஈடுபாடு அடிப்படையாகத் தேவைப்படும் பாடங்களில் பெற்ற கல்வி அறிவு ஆகியவற்றை நிர்ணயிப்பதாக இருக்க வேண்டும். இந்தத் தேர்வு பெரும்பாலும் ''Obejective Test'' என்ற பிரிவின் கீழ் வருவதாக அமையும். அதன்மூலம் விடைத்தாளைத் திருத்துவதிலும், ஆளுக்கு ஆள் வேறுபாடு இருக்காது. டிக் பண்ணுவது என்று சொல்வது—1, 2 போடுவது. இதை ஆளை வைத்துத் தான் திருத்தவேண்டுமென்பது அல்ல. கம்ப்யூட்டரிலே போட்டால் ஒரே நாளிலே அது திருத்திக்கூட வந்துவிடும். அதிலே தவறு ஏற்படுவதற்கு வழி இல்லாமலே செய்துவிடலாம். இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட முறையைப் பயன்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

	எண்கள்
கணிதம் அல்லது தாவரயியல்	100
பௌதீகம்	50
வேதியியல்	50
நுழைவுத் தேர்வு (Aptitude Test)	50

ஆக 250 மார்க்குகளுக்கு மாணவ மாணவியர் வாங்குகின்ற மொத்த அடிப்படையில் இப்போது இருக்கும் வகுப்புவாரி ஒதுக்கீட்டுப்படி மாணவ மாணவியர்கள் சேர்க்கப்படுவர். 50 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர், 18 சதவீதம் ஆதிதிராவிடர்கள் என்று

வைத்துக்கொண்டு, பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று வருகின்ற போது அந்த மார்க்குகளின் அடிப்படையில், வரிசையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுவார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் 18 சதவிகிதம் என்று வருகின்றபோது, இந்த மார்க்குகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுவார்கள். 'பொது' என்று வருகிறபோது, எல்லோரும் வரிசையாக இதிலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் வந்தாலும் சரி, உயர் ஜாதி வந்தாலும் சரி, அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுவார்கள். இது கூடுமான வரையில் மெஷினிலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது.

நுழைவுத் தேர்வு நடத்துவதன் தலைமைப் பொறுப்பு அண்ணா பல்கலைக்கழகத்திடம் தரப்படும். அந்த அடிப்படையில் இந்த புதிய முறையை நாம் கொண்டுவருவதன் மூலம் ஊழல் நடந்திருந்தாலும் இருக்கலாம் என்ற ஐயத்திற்கு இடம் இல்லாமலும், புகார்களுக்கு இடம் இல்லாமலும், அதே நேரத்தில் அரசின் மீது ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் ஏற்படாத வகையிலே இந்தத் திட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இது பொறியியல் கல்வி மாணவர்களுக்கு மட்டும் அல்லாது, மருத்துவக் கல்லூரி, வேளாண்மை பல்கலைக் கழகம், கால் நடைக் கல்லூரி போன்ற அந்த அமைப்புகளுக்கும் இது விரிவு படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நல்ல திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து இந்த ஊழலுக்கு வழி இல்லாமல், தவறுகளுக்கு வழி இல்லாமல், ஐயத்திற்கு வழி இல்லாமல், இந்த நல்ல திட்டம் வெற்றிகரமாகச் செயல்படுவதற்காக அனைவரும் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கல்வி மானியத்தின் மீது நான் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன். சில பிரச்னைகளுக்குப் பதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. சில கேள்விகளுக்கு அல்லது கருத்துக்களுக்குச் சொல்லாமல் கூட இருந்திருக்கலாம். இருந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் எங்களுடைய கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, தேவையான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எடுப்போம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நான் பேசிய பல்வேறு கருத்துக்களின் மூலம் தமிழ்நாட்டின் கல்வித்துறை என்பது தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுடைய எதிர்காலத்திற்கு அடிப்படை மாறுதலுக்கு, சமூகப் பொருளாதார அடிப்படை மாறுதலுக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதில் விழிப்போடும், கவனத்தோடும், அக்கறையோடும் செயல்படுகிறது என்பதை நான் இங்கே பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வதன் மூலம், நம்முடைய தமிழ்நாட்டின் மீதும் தமிழ் மக்களின் மீதும் நாங்கள் வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற அக்கறையை நன்கு புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே கல்வித்துறை பொறுப்போடு நடந்து கொள்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, மாண்பு மிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், கல்வித் துறை அமைச்சுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற நானும் பொறுப்புகளை உணர்ந்து நல்லபடியாகச் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறோம் என்று

சொல்வதன் மூலம், யாரும் ராஜினாமா செய்யத் தேவையில்லை என்பதை மட்டுமல்ல, ஒரு வேளை இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்யாமல் இருந்தவர்கள் வேண்டுமானால் இனிமேல் இந்தப் பதவிகளுக்கு வந்து இதைப்போன்ற நிலைமைகளுக்கு ஆளாகமுடியாது என்ற நிலைமையில் தங்களுடைய ஆசையை அவர்கள் தெரிவிக்கலாமே தவிர, ராஜினாமா செய்யவேண்டிய நிலைமை எங்களுக்கு இல்லை. இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால், மக்களிடையே எங்களுடைய செல்வாக்கு அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. மக்களுடைய செல்வாக்கைக் கண்டு பயந்து அதற்காக வேறு நடவடிக்கைகள் என்கிற நிலை வேண்டுமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கலாமே தவிர, எங்களுக்கு இல்லை என்று இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தேர்தலைச் சந்திக்கவேண்டும். தேர்தலிலே மக்களுடைய தீர்ப்பைப் பெறவேண்டும். மக்களுடைய ஆதரவைத் திரட்ட வேண்டும். மக்களுடைய ஆதரவை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் யாருக்கு மக்களிடத்திலே ஆதரவு இருக்கிறதோ, அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கவேண்டுமே தவிர, ஒரு கட்சியினுடைய ஆசையை நிறைவேற்றுகின்ற விதத்திலோ, அல்லது ஒரு உறுப்பினருடைய ஆசையை நிறைவேற்றுகின்ற விதத்திலோ யாரும் பதவியிலிருந்து விலகத் தேவையில்லை. விலக வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ரிஜிஸ்ட்ராரைப் பொறுத்தவரையில், நாம் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அது தொடர்ந்து நடைபெறும். யாராக இருந்தாலும் — அந்த நடவடிக்கையை நாம் நிறுத்தப்போவது இல்லை. எங்கள் மீதே நாங்கள் விசாரணை வைத்து, காலையிலே அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கின்றோம். ஆக இந்த வகையிலே இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று கிடையாது. ஆகவே விசாரணை என்றும் தொடர்ந்து நடப்பதற்கான முயற்சிகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம்.

திரு ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, 2, 3 செஷனுக்கு முன்னால் விஜிலென்சுக்கு ரெபர் பண்ணப்போவதாக ஹவுஸ்-லே அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகவே அது எந்த ஸ்டேஜ்-லே இருக்கிறது ? என்ன பண்ணினார்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

(இரவு 7-40)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுதான் தடைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது கோர்ட்டின் மூலமாக. நான் அதைத்தான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன்

1984 மார்ச் 15] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அவர்களுடைய நண்பர் செல்வராசு என்பவர் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திற்கு அனுதாபியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நண்பர், எங்களுடைய முதல் அமைச்சர் கையாலே பரிசுகள் வாங்குவதைக் கேவலமாக நினைக்கின்ற அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்திலே பற்று உடைய நண்பர் இன்றைக்கு அதை எதிர்த்து தடை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்களுக்கு இதிலே இருக்கின்ற ஆர்வத்தைப் போலவே நமக்கும் இதிலே அக்கறையிருக்கிறது. அதற்காக தக்க நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் எடுப்பார்கள். பல்கலைக்கழகமும் ஆட்சி மன்றக் குழுவும் அது பற்றிய கருத்தைச் செலுத்தும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே தவறு யார் செய்து இருந்தாலும், அதை ஆதரிக்கின்ற அளவில் நாம் இல்லை, தவறு செய்கின்றபோது அந்தத் தவறைக் கண்டுபிடித்து, அதற்குத் தக்க தண்டனை தரவேண்டும் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே இதிலே அரசு எந்த கருத்து மாற்றமும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தக் கல்வித்துறை மானியத்தின் மீது நீங்கள் அளித்த கருத்துக்களுக்கும், ஒத்துழைப்புக்கும், ஆதரவிற்கும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, அந்த அடிப்படையில் வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பப்பெற்று, இந்த மானியத்தை நிறைவேற்றித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள், மெ. ஆண்டி அம்பலம், சு. பாலன், பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

''மானியக் கோரிக்கை எண். 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,02,34,02,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 16—3—1984 காலை 9·00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7·41 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

123. சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1980-ஆம் ஆண்டிற்கான ஒன்பதாம் ஆண்டறிக்கை (ஆங்கிலம்). [1956ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் I/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

124. சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1981-ஆம் ஆண்டிற்கான பத்தாம் ஆண்டறிக்கை (ஆங்கிலம்). [1956ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் I/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

50. கோரிக்கை எண். 17—தமிழ்நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு—1984–85 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

51. பள்ளிக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி, தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய செயல் முறைத் திட்டம்—1984–85 (ஆங்கிலம்).

52. உடுக்குறியிடப் பெறாத வினாக்களும், விடைகளும் (மூன்றாம் பட்டியல்).

இணைப்பு

(109 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க)

கோரிக்கை எண். 17—கல்வி.

I. தோற்றுவாய்.

கல்விச் செலவும் மாநில வரவுசெலவுத் திட்டமும்.

கல்விக்காக 1984-85 ஆம் ஆண்டில் "மானியக் கோரிக்கை 17—கல்வி" ன் கீழ் ஒதுக்கியுள்ள ரூ. 402 கோடி அவ்வாண்டு வருவாய்க் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூ. 1,946 கோடியில் 21 விழுக்காடாகும்.